

BP
320
M35
v.41

مجموعه آثار قله را علی

44

BAHA'I WORLD CENTRE
LIBRARY

۴۱

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران شید الله ارکانه
بشمار محدود بمنظور حفظ تکثیر شده است و از انتشارات
مسمومه امری نمیباشد.

شهرالقدس ۱۳۳۰ بدیع

سرکار خانم طبعیتہ عارفی و جناب ہریر

عارف زادہ ابن مجتبیہ را نذر تارخ

۱۶ شہر الماسائل ۱۲۲ بدیع
۵۶ / ۱۰ / ۶

ملی آثار و آرشیا امر تقدیم فرمودند

بسم الله الرحمن الرحيم

قد غرّب نطفهم بما طلع صبح اليقين من ريق شتية ربكم انكم
قد وجدتم من العالم انهم في ذلك القدم فلما لا يكون اعرض عنه
العباد الا من شئت الله المقصد القدير منهم من كتب بالاداء
منه من مطلق الامام ومنهم من شئت من قبل الالاء من
عن منزل الالاء الا انهم من القادرين طوبى لك
بما وجدت عرف المحبوب امنيت بالله الفرد فيهم من
طرا بفتح الالاء انهم من جود الرحمن في ذلك الرب
للاصغر من طرا فيهم من جود به الترات في عقبه افلحة الترات

الاف

قدس يوم فيه راض خرب البهائم في السما كخبر قدام
 الغضب خبده انفسه في شربها اشرف في شربها المصالح وادبها
 تبارك الذي لم يزل في نفسه هذا الامر البديع بالتحديد والاطمئنان
 في حواره المقصود ان كان منك في هذا الاحوال بسفاه
 اذيت به الله ربك ورب العالمين طوبى لك يا
 مقبل الى المقصود ومعرض عن الذكر اعرض عن الله اذا امر
 بسخطه من حسن الغم الفطن من الامم بذكر ربك لك القدم
 على شانه يوم تقيم به في العالم انتم ربك يؤيدك كيف يشاء
 لا اله الا هو المقدر القدير قدس يوم فيه الوقوف
 في ذكر ربك الاستبصار في ذكر ربك الاستبصار وادب
 الذي لم يزل في نفسه هذا المقصد العظم طوبى لمن
 قدس يوم فيه راض خرب البهائم في السما كخبر قدام

في علم الله المتقدر العليم المحيط في كبره قبحه على من في حركته
 فترحم بمقدرة الذكر التوسيع طارت القلوب واستقرت
 افئدة المتقربين في قديم وجاد الرعمم انهم نوارس الامكان
 لهم يستقيم على الامور طاشت في اضطراب منه افئدة الغفيرة
 يرعد ظلم المشركين لذلك نطقت الوردة لاذ قصدت المقصود
 الا نصبر من لزم بلخير : انما البقاء عليك وعلى من منك
 من الزين رضا وامن انوار هذا المصباح التبريد وقوة الرحمن
 في قطب الامكان وكان في من المقربين

بسنة انفراد الوردة الغزيرة بحسبكم
 تعالى التبريد لاحد البصائر ولا قدرة لاحد لان في التبريد
 مطالع الايمان بين الامكان في اوكك عبادتكم وستر
 اليقينيد بالشرقت عليكم انوار التوحيد في غايه رشم

العزيز المنذر لو تكلمنا من سورة التين انقفت بحن
 ومصداق الحمد من غير الا خمسين التورات انفس التورات
 فوجدهم على مبلغ اعمرو بالانقطاع التين فخرج منه رد المحتار
 التين من الاكوان ويحفظهم من ربح التين من ربح التين
 التين من التين بالآيات التين الام عظيم على
 كذا في قسم ذكر عظمة يضرب القلم يصنع وادوارها في كل
 طوبى لمن يقبل الى الوجه يخطها عن الجاهات فخر وادوارها
 فخر من خرد الطور التين وادوارها في اعطى التين التين
 لو تكلم فيكون التين من ربح التين من ربح التين
 واحد الضلال انا وعلو التين من ربح التين
 فخر من ربح التين من ربح التين من ربح التين
 التين التين فخر وادوارها في اعطى التين التين

يسر لهم نصيب من رحمتهم بحكم العزيز الوهاب
 فتحمته الله على خلقه وبرهانه على عباده فيحفظه ملك
 بحكم العزيز العظام انهم الذين فازوا بذكر الله فزادوا له
 ثم فازوا بكتابه وانه حسن الياحي العبد اسمهم
 اعظم الاعلى الله له نفع في السموات الاعظم لكونه جلال القدر
 بين يدي الله عز وجل فخلق كل شيء لا اله الا الله عز وجل
 والشرق والشمس والارض والسموات والجنات والجنات
 الى شطر ربك فوعدنا من العباد

هو الذي خلق في كل شيء البيان
 انهم يحفظون في كل شيء العلم الاعلى في كل شيء
 مولى الارض والسموات والارض والسموات والجنات
 بين الارض والسموات والارض والسموات والجنات

العتيروم في ذكر ان سره ذكره لا عظم لغرضه شقيق وديون
 ويوحى الى الله رب العالمين وانه منكم في كنه شدة انوار الله
 على شانه نظرا لانه في الملك كركب يامر كل من عندك
 محض في لا تخزن عن الدنيا ومكارها وكن على الله عز وجل
 جاد وكرهه في كنه الغريب ورحمن الجليل ثم اسكن في الملك
 ليقرهم الى الغيرة المحبوب في كنه شكر الله يا ذا كرم المولى
 العرش مرة بعد مرة لانه من كرمه في كنه كرمه في كرمه في كرمه
 كركب فكل من اسما الله في كرمه في كرمه في كرمه في كرمه
 بطرانه اسما الله في كرمه في كرمه في كرمه في كرمه

بسم الله العظيم

قد علمت ان سره في كرمه في كرمه في كرمه في كرمه
 الله في كرمه في كرمه في كرمه في كرمه في كرمه

لذت فرشته من ملک الایمانم حرکت الانشا الهی
 است ملک ملک الایمانم و الذین یستکبرون فیما بعد اولاد ملک
 و عراده احکامک بنم تحفه کفر نفس مغرور آن جبارک نشأ
 در ظهور نور و جهک در ریت اولادک جبار و منعم الهی
 عاقل از لطف فی کتابت در خضعت اعناقهم لاکمل و اخذوا
 کتاب بقوت و عملوا، ابر و دریم عندک و اختاروا
 تنقذ لهم من اکت در ریت نور انتم اخذوا و اخذوا
 بکثر از لطف فی الودادک در ریت فاشعهم من جهک
 کوثر بکثرت ثم اکت لهم من نعمت فرجه انما کونوا
 بر حین و صالک است ملک ملک الملوک و در محکم
 بنم تقدیر لهم خیر الدنیا و الآخرة ثم اکت لهم لا عذر لهم
 من ملک ثم اجعلهم من الذین طافوا فی حاکم و عیون

حول مرشد فرشتگان عالم خود ملک است این ائمه
 اعظم بر مقتدره دست آید بقدره که میگویند انجیر
 بدین المثبت برید غنای آن استیع نزد فرشته نظر
 آنکه لاله آلا انا الامرا العظمی قدرت ملک از با هر عالم
 مقتدر الی ارض آید و آنکه اوقات مع البصیر آید بقد
 فی الله لکن اسحق بن ملک قدرت ملک الهی الی الامین
 که لکن ترکت فی ارض آید و بالروح و آری می ترکت
 با ملک از غم فرشته نظر اکبریم ذکر عباد بر با کینه طاعت است
 تجویز به عقولهم و منسج صد و جسم آنکه فرشته انوار
 لمر البصیر انجیر لکن اسحق بن ملک و با منجرب بر عقلی
 آنکه اوقات الامین قدرت ملک من لمر الله و تقریر
 عظیم المومنین و البصیر و عظیم و عظیم و عظیم و عظیم

زمکدوا بکھدے افسین

میرزا زریه تقی محمد نجات القیاس و مرآت البحال
کتاب نزل منزل المراد المظہوم الامیر محمد طاهر فی مکتوبات الاسما
البحرہ الی مقام المقوم و تعریف مکتبہ دارالاسیاسہ
لا تفتقر الالوف ولا تصحفه التصوف مع العلم الی الاسما
الاعظم الذریہ انقلب الامور و زعمت الالایہ
یا ایہ الذکر فی مرقع ذکر مرآت الی بن عبد الوہاب و غیرہم لری
و سبب تم الت علیکم التمرین صاحب الشجر و زلزالت
الارکان قدیمات الفاضلین التہ فرائض من اضطررت
القلوب و فاحت بنقہ الرحمہ فی البدایہ قد لایکلک
یمکنکم عندکم عما عند الله صعد الالوہام و تسمو انبر و عتہ
و کلم العینہ الزالما ہندویم لا تفتقرم زخارف الارض

ولا جسد ولا ذنوبها انشور الله ولا تشبهوا كثر من جسد
 اذا اتى الوجود لا يشق الظهور اعرض عن العباد
 الى الله انما انظرهم في المسئلة الاعلى وضمنهم في كرم طار
 بصدر لا انظرهم الامر ولا ربنا العباد انظرهم في جسدنا
 الامر انظرهم في القدر انهم انظرهم في كرم طار
 انظرهم في حافي الكتاب كذا في كرم طار
 نور العرفان طوبى لمن عرف ووديعه في كرم طار
 كرم طار في كرم طار انظرهم في كرم طار
 نزلت الاقلام البهاء المشدود من كرم طار
 وبع من كرم طار في كرم طار
 وذا كرم طار في كرم طار
 انظرهم في كرم طار

ألا على فرار من العظم قد أرسلنا له كونا ليجده منتهى نعم من عبادنا
 قد به وكنه من الصابرين

بصطفى عليك بخار الله مولى الورى فكم كاس تحمى من الخوف
 ثم استبرأ منها بهم القصور لئلا يفر كسالى ركبك فلك
 في سرادق العلم والحكمة والبيان نكاح الرعم من غير رعم
 بر من غير هذا الكون لا من غير لك لئلا تفرقت بكل
 المحجرات بحر العطاء ولك الفضل يا لك ملكوت الأسما
 هو اعلم الامم

لهم في نصيب من الصفات من غير لك لئلا يستمع من راد الله
 من غير من عدم الحقيقة النور من السدة الامم لئلا لا
 ألا أنا المقدر والقدير لعن الله من ظلمك كمن ظلمك

فی البیضاء شهاده من الله فی البیضاء
 خالده وولدته نزل ملک بجمیع ذلک من البیضاء
 باو فی من افق سماء ادر من افق من البیضاء
 ادر من من البیضاء ادر من من البیضاء
 عظم ذلک البیضاء ادر من من البیضاء
 ذلک البیضاء ادر من من البیضاء
 لولاه بطلن شجر الطور و افرات
 ذلک البیضاء ادر من من البیضاء
 ذلک البیضاء ادر من من البیضاء
 ذلک البیضاء ادر من من البیضاء
 ذلک البیضاء ادر من من البیضاء
 ذلک البیضاء ادر من من البیضاء
 ذلک البیضاء ادر من من البیضاء
 ذلک البیضاء ادر من من البیضاء

هو الذي لم يزل يربنا
 ثم بعد ذلك فرأى سبحانه العظمى من العظمى
 شرق الارض وغربها يعلم المختبرات البسلا منع من
 لردود من دون التجر من الامم الى الله ملك القدم
 القدره رعا لانف الذين كفروا بالله العزيز اعلم
 انما غلب في حقهم ثم اذكر ربك بروح وريحانه
 بعض في كل حين انما اذكر الانهم في شدة
 سوف يرفع الله الذين يظلمونهم غير بشدة ولا كتاب غير
 عليك وعليهم من الله العزيز الجبار

هو الله سر العظمى الجبار

ذكر من انما في العالم الجبار الى الله رب العالمين
 ثم من الله جبار الامم من نعمهم في قدره ورازقهم من
 عن الفرد الجبار انما استمع من في مجال من الله لا اله الا

هو الله اعلمكم نعمه كما تشاء الله قيس خلق الله
والارض والسموات والناس الكثر هم من النافعين قد اقدر
لهم وكنهم ونبتوا من يوم علم الى التوحى ليس
نكتب الله وسطانه انما نكتب وقدره انما ادر
انه الله المقتدر القدير فانه ذكره في سورة الاحقاف
ربك وكنهم من التواخين قد ادر الله الاكله يا وري
مظاهرا من الرحمن من الذين كنتم وابل الله بغیر الحمید
طوبى لک يا اقبه ویر للهم ضیعی

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب من لیس الرحمن الى سره فانه کثر یحکم فی الامم فیه امر
فما لا مکان الا من شاء الله المقدر الغیر المختار لیطعن
بفهم مولیه وکنهه فانه ذکره من الاحزاب فانه کثر یحکم فی الامم

الى الله وتوكل الذين قاموا على نصرته ولم يخشوا من العزيز القوي
 فظهر لك بان توكلت الى الله فحق الاصل وسعيت فدارك
 الاسماء ذو الامر بقدره وسدطان لتوكل الذين وجدوا حزن
 انهم ليسوا لك من اهل القدر يسروا الذين يغفلوا او لك
 من اهل الضلال ولو بعد من الله فز القدر والاصل فاق
 عرفنا توكلت الى الله توكلت اليك من هذا التوكل العظيم
 وذا لك هذا التوكل الذي يظير من غير الافاق فداوم
 يوم الله توكلوا اليه ولا تسبعوا اكثر من مراتب فداوم
 فداوم الوجه فظهر المودود الملك لله ولك التوكل
 اتقوا الله ولا تسبعوا اهل الذين تسبوا بحال الظن فداوم
 بغير الارباب اتبعوا من يروكم فز غلب العالم الى الله
 المقدم هذا خير لكم ولو الى الابصار كما لك نزين مكنون الفرج
 انما

بذكر ملك البحر موت انما اقرنه وقد ملك البحر بالانام
 انما الجهاد عليك وعلى من حرك من الذين آمنوا باله العزيز
 بسيد المقدر على من في الاربع

قد ظهر كل بطلان لا تنفع حجب العالم وكنهات الامم فطق في
 كثر الاحيان ان لا اله الا الله العزيز الوهاب قد تفرق الشدة
 على من ان لا تنفع حجب الجبال ولكن ان حرم في غفلة وضلال
 طوبى لمن قد كثر بهم الضمير في انهم والورود في الله بقوة
 بانفسه حسنة الجلال ثم في قدرته الامر وبقدرته ان يسئل
 الظهور والسر من اثار العالم وادخله في الاربع قد تفرق قد
 سررت في اسم الرحمن وظهر به المستور في الزبر والالواح
 قد قرأ الله ولا تنفع حجب الحق يا فواكهم جيبون في عوالم الاله اعلم
 قد جبر كل كبر في كل من في مشيئة ربكم الرحمن وقد اخرج

المختوم به اسمه الجبر العظيم
 بيان الاسم الأعظم الذي من سماء البحر بقدره
 بسم الله العظيم

فوضعت الشهرة له منين وكان جبال القدم في موضعين
 الاخران للفرج الامكن والاشعة للرقاد العالمين اذا فطر الله
 وادرا في الظهور فام التفسير للاعراض منهم من ينكر
 الحرة ومنهم من كفر به مولد المخلصين ومنهم من قال انهم لا يات
 منقرات من نصيب ومنهم من خسر على منكرها كذا ورد في المطالب
 من جنح الغافلين لا اذ بعده عرف جنت ذكرناك بهذا النوع
 البديع لشدة برهانه وحين تحبب ذكره من حب
 الراقيين ليستدلوا كذا ذات عنهم لايم الله وتقرن الى هذا
 البحر العظيم كذا كذا هو من سراج البصيرة

للمكان طوبى لمن استغفاره ووديعه عبيد

للافسوس لا يمنع الاظم

لنهم الشجرة تذكره فترى ياد ربه انما فضلها من الله
 المحيى من الغنى ثم لغيرها ما فيها الرزق الى الاخرى وتقر بها
 الى المقام المحمود لنهم المحبوب قد علموا الحق وانه منصور
 والارض ولكن اناس اكثرهم لا يعرفون ربه وحمده والى
 والايام الى مطلع الالهام وحسب لا يعرفون طوبى كذا
 ما سمعت انه لم يزل يات الى جبريل لعنه ان نفس ربه عرض حتى
 كنز مشركه مره اشكر ربك بهذا الفصد الا عظم ثم انك
 بخدا الاسم القدر حيد الله مو الى الغيب والشهود

والبناء والافان

جهدنا في بيت يدره من غيبنا طوبى من ربه انما لا ينال

و میفهمد مشمول و صیت میفرماید آنچه که سبب قتل و کشتن
 زینوا همی کلام بطور انرا الاعمال و در لایکم بکلیه الا فلاح
 نیست تفسیر بها الا فلاح نور ظاهر و مشرق و غیر از مشرق
 و لایح و نولیم غیر از غیر خافه و کمین اینان بجهت و بختند
 خود را بسم حق حفظ نمایند اگرگاه بپوشید نپوشید
 ازیت و صیت در طوبی للعالمین

رتب الارباب والجبب المشرق من افق المشتبه والاشباح
 والتكبير الشبه به من ماله المبرر على الايدى من التزمه
 عمده وميتاقه ونصره والاعلى من حب او ونظره وقدره
 لو كان مضاف الى رتب الافقه والصلوب ومطالع
 ملك الملوك بحجم اسطرلاب وظهرت فوائده الاربع
 وما كان قفراً فيها مستورا تحت الطباق من سكر
 يا ملك الوجوه والهيئ على الغيب والشبه اسكتك
 الا عظم التزمه فخرت اسدراكك وما كان مسطوراً
 انصرفت لشمس توتيرك دولك على نصره او كلك بكلمة
 التزمه اسكتك بقدرتك التزمه فخرت الكفاية من
 التزمه اسكتك الموحى لست التزمه فخرت الكفاية من
 قرارك دولك دولك من فلكك فخرت

علت با بجا بود و انرا غنیه در مرتبت انرا غنیه غرور
 بقصه افتد که در آن زمانه غنیه غنیمت بین اسلحه است
 انرا انظر من بجزو که تم احفظهم من شراعدلک الذی انکم
 بک و بایک و قمار است تفصیح و کمال است انکه انکه
 علی است و در فضیلت زبانه غنیه است در است و الارضین
 لا اله الا انت الهمین المتعالی العظیم کلیم یا ایها الظاهر
 فرمود که مختصر انکه در استغفار او و در آن در آن ذکر نموده
 است احمد رحیم بنی که از لا در است و مقصود عالمی است میانه
 و با از نه اله فرستاده فائز کنند هر یک را از قیام مطلق
 بنور بیان مستور و در است نند بهای که او تیره در از در است
 مطلق نور اصدیه کوثر به آن است میانه و بعد و کلمه علی تمام
 غنیمت رسیدن تا ذکر که هم من غنیمت و غنیه غنیمت است

جوت که بر حرف نه خورده اند انفس را کلمه ای بسیار بزرگ
 طوبی لهم و تعالی لهم نشانه انقسام نماند با اعتبار آن
 الا علی و صریح نظر الایسیر او لک عباد و صغیر الله که
 فرموده است و نه بعد آن و لی الخسین و الا یفصح اجر الصالحین
 نشانه آنست که و تعالی ازین دو قسم علی استقامه لازم خواهد
 العالم و سلطه الامم آنست که مقتدر العزیز الغضالی ذکر حق
 و اگر واضح را نموده آنست که باز با قیاسات منین با ذکر آن
 نشانه آنست که و تعالی ازین بزرگوار و بسیار و بزرگوار
 بقوت و قدرته انوار طاعت الهیات یا منیر الاستقامه
 و اگر آنکه فرموده است لا یخلف فی حق الله رب العالمین
 طوبی لهم و تعالی و انفس نازیده خبر و بقیه شرف
 بت حمد و ثناء و تعالی و لیدانست که ای منطقه غیر الله

و در غرضی و آلائی و در و تحف باطنی که ملک المظفر
 السجین با تو نزدیک علی احیاء النفس ستره آخر و تحفه جهان
 ربک حواله طلق العظیم قدر تو هم صعوده عندم من
 القنونه و الادام و جذبا و از تو هم با برات رب العرش
 العظیم قدر بحر طهر نور قریب عبادک و نور و فخر
 و زینت و رسم کمالی و محبت و عیالهم با تو را
 الا نطق فی لایک انت انت المقدر علی انت و لا
 الا انت القدر المقدر اکبر انت و الله حق قدر جلالة
 و در ذکر آن جناب که نور حیات و نور فزاید به معرفت او است
 از نعمات بیانیم بحیات تازه فایز شویم الله هو المقدر
 بایست و بقدر که کنیز کنیم ذکر جناب میرزا عبد الحسین
 نمودم که قصد افق اعلی نموده طوبی که نعمت الله بسند الله

وبنور اكمل التوحيد نورك العالم انتم خير من نور الانبياء
 وبنور لا عيبك وابن عيبك اقبلت اليك منقطعا
 عن كل دنس وادركت منك بذرابع نفسك وعطائك
 امرت انما بنور من نور بانك وشمس حركت انك المنة
 على انت والاله الا انت الغفور الرحيم ذكر كرجاب
 ابراهيم راوي من نور انك ذكر في هذه المقام الاخير وبنور
 بانك انتم هما بيننا الله رب العالمين يا ابراهيم سمع
 الله اذ من العلم الا على الملك لله العزيز الحكيم نعم الله
 على من يريته المائدة التي نزلت من هناك وبنور الكرام
 لا تخاف من ان الله ربكم انتم اخذوا المقربين والمخلصين
 قد كرم الله اليكم بنور حقيق المقوم وبنور من نور
 الممدود استكمل انتم بنور من نور ان الله بنور خلق

افتح على وجهي منفتح اسكب الاكبر لم يورس الفضل والحمد لله
 اكتب انت المقدر على انك لا اله الا انت الغفر الموات
 المقدر القدير يا غلام عبد حسين لوليا الميرزا محمد
 وبعد والروح شتر امانت وديانت جنت نصيب
 فوديم ولكن كذا نصيب الله راسخه وتروى من راسخه
 فحت آتيد من نصيب سوف برهنه انفسهم من خسرانهم
 نصيب من الميرزا فاجب الانصاف له است چه نوع ودر دل
 ونباد من مشهده من عينا في الزبر والالواح
 يدعونه فلا يبدفرا به برانج سبب تعسير عباد ودر نصيب
 كذا است از هو الميرزا فاجب انك لم يا رضا فخر
 ذلك من خسرانك كذا كذا كذا كذا كذا كذا
 من ليات ركب مالك يوم الشان ولكن الناس

فیریب حسین نشسته اند و توبه کند عین خرق الاحباب
 کتفا و قریب الیه انه هو العزیز العظام و عزله فی
 الحین من تبریعی ثم انزلت فرسده الله انشد و احضر
 ان من یبریع الله فکتابه لیمن نشسته اند و عظیمیها
 و توبه بها علی غیر هذه الیوم المبارک العزیز البدر انه
 یسمع و ینخرج من ذواله العباد و تبریک هو اسمع البصر
 یا اجبالی یوم یوم نصرت کنت یا بکلمت دنیا بر سر
 و میت سینا یم غایک سبیا قبل الغلاب عالمت
 بعض فرط اف ذکمت قاریج شده اند نشسته اند
 یوقنهم و توبه هم غایب برب بر افله العباد انه
 المقدر العزیز بحدید علیک بجالی و عزیز من کثر
 هر یک بر کمر اعظم فانه کنت لکرمه الیوم مقام کلمه الله

في بعض معلوم نه طوبى له الذي نفس كنهه فانزله بين
 بين برانيد هر كنه كنه در قم رسله بنمفسر خاشنه
 ابو غنانه بسند به سنده رفقه سبار كنه است و در حق
 انوار شرو و فرست و اورا قشرا نه و خرم طوبى للعالمين
 و لفظ نرينم الجاهل الظاهر من افق سبار مكنون حكيم و در
 و على الدينم يستقيم الاسماء عن القرب الاله الغر
 الواحد المتقدر القدير يا قهر الا على طوبى له كنه با طهر
 منك كنه الاله كنه و ايسانه و ما يج به بحر المشايخ
 فخر الامكان تعالى الرحمن الذي خلق الاشياء با طهر
 بسند الطور سر اسر عمرانم اذكر جهنم و نرينم
 الوصال من بر خطا اذكر كانه حاضر المهر المظلم بنمفسر
 له اجماعات آله تبرع عسكر من كتاب الاسماء برانيد

منزل الآيات طوبى لك يا جودت عرف الياس
وقطعت المقصدات قصر الزروة العليا الى ان حضرت
وفزت بامع عنه انزل العباد ولا ذكرناك ثم خبرناك
يا انجرب برافعة المقربين فزوم الله رب الارباب
كفتم شيئا على امر ربك بحيث لا تنك سطوة الذين
في المكاب اذا استوبر حال القدم على العرش انظم
بقعدة وسطهم الجبار منزهة عليك وعلى الذين قبلوا
وقالوا لك الجبريا لك الرقاب ونزلناك في فني
الميم واليا ونسبهم باقرهم من العلم الاعلى في الزبر
الالواح طوبى لك يا رضى الميم واليا يا طهر اليك
من اجتهادهم ستم والاف والها الامران لنا فذكره في
الكملة من علم الاعلى طوبى له ولمن اجتهاد امرهم لان
الكتاب

فاذكرنا ذكره لروينا في حكاك الذين في منقوش الاسمين
 عنهما التقرب الى الله مشرق الالهام خذوا كوكب من افق
 من يد العناية ثم انشروا راسه باسم ربكم العزيز الوهاب
 لا تفرقا عما ورد من خبر منقوش كوكب الذين في راسه الالهام
 والصدق بالكوكب الالهام منقوش كوكب الله وراحم
 وكفره آياته التبر او انزلت خففت لها الاذكار في قوله
 جبر كوكب في الضرورة بحال متضوع بحال منقوش القبول لكوكب
 فطلق انقلم او كان المظلم من لادبر الالهام
 سيب من عليم عباد الله عز وجل لا تملك من كوكب جسد
 انهم منقوش كوكب منقوش كوكب الله وراحم
 العزيز المختار لولا ان شاء من راد كوكب منقوش
 طوبى لوجه توجده وقلب اقبى ولسان منقوش ولیدانه

کتاب الیمین لا یم غفور رحیم و کلمه طور بر سر شریف
 جبهه نماید و این را در نوید آنچه که با تو در دست جناب
 امین علیه بجا آید و غایتی که در دل آید از آنجا در دست
 ذکر نموده و بحت الله تسفر ستاره از حق بیک چشم
 نماید فراموش است که در وقت نیمه دارد و بعد از آنست
 در روز قلم در سوره دلوح در جذب و فرج طوبی از بر روی
 نفس که بنده از قلم اعلی از نوم غفلت برخواست و بگفت
 الحمد لله قام نعمه اشکروا از بکم بهذا الفضل العظیم
 و هذه النعمه انتم لیسر لها فیر فی الملک ولا شیه
 العباد اما قنات سلا در قید سلطه ذکر نماید و بنده
 بیان قصود و عالمی نموده و در این التوراث طبع القاص
 من افق سواد السیران علیکم یا دلیان و علیکم یا دلیان

و علی حسب تقییر فی الجہات علی امر اللہ مالک الاستعدادات

بسم اللہ المقتدر العظیم الحکیم

محمد خضر من مقیدیر الدین و سادات جہان عظم علی کون
بقا جابر منہ و غاکم ملک و حکومت در این جزیرہ و بحیرات
باقیہ و اندک از منہ سبحان اللہ و کبریا
نزد و زشت علی مرتفع و نف الخ صبح فلور و در هر روز
و کسب من خلق عالم از کتب منوع و محروم الا منہ و تدریر الاقدار
و از هر جہت برین ملین الا و انما فضلا من خستہ و و ہر مقتدر
الغریز الوہاب سبحانک یا سلطان الوجہ و ملک
الغیب الشہود متحد ہزاران ملک و فدا و اکشتیا
و بعد است و عجز من الارض و استہا اسلمین
فرقتک زہم الکائنات بحر لایمت و نہر دلت

عظمت و قدرتک و بالاسم الذی برتر است از ملکوت
 و ملائک الاسماء و الصفات بهم تو لغت غروب اولیا
 نه لایک و نور مانور معرفتک و زینت بطور محبتک
 تم لایهم علی الاستقامه اکبر رحمت لا تزلزل قدمهم عما
 فرادیس العباد الذین بقصد احمدک و میناقت و حق
 تر سر او لیک بین الدایر اعدایک و دشمنایک بین الایمان
 انین من خلقک و المعتبرین بن تربتک استمدکین
 تحفظهم بقدرتک و مددایک و عظمتک و اجدادک انک
 انت المقدر علی مات لا اله الا انت العلیم حکیم
 عراض انجذاب صبح یوم مستغنیه بخت و کیم شکر مادی تو
 بساحت قدم سر علی فائز و بعد از عرض در پیشگاه حضور
 مولانا نام زینب لایات بهر ارات نهی تو بدین حدی

و هر بستاند و عظم برساند بسرا از هر بستر فراغ
 العرفان علی منتهی الامکان یا غنی علیک بحد
 و غایتی و خضر المجرید یک و عرضد امام الوحدان
 لک یا فتوح به عرف المعانی و البسیان من الادیان
 تشکر و تحمید و تهنیت و تحفه و تحفه و تحفه و تحفه
 العالم و اشرف و تراجیح منافع اسلحه الله رب العالمین
 لا و جدا من کتاب عرف جنت و تو جهک و تو
 علی قدره امر الله مالک یوم الدین قرقرت من قوت
 ربک سسر الله انهم یوزرک افئدة عب و به غیره
 و بعد که بجهت احکمت و البسیان الله هو الحق بر القدر
 یوم فیله یخرب حقایق الامتیان من مذکور و تحفه
 مالک ملکوت الاسماء و در قرقرت من آفاق سما و سما

شمس المواجه واللائف ملوحي لعبه نبد الدنيا
 نزلت ملكوت بياض ربه المبتين العليم يا خبير قدرا
 الاظلم من النور نبد الا انانه وسله نعم وانكمبوا ما ح
 العدل وكنت طرف بصير اذا اخذك كوزيا في دونه
 عرف عاتير قدر المحررك لك الحمد يا مستنير مستنير
 ذو نفع عند الخلق وجعلت مقبلا الى انفسك الا
 ان عرض عنه عباد الاله هام فمراكب استنير
 امك التبرية غرفت الارض والسماء وبنك
 التبرية غرفت الاسماء بنم نوره في ملكه وملكه
 الى قدرته لا صفيا لك امك انت الله لا اله الا انت
 الغفور الرحيم انا اردنا ان نذكر نعمتك عبيدك
 وعاتير من كتاب الاسماء ونبشروا بعناية الله رب

العالمين اسبح الله من غير حساب انه لا اله الا هو
 الواحد العليم الخبير لا ذكر لك من قبدي وازدنا لك
 ما ج به بحر العزائم من الامكان سبيل الله انما يؤيدك على
 محبات عباده وروافدك على استغاثه تفتيح قلب
 فقله انه هو المقصد على ما يشاء يقول العزيز البديع
 جبر الاارض صنع السموات والارض والارض والارض
 الايات من لدن الله المقصد القدير لا يفتك اليوم
 عندكم الا بهذا الامر التمسوا له عدت فرائض الظلم
 وجوه المعصين قد علمتم انتم انكم سلكوا الطريق
 انتم ردت الدين كقرآن الله له شجاعت كنز في بعض
 قد بسم ربك على الامم وبشر ان سمر حيد الظهور انك
 انبسم به نفع القلوب وذا من اشدة الملك الله

العزيز الحميد لا سمعنا منك رجيناك ورائنا آتيناك
 آتيناك اليك وازدناك لا ينقطع عرف برؤسنا
 والصفات اشكر ربك بهذا الفضل الاعظم وقررت
 الحمد يا خير فضلك زدم الكائنات اشهدك
 عظمت وازدك ما كان من غير العلم وقررتنا بغيره
 الحمد يا خير العلم الاعظم طوبى لمن فاز بآياتك وسمع نداءك
 وادرك مشركا كثر من الفضل الميسر قد حاسستنا
 بيدك الميسرة اشرب منها بهم ربك الميسر من غير قسوت
 والاضمين ثم اسن العباد الذين اقبلوا اليك الوجد نرك
 الحكيم كلك نطقك من المعلوم او كان من غير المفسر
 ولقد نال من غير فحيد الامين من تربية من يفرح ويكسر
 انت كريم يا قسم هذا يوم فيه عظمت الاسرار

والمعززة

ونظمت الاشجار ووجرت الانهار بما استمر من خلق عرش
 انما هو كظم الظور الذرية ارتفعت الصبر والكرامات
 فانه قرأت في الموحى بسطهم بنبر لانا من الصبر والامانة
 والرواية وبما ترتفع به كلالة من بساطه وامر من عباد
 من انفسهم في القبر ومنهم من اعرض الى الكبر في القبر الى من
 ساء الغضب بسطهم عظيم فضاء الارض اتقوا الله
 ولا تشبهوا اممكم الذين اكرموا انهم وروسلطانه وجوار
 بآياته اثرا عظم الشموات والارض لا اكرم الله من اكرم
 عنهم جزا النوريات طلع المشرق المشرق لا تفصحكم لو بعد الله
 طوبى لمن سمع وقال بك الحمد يا من يدرك مفاخر علوم
 الاولين والآخرين انك اذا قرئت بالآيات
 عرف بيك قدر المظهر لك الحمد يا ذا كرم في جنتك عظيم

واذنلت لي بمغيبه بقاء برادام علانيت استكسيت
 بسبك جبر فراغت حركتك من قلم غنايتك بجر بيا
 الذم راجع امام وجه عبداك بهم بخل من التبر بغير ربح
 الاستغناء من الابرار عطايت وقدرة لي بمقتضى
 خير كثر على ابريز خرد الملك استانت الفضل الكريم
 يا محمود المظلوم انتم بركتكم بقاء المجد وبشرتك
 بآخرة للقبيل في كتاب الله المقدر العزيز الوجود قد كات
 بقدره من عند وشم اشد التمسر الى افق العز والامل
 من لدن الله ملك الوجوه كذا في رزقك فوضا
 المعرضين ونفاق القاصين الذين هم يقتضوا عهد الله عز وجل
 عن مراهمة الممده هذرو يوم فيه اشرف نير الظهور من
 اسفله الله رب كانه يومه كمنه قريه طابا بيه انتم الركب

به حاجت نغمات البیتان فی الامکان و مشرق نیز البرهان
 بالحقه الله مالک الغیب و الشہود بانصر قرآن انصر و آ
 هذا الامر التزم به ان تعدت فلا نص کفر عن محبوب
 قروا قلنا الا مکلف من غیر ابحاث با التمسیت بالامر التزم
 کفر و ایت حد و المشهود طوبی لنفس فارت زکرات
 فزاد و شجعت بانصه الله الله لا اله الا هو المبین العیون
 طوبی لک بان بدت الموموم و سمعت الله اذ اذارت
 بالحق من هذا المقام المرفوع قل الموموم و الله
 یا تیر من علی الاقباس و کت الشکر تا غیر کم الموموم
 به از تعدت فرائض کفر ظالم و هو الموموم و الله
 با قدر مشیتک و نفوذ سلطنتک و بحر فضلتک و حقیقتک
 و ساد و حاکم و رحمتک بانم تو تیر فی علی الاستقامت علی

الموموم

وادرس من ذك أقد لم تفك ولا من حفظه بقدرتك
 به من ذك ممالك الوجوه لدرست لأعبدك ولدين جديك
 قد أقبعت إلى أفك استك بان لا تبتر عما قد
 للمع من بين عبادك والمخلصين من برئتك أنت الله
 المقدر العزيز المحبوب يا مال القدم ول وجهك ظهر من
 لدرست ثم أذكر من من حفظه قد فيه الأفق لا على ليا قد
 الشدا وقرتبه إلى الله مولى الأنام قد حضر اسمك في
 الأعظم أنزل لك الآيات أنت بها أفد الشا
 الألب لا سكتهم من العشق الذين آمنوا بالمعصية ففهموا
 العبد والميتاق ألك لزمك شرم الأسماء من الله
 لدرستك سطره على السر زب قد كناب القدر
 لا تمنعها من صفاء العالم والأطعم ما من كبر الكفر التي المقدر

الغریز الوهاب قد غمرنا کان منونا فکثر حصته الله
 عن الالبصار انت اذا شربت من بر حطامه کوننا
 والالطاف ندر الحمر لای عبدک ودرین عبدک
 اعترف بانطق برب غمیتک ومانزله فکثرنا
 الحریت ارشده بوجدانیتک و فردانیتک و بعدت
 ذاکت عن الاستباده و تزیه کینونیت عن الامثال
 اسکت بحقیق مبداء الکف و عزیز ناسات فخر کلامه
 بان جلیله نیت فزادک در لسان فز جلیت کوجنت عن
 من عن الارض لا تکتف قد غمر صراحتک الحریت تدر
 بنصره فکثر عالم من عود الک و مجمل خزیر البکر انت
 انت المقدر الغیرز الفیاض و لا یفتح قد اتی الفتح
 و معه مفتاح فکثر العلم و الفهم من امر الله و الک التمر

هذا يوم فيه تعطر العالم من نفحات الرحمن وكثر الامم منهم
 اعرضوا انفسهم وادبوا تلك الآيات وادبروا قلوبهم
 ثم شرفوا في يومهم من افق الظهور والقيامت كما هم قدام ربهم
 في الزبر والالواح انضر ربك بكلمة واليسيا ملك
 وامن عبد الله في يوم القدر هذا يوم فيه يسع من
 الملجج بجر البسامة قرأت في الرحمن بسطة غلب فيها من
 يغفر لك لغيرك الدنيا والواحد في غفرانك
 فتسبحها با امرت بهن من الله المقدر المختار
 الحمد لله في يومه من نعمته الملك ثم ارفع في ارجاء
 خلقك من ربي تلك مقبلا اليك ومنجيا بابك
 اسئلك يا مولودك واهبك واقدرك من جوارك بان
 كتب لي بحفظ من خلقت الذين اكره ان يكتب فيهم

محمد که در مشهور مانع به المثل الاعلیٰ فی العشر والاکثر لیس
 نور علی بنوزیر غفرک تم اعظم من لدن احبک انکنت
 الفی الوامد العسیر العلام یا علی علیک بیات
 پیر من از مظلوم ملا بشنو در عظیم کرم نغمه سر لعل
 تقرب باقی اعلیٰ غایب پر در حین وجیه با آنکه از کرم
 انفرقش شک جوید و علم غایب ظاهر و قول حق علی الله
 تم در هم من در خضم می بینم سده لایم که مبارکه در پیش
 فرقه نام بر مقصود عالمیان غرض شده و انار شرا در خط
 و در توبه آخره مقام استقامت کبر است با بر بیکه
 مبارکه که کلام غایب و علم کند که ترکست قدوم لا یوزن
 با تله و هم بالاخره هم غایب نغمه سر غایب شده با نغمه
 این من از قلم اعلیٰ بیک دوست از هنر عباد و اصحاب

سفینه حمل و آلا این ارباب در محله عباد و کذا از آن کوه
 باو کام لایق است بهره و اصفا بکند نیستند و در لایق
 لایق بشاید امطار و ملک و ملک آفتاب و نبات
 آفاق الواح البحر شرق و لایق مع ذلک قوم محبوب و
 خافیه در ضرب شیشه و فکر و باغبان و او کام تر است
 و بفریات چند و تنگ از آن فضا و حی و استماع
 نذر که حکم طوطی و محروم و نذر که در حق بطلب مجتهد
 است لایق است در احوال و نفس و در جمیع عباد و نبات
 و نور از مشرق و مشرق و در دست قادر و توانا و در
 و پند یاب نه العنقه و ال و جک الی سب و غیره
 حسین ثم انک از آن ملک با محله و نذر آن
 لایق علی نه نه ملک است است المقصد المهرم

من نه استوار است و الارضین از مردی سر از دوش منفع
 و خراج بر این اعلام منسوب ملوک بی ادب و کلام عیب که بکوه ای
 در این دویم خیز بر بوی غار گشت قیصر آقا حقیقت گداز
 از حق عظیم است و ارق نموده بکند الله معادله نیست مایه آنچه است
 نشویند دنیا عباد از دوشی الی الی و مرد منفع
 از خیف سده است و بکند از صفا منفع و از دوش ملوک
 تا رفت بقدم مولک و طبع ملت از دوش منفع
 قیام کرد از دوش و عیب یافت شد از دوش منفع
 خاطر است و اصفا نماید تلاح و جدال و اعراض و عیب
 منع شده و حق جبر و عدل اعمال و اخلاق عیب منفع
 بعد از دوش و عیب از دوش منفع و عیب منفع
 مرد بر دوش منفع از دوش منفع و عیب منفع

بقره

يشكروا امرؤا به فبعضه التلويح فيهم من الله المقصد العزيز
 الحمد كذلك نطق العلم لا ويشترط المعلوم فيهم من العلم
 ثم هذه عليك وعلى الذين هم يشكروا بالذليل لا والله لا
 العالمين يا عباس فديت في فراقك اليك السلام العظيم
 والله لا يشكرك لك لا الى الله ولا اليه لا يشكرك
 في الصدقات المودعة فيه تشكر وتشكر في كتاب الكريم
 لا اظن ان كان من انزل القرآن لا يشكرك
 عند كتاب عظيم لا تظن ان ذكره انزل في كتاب الله
 لا تشكر واخبره القوم بحمد اليوم العزيز المديح خبير
 بغيره والرب وقال ان من يحمد الله فلا يشكره من ربه
 الا ان يرضى به والله اعلم الله قس على الله ان يرضى
 قد ظهر ما كان من قوامه من الاواح وكل ما لا تدرى ان

لنستدر و اعدا الاموال اعظم و ما طهر فحيدا اليوم بالشر
 و عندكم انفسه و لا تكونوا من الغافلين لعم الله انهم
 ايام و جو حکم و انتم في نوم عجيب فراقتم امراته لهما العبا
 فتجد انتم من الاخيرة فيم الروح حين نسف الله بها
 و قاتلوا من بين العباد بل لا انصاف و يؤخرهم على العبد
 الخالص و يؤخرهم الى الرجوع انه هو التواب الغفور الرحيم
 انك لا تخزن من غير الله امره سلك بصفيتك الذين
 سرعوا الى مشقة الفدا في لايك و انفقوا لرد محرم
 و غنمهم في سبيلك و بالتوراة ترشد ان شئت
 لدرجتك و ساءت لهم ثوبته على الاستقامة في حركت قد
 بغير غشيتا لغناك و مستقيما ثباتا في مملكتك
 انك انت المقدر العزيز العليم السميع العليم

و انما

و علی اینک که من فی علی و بشیر و برحقه الله الشریعت
 من انی استبدلت و الاضیمن قاله و انتم که فرمود
 الحقن من تم بر سیمیس لیشر الله رب العرش العظیم
 لشیر الله که جعلت مستقیماً علی امن بکشت لازم که
 شجاعت العلاء و لا تخوفک سطوة الامم و لا تضعفک
 قوة المشدکین فذلک الحمد یا محمد بن یحیی که فرمود
 من بر حق است و من غیر حق و لا یک و لا زلت لی
 بکفر و یا یقیناً و علمتک استک بمصباح الای
 خفیه من اریح عاصفات بنم نقدره با کلمه من غیره
 یا ایک و منیر کما یجدر فضیلتکم الامیرین الله المومنین
 بر حدایتک و من لا یتیک و یقیمتک و سلطانک
 استک بحر لایک و سوار حجتک بنم یقیناً علی من

اولاياك التوسل يا شافعيا لا تفهم معينا وراك وبقدر
 محمدك وفضلك اهرست لدمم فبالي انفسك
 وشراب حقيق المغموم من الابرار اسك القوم ادم وجره
 كنت الله شفعه قدر وسيله بجوك وراك وراك
 فقر عظيمك وفضلك اهرست تراني قائله بر
 فضلك اسلك لاهل التوسل عاقد زفر كتابك لاهل
 انك انت المعتمد على رت ابراسك المعين على رت
 السموات والارضين يا محمد تليك بها كنه الجود
 ودر ابر رحمت لاهل التوسل وبعثت في كل شهر كثره
 قلم اعلم فزتن ودر شهر رزق عريضه است بخسود
 طوبى لك ولايك شهيد الله صعد الى الرفيق الاعلى
 برحمه الله التوسل يا شافعيا لا تفهم معينا وراك وبقدر

اکثر مقبره بالا خاخر به ارضه من قبر شهید بزرگ من خلیفین
 الله لا اله الا هو العزیز الوهاب و ان خلق فی المبداء
 المآب انکم مطمئنون بقصد مولدک الله معک مسکن
 و بر سر و بر العزیز العلام الهی آمین لک علیک و علی
 نسبت الله لکم فی توبه کما علی و بر تقصیر بقا من العباد و الله
 کثرت قریب یا معمار یا عبد الله است لکم الله
 مذکور و شرف و صفا فخر لک و ذکر است فخر عجم یا نیک
 کفر و سلاطین بنم معاد و خایره اشکر و شک المشفق الکریم
 یا معمار لک کانیت و بنم علم و ظلم مشرکین هر که نیست
 لا اکرم قدرت در تو هست که بیوت او حام و ظمنم هر چه
 شیع و معدوم نمائی و یا ای صریق و قدرت پست
 تعمیر کن و یا بلند خیر لایق بنم شود و در سر لکم بیوت لک

حرب قدر سپیدی را که از لعنت الله منع نموده
 مخصوص کرده اند و بر خاص بنیض شید شکر کرده و
 بر منبر رب و عشر شرف از حق بخورده ابرض و لاله نعل
 انحراب مقدس و ارد و نتره فرمایند الله هو المقدر المختار
 و قلم از کرم هم برین بنیض و کونین بر این است که این
 اسمع التلاد الله انرفع من هذا المقام الاعلى
 الحمد لله الله لا اله الا هو الغفور الواسع العليم الخبير
 الرزق نفقوا امين حق الله و عهده و اولئك من الاخیرین
 قر کتاب الله رب العالمین قریه قوم قریه الیوم
 و العتیم نیاید بر سبب المقدر العظیم لا یلم فی حکم
 عند الجملة من الافق الاشع صعوده عند جسم و خذ الله
 من انهم غلب خیر طوبی لک و لم یصد الی الله فحمد الله رب

كونه الباقى من غير عطاء رتبة الكرم انه قد رزق بالافاضة الكثرة من شجرة
 من ثمرها العظمى فبذلك المقام الرزق رتبة الى الانق الا
 انما من غير علم الرزق الا من شاء الله ملكوت الاسرار
 واعترف بانطق به العلم واقر بالملك من ثمرها العظمى من
 مقدره رتبة كانه من غير علمه وذكره بانواعه من غير علمه
 وراج برزق عن رتبة الله العفو الرحيم طوبى له من ذكره
 بالملك من ثمرها العظمى والى عليه السلام الذين انفقوا
 رتبته العظمى العظمى يا اهل الله انتم تعلمون وراين من قلة
 اذكر رتبته برزق من ثمرها العظمى من ثمرها العظمى
 رتبته العظمى العظمى وراحت دم من رتبته العظمى
 عظمى من ثمرها العظمى من ثمرها العظمى من ثمرها العظمى
 من ثمرها العظمى من ثمرها العظمى من ثمرها العظمى

و هویرا طوبی لاولیای هیناک چه که اندر او فروغی از هر چه
 تنگنیز در سواد و باب و نظر از بصیرت پیش کشیدند از
 سلطان عالم و در کفر نهیه ظاهر شد که از اجبالا از آنکه
 تفاوت نمیزد از نشاندن هر چه و صاحب بنسبت مملکت
 میطلبیم که توفیر فرماید بر اتحاد و اتفاق این دو جمیت
 عهد اولیای حق و خلق مرفوع از حق طلبی این عهد بر سرافند
 بنمایند و نور اتفاق و مساوی اختلاف شر کنند از هر چه
 الغالب الغیر الکلیم یا محمد اعظم المرسلین و باب
 و همرازان که در سبب کمره و در دوشده آنچه که در صفا
 کریت و چنین ملاحظه مرقع نشد و در امور الایمان
 باب طریقه و قلوبنا مع بر المیزون نسأل الله تبارک و تعالی
 که توفیر جسم علی الرجوع الیه و الایمان به کبریا نصیبند از هر

انتهی

المقدر على ما يشاء وبكلمات الهيمنة على من استسلم له الله
 البهي آمنت له عليك وعلى أخيك كبر عليه من قبله وذكر له ما
 أتوه وبغيره جاني العزيز البديع لا تدركه الأنف ولا تدركه الخضر
 المحين من هذا العظم البهيم في شجر محمد من سموت اللات
 تزيده نجات الأكر وتقره إلى الحق عظام الغيوب
 اسمع خدام المظلم أنه ظمروا الظمروا كمن غرروا منظر الله
 مالك الوجهي قصب قوم الضفدروا ظمروا كمن غرروا منظر الله
 حجابات الاسما عن موجد كما ضلوا لادهم ثم أقبلوا
 إلى الله البهيم العتيوم لذلك أنزل الآيات جليلها
 قودوم لك لتطير بها فحي هذا الهوا، الله سبع من غير
 لرياحه قرأت الرب المرحوم ستور على المشرى
 مشهور إذا وجدت عرف الرحمن فترك الكبر البهي

٥٩
 يا فخرنا يا ملك وانزلت في اقمريه ودم مكنك وعلو
 اسلك كتابك المبين انزلي في ادم الوجه اللامع
 الاحمر الفسرد الواحد المهيمن على الغيب والشهيد المكنون
 كثر الاحوال من تحت حجابك وناظرنا منك من فضلك
 انت انت المقدر على كل شيء انت انت الذي لا يفتقر
 قهره ولا خوفاً يا فخرنا يا عظيمنا يا جبارنا
 افتح على وجهنا ووجه اوليائك ابواب غناك
 انت انت المهيمن العسير الوجود يا نعمة الله قهرنا
 انعمه ونزلت المائدة ولكن القوم الكرم لا يعرفون
 انعمه الله ورحمهم متمكين عاهدتهم من الايمان ثم
 قهرنا الارض اعلموا انهم اكرمهم بطوره فخرنا الله
 المهيمن العتيد قهرنا جبر البسائر ادم ووجه الاديان

نوح كثر منصف وصعدت زفركت كثر موفق زركت
 جعل لك كثر بصير اسد الله نيكلك وعلك كثر
 بؤير حرم على الرجوع اليه والانا به له ربك فضلته
 القيام امام الله كثر عدله الله هو المقدر العزيز المختار
 ما نكسب لم نكسب بعباد الله قوله بغير عدله وكرم نواله
 لعمر الله انهم المظلوم فخرهم بين ليس فخرهم سمعهم وادركهم
 من اعدائهم بين الذين يرون خبر وعلموا صعدت
 زفركت وركت خبر الله وناج به الفوج ولفق شيهه لك
 كتاب الله المبين لا تخسروا الامم وازن الايات
 والقوم اكثر حرم من الغافلين فخر الله كثر
 حجة الله وجرسانه ولفقوا عهده ودينه الله
 كثر بؤير حرم على الرجوع انه هو التواب الكريم قزاي

المساد من تباريحها ولكن القوم الكريم من المقدم
 لك باو بدت نفحات الوحر وعرفت من كان في كور
 في كتب الله العزيز الحميد في استودك معظم الطوبى
 عشر الطور دورها الجاهل في شرح عطاء لايت للشيخ
 قد يفسر البشروا عند القوم وفقدوا حشر القوم
 بسم القوم ثم اشهدوا الله وعما كصالحهم بعد
 وكنتم لم رب كذاك طلع نور البشروا من انوار
 رحمة ربك الرحمن القوم وكنت من انوار
 بحسن بعد ميزان النظر طهره اشهد من انوار الله
 رب هذا المقام الرضيع ثم سمع ما رتفع من
 الافق الا على ونبأ لك الاسماء وفاض اسماء
 اسماك بصيرخ المقربين في فراقك وجميع المخلصين

فی لایک و بحر لایک و مشرق و حیک و الحاک ان
 توتیر فی علی استقامت لا تزلجا جنود العالین و الاصف
 الظالمین امر رب لا عبدک و ابن عبدک و اورد
 الاخذ منه امک اسکت بانوار فجر ظهورک انتم لایخبر
 او بایک قافله لاصفیایک فرمید لایک لایک
 تکل فی مقبلا الی افق امک و منتها بحمد فضیلت قدر
 بایک نزل الی اس حاکم و بایک طوق سبک انت
 المقدر علی ان تکتبک العلیا لا ال الا انت المقدر
 الغریب احمدی با علم اذکرتم تنسیر حجه النفع النبوی
 انتم ربک یغفر و یستر و هو اهیمن القیوم سبحان
 حاله و حاله کالابرار و عار لایحی و یسیر منسیر
 نفس است و از بحر قطره شغف معلوم نیست بکلام

عطايتك ترزقك وادع على اوليائك واصفياك
 وادعك فبركك وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك
 اغنايتك يا مولاي وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك
 الانصاف وادعك تسع جميع الخلقين وادعك فخرتك
 وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك
 يا من تحفظ اعيانك فخرتك وادعك فخرتك وادعك
 وادعك انت انت القدر وادعك فخرتك وادعك
 وادعك الاله وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك
 عطايتك فخرتك وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك
 وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك
 وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك
 وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك
 وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك فخرتك وادعك

انزلنا الآيات وشرفنا ما يتقن وهو المقدر الآمر القدير
 لا رايانا اقبالك وسعنا ذاك وعوالمك الى يقين
 الغرور سر السمع وترى من عصف طيما والارض وغرنا لها
 الاضواء والآله العزيز الكريم ليس لاصدائهم توقف اليوم
 في هذه الدنيا العظيم في غير كثر انفسه زواجر من نعم
 الوحي وسمعت الله انظر المرشد فغير لبيك لبيك
 بمقصود العاقبين والمذكور في افئدة المفسرين اسعدك
 بنورك الساطع ودمك المهيمن القابع لغيره في طياف
 بدلك ومقامك كرميت لاعبدك ولبيك
 ولا لغيره الا برأى فضلك انت الذي يربطك
 اقبل العلم الاعلى وخلص منكم تولا كنونا في افئدة الاصفياء
 اسعدك بصباحك التمر احاطته الارواح وبمسك التري

سحر است به الاسماء بنام تو فخر علی القیام علی قدر کثرت و توفیق
 علی ذلک و شما کس بحیث لا تغیر ما فی البصائر و لا تغیری
 از بهر الاعداء از دست اکتب که بگوید که بنام تو کتب
 و بچشم تو از کتب و حافظه از مغز من کن کتب لا اله
 الا انت الفضل الکریم یا سعید علیک اله
 العزيز البعید احفظ و انطق به بیشتر من ذکر ذکر تو در دنیا
 بقوله کتب جوهره فخر ذکره الله لایست رب است که لا
 با توفیق فی البیت کمال نصیح منیر به که سلطان
 و ملک غیب و شهود من است در همه معرفت غیب و شهود
 با کمال در بیان بنام شده مکرر این فخر و کلام ذکر تو
 و بچشم تو فقر است و دیگر که از قلم بیشتر ظاهر شده مع کتب
 معرضین باین در ذلک کلمه بیان است لال میکنند در

در روزان حق و اعتقاد چنانچه هر یک از اینهاست
 که در روز قیامت محال است که با هر چه هر نفس در این
 بیان است لال نماید و در آن زمان محالست امر آن
 دست غایت مع آنکه نه مستقرین مضاعف از بیان و نه
 ذکر این امر بعد است طوبی لغاتین است حفظ ما
 ذکره و لک کتابی باشد که در بیان این الاعراض و غیره
 رب العالمین و الاعراض و غیره تأثیر این
 عظیم خبر باطل از آنکه هیچ نراند از آنکه هر
 نه کتاب اسماء لشکر الله رب العرش و غیره
 البیت المعمور اشهد ع بحمد الله انه لا اله الا الله
 المبین العسیوم یا محمد من فضل کتاب الله بقوه لا تنها
 قوه العالم ثم اقر بانفس من حکومت بیان و کتاب غیره

الوجود قديماً على الارض هذا يوم الله لا تملعون
 هذا يوم خسر به النبيون وبشتر به التوراة والنجيب
 والزرور قد لا مفر لكم ولا مضرب لاحد الا بهذا
 المشهود وهذا الحجب الممعد بين الارض وخالقها
 ولا تسكروا الله تعالى بآياته اعطت شرق الارض وغربها
 في حجبكم من عند لوح محفوظ انتهى البحر بلسان البحر
 والروح في بستان الخضر بنادير يقرب من كعب الغيب
 والشمس انما اجد عرف قبضك طوله لارض تشرق
 بقدر ملك ولعبه وجد عرف طهورك مجده اليرم المسك
 المحبوب كذا تلك اظهر الفجر لانيه واليوم اعلاه طوله
 طوله فانه قال لك الحمد بسلطان الوحي اليها من ملكه
 وعلى الذين منعهم من شرب القوم من القرب الى ايت

الممرد یا محمد قبر علی قلم اعلی در این صحن بنام کند
 باطن یا لاهوت فراتر از من کان هر دو نام را کتب و مخطوطاً
 فی القمف و نه کوراً فی القنوب نسند الله الهم
 بنصره و کلم و بست فاستکم آن یسبح و یحجب و هو القدر
 القدر این لایم را شجر و مشیخه و نیت همدما
 شایسته خاثر شوم با آنچه که سبب هدایت خلقت امر
 صراط نه امین نماید و بکنار نه کثرت را بعدل و انصاف
 نصیحت میفرماید طوبی از بکار نه فرساید با صفا خاثر و با
 حامد اشکر الله ربک رب العالمین و الله شر و الله شر اگر
 فی سمحه الا عظم به بنجره و کلم و اسلم فی کتب الله
 مالک نه و المقام الکریم یا صادق صدق و کثر الله
 صفات بزرگوار الهی و هست طوبی از بکار نه فرساید

بهر شک جسته نه فرور و عین منم الکذب مانع به الرشح
 و صاج بهر صدق امین لا اشکو تشر و خرفه صبر بینه ^{البلا}
 و اشکرا لله مالک هذا اليوم البیع قد صلت البلاد فی
 سبیل و رأیت مالار لمر لمر بنجره بک که نصف
 خیر و کثر عالم بصیر امانت و دیانت و جفت و صه
 و صاف قطع متاع حق جتر حلاله است عود به المرنین
 همکوه به از نه منم الفان زیننه کتاب الله الفخر العزیز
 لنبه با علم اذکر کم ستر تهر قنبر باقر و بشته و بعنایه الله
 العزیز الحمید بهر قنبر باقر قنبر طهر کک اکبر
 باقر قنبر مصدر و دلامرک و طلع احکامک المثر لقمه
 مقامک فی ارضک اهر ریت همک با نور و غر
 و بالتجینه التمر اطلع نجا اعدا لافنک و با مطر

لا بد

عنایک و بیک در کشتک و زبرک و الوان کشتک
 و بیکت و بیکت و بیکت و بیکت و بیکت و بیکت
 و لا نهوضا و العافین و لا سطر و الذین کفر و لا یوم الدین
 لا عبدک و ابن عبدک و اعترف بقصرت و قصرت
 اسلک بنم و تیرانی علی درک و خات و خات و خات
 فخر شک الا علی احر و خرب بر حق و احر و خرب
 انک انت المقدر علی مات و لا اله الا انت العظم

الفقره اخیره

الحمد لله و لا اله الا انت و انت و انت و انت و انت و انت
 و انت و انت و انت و انت و انت و انت و انت و انت
 و انت و انت و انت و انت و انت و انت و انت و انت
 و انت و انت و انت و انت و انت و انت و انت و انت

نه از نظر عرض در دایره اولیام مرتفع و در امر از هر
و لایح بنای اشعه از سرعت و از سرعت و از
و اعلام عالم از احصاء ذکر آنست با جزو قاصر اینست
هر یک از ادوایا که میرسد از بحر و از قعر
و از میطلبه که موفق و از بر آنچه سبب از قاع
و مقامات اینست طوری از کلام نفوس که بعد از
و احوال و کفر و شایسته که بر استقامت که بر
در درجه و بحر بر اعلی المقام مرتفع و از درجه و بحر
علیا و در دایره اولیام مرتفع و از درجه و بحر
از درجه و بحر بر اعلی المقام مرتفع و از درجه و بحر
عزیز و از درجه و بحر بر اعلی المقام مرتفع و از درجه و بحر
طلب نه ایم و بان قنک جویم آنده و از درجه و بحر

الغفر الرحمن و هذا تخلصي من غيري و محمد علي
 مجاد الله قول جبرئيل و جبرئيل يا رب العظمة
 لا تمنع فيضك عن اوليائك ولا تخشعهم مما قد ترفع
 كتاب لاصفيائك اقبل اليه اليك
 ثم اذكره بذكر قرب به افقده العالم استغفر الله اليوم
 يومك غفر امام الوجوه و غفر له من الجسد و ملكوته خضر و قضا
 لا صفا و نراك الا على وجه رزقك الا على ما لم يفسد
 عن غير رزقك فدايا اعظم بالبر قوتك و الرحمن
 من غفر الامام يعطيك سلطانك و قوتك و احسن
 انت الله لا تسفك شتمات ابشده و لا امر من
 انكر و كفر لا اله الا انت الغياض الكريم يا محمد قبه علي
 و ذكر لك من قبه و في هذا الحسن و شدة اليك و قضا

انهم يؤتیکم والقرین آمنوا علی ما یدرکم وجر عطائه
 قدرک الحمد بالمر تاخیر واززلت الیمین بکافضک
 لآیت عظمتک امر رب ترزق فقیراً ما لکم من حاجک
 والعافیه منتهی کما یجحد قدرک ولسطانت قدرک غیر
 لقرک وعلماک انت انت المقدر العذیر لا ادر
 انتم بذاکرکم ستر بستانه وادقا لیفرج ویمضی انت کریم
 اوفت بحقیقت ازادق سعاد الله اشرف رقیه
 ویمضی یایا الارض قد خلقکم لهذا الیوم اعرفوا مقام
 وظهر فیهم من امر الله العظیم حکیم ویمضی ما یدرج رب الله
 لا تخزوا عما ورد علیکم فی سبیل سوف ترضوه الارات صین
 الابرام ویمضی انفسکم فی مقام کریم جدا ناسدین
 بچو در بغض صابر الهم ترزق لا نفرحوا بما عندهم ولا یسکوا

من روح الله ورحمة الله مع عباده المقبولين ^{الکرم}
 ونفست عظیم خور و محروم مناسبت حق فخر جلاله
 زنده کلام و این مقتدر بر همه آنچه که سبب حیات
 ابر و راحه مریدان قریب الهی با اسم معنی خدا
 و فخر علی الاقبال الهی و نفیست که زنده غایت و ذکر
 بیایم و اعظم است لی قنات که امر است لا عبدک
 و این عبدک است که زنده غرض است از فضلک و الامن
 بحر عظمی است که است الکرم الخضر العظیم سبب
 بحسین اسع نزل فرشته عظیم و ذکر لایس و ما و غیره
 فی سبیل الله مقصود العارفین قد عرض حشرت منته
 و قام علی قیام بعد از خطبه فرستین متولیان است آنچه
 زنده امر لایس و ذکر نفیست و اعرض عن جوابی بعد از خلقنا

من طين لا ذوب ينجد لك من عند كذب سمين
 الجهر لك الجهر باذلتك ولك الشكر يا جند
 ولك العطاء يا سمعته لك به توبه منكهم على الآفة
 والمعرضين على الاقبال والقالين على العدل
 تركت نفوس متوجهة الى اهل وجهك اسئلك
 لا تخيبني عن موانع فضلك وجهك انت المقدر
 على ما تشاء لا اله الا انت المولى المعين
 يا قهرم وجهك نظرم ستر بوم ثم اذكره بالايام
 برلام الملك والملوك فرطهم كل منسونا والى امر
 مستورا عن الابصار والعين طوبى لمن سمع الله
 وابتعد الى الافق الا على ودي الصبر فانه محجوب
 يوم قتلهم المداوم من الجحيم اتقوا الله يا قوم ولا تجربوا
 طر

کتبتک منوع هذا يوم قرت جيعن الملأ الا على
 ونطق الاستبانه اني الحق بلك نه شهو وقس
 لا ينفعكم اليوم شمس الاستبانه ولا امر من الامور لا تجد
 الامر المحفوظ اقبلوا بوجوهكم لاله الا اني بالاك الآ
 ثم انصرفوا بحجوه الا خلق والاعمال امر من امر الحق عظام
 الغيوب كذالك امر تقع صبر على الاية فضا من لحي
 العزيز البديع يا كبا عليك بمتا ذكرت فخذ
 مظهرم مذکور وبتلشت آنچه وشتبه وشتبه وشتبه وشتبه
 کبر الحسب شتاکت مبدع هم بر عظمت و عظمت و عظمت
 و بج مروت تو لست استلک نیک صرضا هر امر ممکن
 اسلحه لا تملع منحه و شتونا من مملع شتونه و امام
 غلا و شتیت باز نداشت قدرت عالم بر و کب

انصوح و کفر را هم فلا از ذکر توحید منع نموده
 عباد و نعمت را همه بنموده اتفاق عهد شکن نزد ایشان
 ممنوع است امر که بر یکسر بر کرمست کوهی و همه
 و امید مند فقیران را در از بحر غنا محروم کنند و مناجات
 از ملکوت نزدست منع نماید تا توئی قادر و توانا و توانا
 و بینا با قدر از کرم ستم نشین صدا و بیاض
 جبر نفحات الکر و تفرقه الی مقام لا یسمع فی الاذکار
 و شانه و لای بر فیہ الاتجلیات از نوازش بر امر و العزیز
 البدیع هر که تاب نطق با حق و بر عوا کفر الی الله
 رب العالمین از تنم الذین امر ضرور الیوم غفر الله و یستغفر
 اولی که فی ضلال امین نسند الله تا ملک و تعالی
 از تنم یوتیر عباده علی ما یحب و یرضی و یقتدر لهم باقیر علم

و ذکر

فمترعین (مترع) مترع مترع
 قوت و الدلالت است با دایره و دایره و دایره
 قام له باب جج و الدلالت است با دایره و دایره
 است که مترع مترع با دایره و دایره و دایره
 المقدر القیاس (مترع) مترع مترع
 و علی مترع مترع مترع و دایره و دایره و دایره
 بایه و مترع مترع مترع مترع مترع مترع
 و الارضین (مترع) مترع مترع مترع مترع مترع
 قیاس و مترع مترع مترع مترع مترع مترع
 و مترع مترع مترع مترع مترع مترع مترع
 از قلم ایع جاد بر مترع مترع مترع مترع مترع
 این مترع مترع مترع مترع مترع مترع مترع

عنایت ارحامه و رحمت بیست کشفه قلم اعلم علی
 و لایم بادی متوجه و بهمن نه منکر بر یکدیگر نیایند
 مشورتش و به استقامت کبریا نر هفتاد و هشتاد
 نیز آفاق از افق عراق الی امین کبریا و اخبار و احکام
 یقین جعفری و ملازم معصومین و انکار و تکذیب در یک
 از الواح لیکن علی بن علی در جمیع مدن و دیار
 یقین مرتفع شود و به استقامت نیر و به استقامت
 الحکم الامین در چهار روز و کذا و بحسب عالم طاعت
 میشود و به جمیع مدن و دیار و افق یقین مرتفع شود
 که کتب فطرس ان العلیم و هذا التوحیدین شایسته
 هر یقین و به مرتفع کعبه شد و الله به یک و الله اعلم
 یوتیر کم علی الاستقامت الکبریا و بحسب عالم منقرضت المومنین

و الحمد لله

والمقرن من الله هو المقدر العليم الحكيم
 رسله الله بنو به مصباح عالم وجهه لا منور منوره رسله
 كرم بنو به طمع بمنور آيات وطلع قنات فان
 كنه رسله بايند و نوبه فانيد انهم بنو به
 الموقر الحكيم ذكر جناب و در قاعه محب الله و بنو به
 منوره بنو به بعد از عرض در ساحت امع الله سر اين
 آيات هجلا ت نلف قوله عز يانه و تر يانه يا
 روليا في خفا لا جعلنا الورقا و ذكر الامر عند يانه
 الامر الله المستقيم انه فان بالاقبال في رسله الامير
 و قام على خدمته الامر و هم رسله في رسله الامير
 و رسله من ذكر رسله الامر و هم رسله في رسله الامير
 رسله الامير رسله الله بنو به بنو به بنو به

بسلطان الهی منزه عن غیر اسم و است و الاضیاع و نسوا
 یوفت علی حفظ حدیث المقام الهی فی الزیاد^{۳۴}
 و بیکر که در لوح امین از سر مخصوص جناب میر علی اصغر
 جناب جابر علی اصغر علیها حبس الله نازل و در رساله
 نشین الله از من یوتیر بهایشه با من کما و سر العطاء و حین
 البقاء انه هو الفیاض المنفق الکرم و تجنیس لیس مخصوص
 جناب مشهور علی کلا و در عظیم بحمد الله نازل و در
 قصه و رحمت و الطاف کس علی اعطاء نعمه هر یک از
 مقبول از بحر بی پایان حشر قنوت نصیب برداشته
 و از نعمات و حرمان نعمه تراجمه کلا شیه و شیه و شیه
 از حق بیظلم در هر حق بر اقبال و توجه و استقامت است
 و محبت و شفقت او را در هر حق پذیرد و آرد و آرد

عبد

جميع ابدان عالم بچشم عظمی از در نظر عالم است
 درم ناز کفنه از ترنای هوا الفضل العزیم و هو العفت
 الغفور الرحیم جناب حیات کرم جان فیض
 و همچنین جناب میرزا محمد مرعیه آبادی از علمای کرام
 میرسانم و از حق زنده بدار است به طلب علم آنچه که لایق
 سنجشش و کرم است فی الحقیقه آنچه ذکر شده است
 عظیم زنده بدار جناب فیض چه که ذکر کردید را بدست
 اقدس رسال داشته و از بدار طلب حق
 نموده و باب غایت بر وجه کتب از مفتوح المهر
 فیض الاحسان و له الشکر و دردم ملکه و ملکوت زنده بدار
 المتعار البقاء و آله کرد و التنا و علیک و علی
 اولیاء الله مناک الزین منعمهم عن ضل العالم عن التوجه الیه

المفتد الغریز الحکیم

برائن طلق ادم و جود الام عزاب

یا دلیا در لوح دنیا البیضات علیات لیس شرق بان
 مالک اسما و صفات بانک حمد و ثنا سلف مبین
 لایق و سبناست و بحکم نفسین سلک بحضرت حضرت فیض الکریم
 و حضرت امین برترین فسر محمد و بانوار اقیانوس است
 و اطمینان نور داشت علیها بشار الله و بحدیث فرمود
 و الارضین انور و البها و التکبیر و الشنا علی ایداد لمر
 الرزق بحکم انور نور الاضطرار و نبت ملک الاختیار
 لیس المفتد الغریز المختار و بحکم حاج بحر العطش و دایج غر
 عیانیه الله مولی الودیر نسد نقال الهم بحفظهم بحمد و بحکم
 بسطانه و غیر هم بقدرته و فی غلبت الاستیاء المکیده

فاطمه استعداده ملک ملکوت الاسماء بنا عظیم برقرار
 در اصحاب ائمه شامت رقی رحمت و مطلق شفقت
 و محبت بعد از او آفاق و جوی نور خود و دانش شاموز
 و مرتبه نبی که پادشاه که برست خود بر پادشاه خود
 و حجت خود قیام گوید یا افغانی و یا دلی بی یقین
 برانید خیمه امر علیه است جمیع اهل عالم
 فلا گرفت و غلبه گرفت روز روز شامت و روز
 لوح کوه شامت بر نصرت امر قیام نمایند و بخیر
 بنشینند و دلوب اهل عالم شامت شود یا در شامت
 ظاهر شود آنچه سبب آید در رحمت چهارگان
 روز کار است که رحمت و مکرم نمایند در بندگان
 از اسیران فرخنده و بانه و بسند امر روز دارد

حول مبتدئ خیز از نصف مرتفع و نیز هفتم عالم
 اعمد و عاظمه بر استر میگویم حق جلاله جلالت
 یغفرات و ظاهر و باطن حکم مایه بر جسد باید بقدر
 مستقیمه و ضمیمه مرتبه باطن ظاهر باشند یا درونی
 آنچه از دست اضع او سر حق جلاله ظاهر شود
 حق لاریب فیہ نقطه در ایمنه مایه اندو که حکم علی است
 حکم الارض او علی الارض حکم استعدا لیسر لاجل انزل
 لم یوم لاسعف مقالات العباد و شفعه الزلات
 بتمنای یسع ویر و هو استیع البصیر لایغر عن
 علیه شرف و شفعه بزرگ است و الله الملك الحق العبد
 المبین قریب و هم هذا يوم الله لو انتم تعرفتم قریب
 مقوم الظهور علی عرض الظهور و غایب و انفس و الباقی

الشورى لعلم الله لشمات عد ملاك والقبایه تقصیر معینه
 البشره الله قرانی مالک القدر و بطوره ترین نظم
 الاکبر انقوا الله ولا تكونوا منها الغافین بار و لبی فی
 لاله و ناله من علیکم بکر استراة لوفقه قد نفسرت
 عنده علم خسر فر کتاب مبین هذا يوم قسم بحواله
 ما یثا و یثیت و عنده ام الكتاب و کلمه ان کلمه
 من المخرجین لانه لا اولی هنک و نبشهرهم باقی
 الیوم و بالک لهم من سما مشیه الله رب العالمین
 لای کم لکن منقور انفسکم عن فرات جبر من قهر الامم
 من لکن مقدر و قدر لکن فی صفت نور لکن و نور
 اولیا بایر برادر مستقیم باشند استغفیرک شهادت
 بر حسین و ائمه ائمه حقین و سلطون علی الملک و اولی

حرکت نمر هر طوبی لمن شک بن و افند کاسر الله
 منم بر عطا آرتبه و شرب بسمه العزیز البدیع کلیمه چندی
 قبل صفا فائز از نواح محصور غایت و صاحت کلمه الله
 مقصود و منم نه استوائ و الارضین فرشت عبادی
 اعلیٰ هم عنم التوجه الی یمین عدل الله العزیز العظیم
 بنادک و تعالیٰ انم یؤید الشکر علی ما یحب و یرید و یختار
 عنهم لا ینغیر لیوم الله رب الکرم الرقیع سند الله
 انم یخلف یخلفه و یرس یخلفه و یخلفه من التبریر انم یخلفه
 عباد و سند انم یخلف علیه بمقام اسمہ الرحمن ابود
 اکلمه و البسیب از نحر المفسد علی ما یتدبره المبرم
 جناب منظر لایک که نمر بر پیمین عنده تم نام
 کتشر لود تم من الدنن فرشت الاعمال عنده یخلفه

المدال يشهد بترك ربه الغنى المتعال في هذا الرغز قل
 بالرد لك الأرحمة ثم غننا وفضلنا من كذا يشهد بترك
 فوالله وكذا نصف بصير نسلم الله لغيرك على هذا
 عن جوده وانتبته بالانذار كذا به العظيم وبقضك على
 الرجوع اليه والانه له رب المنيف انه هو الغافل
 المتوكل الصادق الامين لا يكلم لغيركم من شيا
 العالم وضوءه الامم هذا اذ يال ردا رحمة ربهم
 سبقت من في السموات والارضين البصائر
 من انهم آراء في على اوليائه وعلى الذين سمعوا
 وقالوا بتركك ليترك يا مولاي الاسماء وليتك الشك
 يا محبوب المقربين ان قبلة قلبك على لغيرك على جابر
 لانضد قواكم قائم ولا تظنوا من كذا وادروا من كذا

المرسوقه شر از احصاء نوبت لا تقهر الله رسولا
 من قبلك بغير بيان و غفره و فضلا من عند ربه لا افضل
 الاكرم يا ارحم الراحمين رحمت خود را از دست نرسيد خوف
 از ربه يا قهر من قدر الان في التحفة الكبرياء التمر يا اطلع بعباد
 الا الله العسرى العليم فعدوا عند القوم من تبيين له
 عند الله ربكم و ربكم لا تعلم الا الذين قسم باق حقيقت
 و لا افي سجن محض مشرق و لاجل لكرهين امر و درك
 خارج نشسته حرانیه انرا احد آن و با يقيد مشهور
 ميگشتند اين لايم خبر با غشيش از انجا است رسيد
 نور كيه لبر لبر انهم در اقطاع انهم جاهد و بمرحله انهم غشسته
 بنظر و بر روز و اسباب تنقيد و انشراح انهم مشهور
 غفره بظاهر تنقيح آنچه حال از ادين عالم مستعد است

ذكر

لذلك نفق من العظم فضلا من عنده و هو الفضل الكريم

هو آية العبد من عظمته مع محبوب

حمد مقصود عالم رقائق و سر ذات و بغایت اعظم
 كونه علم و عرفان لا برام مبدء اول دانست و از كماله
 رزیت الملك بته لاله م وجود بر افراشت ملكوت
 ظالمین و منع مسكرين و خمر خوار جايس بود و راضع منج
 كرم بت المولود كه عالم ملك و ملكوت لاله عاظمه و از كماله
 فضيلته في مشرق كه جميع عوالم علوم و فنون لا متناهي
 جلت عناية و قدر سلطانه و عز تر بانه التور المشرق
 من افق سماء البحر و العطار عبيد كرام و الزين اعدوا
 كتابه بقدره لم تمنعها جسود الاعراض و لا مناهير الانفس
 هم الذين و منهم التور المشرق كبريت قبر من بعد ربال

لا یخبرهم بحیثه ولا یجمع عنده ذکرا له و فی مقام آخر لا یخبرونه
 بالقول و هم یبرءونهم بحکم الله امر و یستأمن
 و هم هم من خلق المصراط المستقیم و بناء العظیم و هم هم
 لآله و علی آله و طهرت انواره از زینبها هم المقدر
 علی ما یشاء و فی قصه زمام الامر من الاولین و الاخرین
 و بعد در این یوم مبارک چهار سعت اندر گذشته
 این بعد قصد فرمود علی حجت علیا علیه و بعد از حضور
 امام و جبرائیل عظمی بیکصدت کلمات و آیات با حرا
 ناطق قائل که الحق بمرجانب علیه السلام بحاکم
 نامه ارسال داشته اند که بغایت مخصوصه اولیا و نجباء
 حاضرند و ناله محبت در افشاده و ظهور شمع نورانی
 از هر یو تقسیم علی ذکر و نوشتن و قد تمه امین و بیک علیهم السلام

رحمة المطار حجه وبقية من بر عطائه كونه بيانه لله هو
 المقصد العزيز الفضل بغيره وانه من ايات
 بحضوره في كل يوم في نفسه قرأت في كل
 باوجوده في كل سنة الاستغفار في هذا الباب الذي
 اضطررت له كانه الذي لم يفرده يوم الربيع قد فرم
 انقود الرحمن ولا تفرده من الظالمين قد فرم البس
 وشرق نيت الاله من افق سماء بيانه الله رب
 العالمين لا اكم انهم تفرم شؤناست الاضراء وجمال الفجر
 وحرهم بغيرهم قبيل الى الله الفسرد الجبر وتفرم نقصا
 عباد الله وبيانه وركبوا ما نفع به الروح الامين ان
 انك لم فرار من الى قد ركب وحرقت به لفرقة الاضراء
 وذاست اركبوا الجفصين وظهرت في ارض الظماء

و خبر نامه به من گشاید اندر سر عنده علم گشاید فر فر فر فر
 سوف یرضی القاصح حسنا و اعلم انهم ربک المستقیم
 المقدر القدر قد جزیب الله الیهم نحو علم منظر
 الالهام او تحکم مع النفس الذی فی نفسه و ابیات الله
 و حجة و امر و احدا تسبیح المستقیم انبشده هم محکم
 القصور هذا القصور الذی استور به منظر لیست
 قلب الامکان رغما لکعب جاهد بعد و کفر فی فیست
 لکب اذا فرزت لغلات رحمة ربک الذی بحر من قله
 الایم و سمعت نداء الاصل فکب لکعب الیه الیه الیه
 الایم فکب فکب فکب فکب فکب فکب فکب فکب فکب
 فکب فکب فکب فکب فکب فکب فکب فکب فکب
 فکب فکب فکب فکب فکب فکب فکب فکب فکب

الاستغفارة عن خطيئتي ثم استسكن يا مولاي العالم
 بابك الا فضر الا قدم لني ثوب حبرة استسكنه
 اوليائه على الاقبال اليك التوبة الى الله ورجوعه
 الى ربك وتوكل على حفظ اخيك من ذنابك
 ثم اكتب له ما يحب اليك ويسقيه كثر غفرانك
 ثم غفره يا لم يرحم من اوليائك الذين طهرت قلوبهم
 عن الضغينة والبغضاء وخرج الغيب وواجه الالك
 انت المفقذ الغفر المتكبر لا اله الا انت العزيز
 القياض ارحم رب زين اوليائك بالصبر
 والاصطبار بخليلهم وتوهم بنور معرفتك ولا يرحم
 التوبة الى عبدك وهدى خمس من لياك
 انت الموفق الغفور الكريم انظر ليه احمد آفتاب

[illegible]

ترس المتقین و المقبسین میں یا ایہا المرءضین منہ عباد
 دور و علیہم فی جنک مانع بہ ستقام ملکوت و خبر
 لرس رب تبارک و تعالیٰ انما تبارک و تعالیٰ
 با طرک لک انت المقدر العزیز الوہاب
 و انک ذکر جناب آقا خانم و سر لولی علیہم السلام
 نمونہ بعد از عرض در سحت آقا سر محمد و من بہر
 نازل شد آنچہ کہ عالم و فیہ بان بعد از انستہ
 ہزارہ نکل بخواب آقا خانم علیہ حب و الرحمن
 بسر الزیفر فتح باب الکرم علی العالم
 یا آقا خانم اسع نہ از من نظر بفرما کہ ار تفع علی
 فازہ صفائہ الشوق و الغرب عنایہ من لہر اللہ
 الشفق الکرم لا افصح ما کانہ منہ نافر العلم و الزین

ما قرت به عيونهم في السموات والارضين
 بحمدك الذي لا يحصى من نعمك
 التي لا تحصى من نعمك التي لا تحصى
 يا مولاي الذي لا يحصى من نعمك
 التي لا تحصى من نعمك التي لا تحصى

بسم القائم امام وجهك
 يا سمير عليك بركاتك
 التي لا تحصى من نعمك التي لا تحصى
 يا ذا الجلال والكرام
 يا ذا الجلال والكرام
 يا ذا الجلال والكرام
 يا ذا الجلال والكرام
 يا ذا الجلال والكرام
 يا ذا الجلال والكرام
 يا ذا الجلال والكرام
 يا ذا الجلال والكرام

منه

انکانت از رحم الراضین : و نه از منزل بنی حسن آقا
 علیه بسم المبین اعلم بحمد الله
 یا حسن علیک بحکم قرآن الوعد والموعود یاد
 ارام و جود الغیب الشهود و یا مظهر بالیقین و
 بقدر قسم که از هر سوره را غنیمت از هر ربک است هر انوار
 العلم الکیم لا تنزه من شئ من قدر لا اولی له لا آخر
 عزه ذکره اتمام العالم و این المخلص که است در
 من عند الوعد عظیم و نه در ملک بنی حسن جابر الله علیه

بسم الله الرحمن الرحیم
 یا جبرائیل علیک بحکم دریا و ایاام هر بحکم
 از حق بطلبند عباد را با و ما مشیر و ایاام هر شیعه
 مبتدا نفرایم خود را و لکن عالم مشیر و نه و لکن

بظلمت هر گشته که چهره اش هر دل و انصاف میتر
 نند و اندر از حق امید کند بکمال همت ضرب از جفا
 عباد قیام نمایند تا بخت بد از خرب عزت جفا نشود
 و مجتهد اعدا نشود آنچه که سبب اشتغال و ضعیف
 و نقصان تو خسته است در انظار و نگار بند
 الکتاب المبین امروز روز تبلیغ است باید هر یک
 در این چشمه امر عظمی توبه نماید و بکشت و بیاورد
 در میان غافران و باغیان اگر هر گاه بشود که ملک
 غنی حاتم البیت علی علیه السلام را که در آن
 در آن روزت اندر شهر عظیم و در آن ملک بخت عزت
 علیه بزرگوار است و در آن روزت عزت و شرف
 عزیز تو قیام ملک مظلوم منزه از استغناء از تو نیست

لا ترفع الله آذنيه من الهل اله المقدر القدير طوبى
 لا اذن سمعت وبعين رأت وديم للنفوس من
 قرأت من كتاب مستورا عن العيون وظهر من فتوح به فراسة
 رب هذا المقام الرضيع قرأت الموعود بسيلطان
 غلب من في استورات والارضين لو بسلك احد
 من الهات قد لانه تحت بلك من البغضاء يشهد بذلك
 كتاب المبين قد عاينت اربع النعم يصنع الله
 يوم الدين قد الحمد لله عبادك على القديم
 قد مكنت وادبرهم على الاستقامة على حبك
 انك انت المقدر الذي سجدت بفضلك الكائنات
 وبعظمتك المكنات لا اله الا انت القدر المقدر القدير
 وهذا نكح لفرخ فان عليه بها لله

بسر المهر من زلف الغیب والشہود
 یستخرج من انوار المهر سبک بمواج بحر
 وینجہر فہو سر سبک و بہ نارسہ و مجاہد
 بہر لقات نیر عطایک و بطلال درو سبک
 عنایتک و بالانوار الجادۃ فرحتہ اسلحہ کست از غفلت
 مستجاب علی اکمل بحیث لا یغفر فی زمین العباد و در اہل
 علم و ادب و احکام و در رتبہ اخلاص و رتبہ
 عز و حرمت تم افستج علی وجہ علم الورد الکرم و الج
 بقدرتک و سلطانک در رتبہ نور و صفاء الارض
 مقبیل الی فن آید سبک اسلحہ کست از غفلت
 اسلحہ و اسلحہ کست فی لایک انت انت الکریم
 الغفر و بطلانک و حرمتک و شرفک و قدرک و جہ

و الهجر معظمتك و عظمك و قنبر تقوتك الزرعت
 ملكك انت الزرعت لمبر لا منكك الجفوت ولا منكك
 و القفوت نفعتك انت و حكم ما تريد و انك انت اغزيت
 الحميد انحر لا چشم عالم جبر نفعتك انت و نفعتك
 و يا و لا لك امم بر احد من انكك كشته لا انكك
 على هر شه را آنچه كه از تو ملك و حققتك في العالم
 بعضه اسباب مجبور و مجبور و انكك و انكك
 بقوت قنبر انت و از اولع مجبور و آنچه انكك
 و انكك و محبت و انكك و در سر و يك قنبر انت
 فرمود و كمال به از انكك كمال جبر قنبر انت
 مغفور و انكك قنبر انت كمال الله و الله
 نماند و انكك از بر انكك قنبر انت و انكك

عجز در تبحر می یابد آنچه به سبب ارتقای مقام است این
 ضربت امید کند این ضرب عظم با نور قدم کند آنچه
 فدا و از آن منقذ است بآن استخوانانید و نکست نشوند
 و احوال مقام خود را برانند و بشنند اکثر از خلق حال را
 داده اند بر هر مذهب و این ضرب عظم و یک نفع حق
 نفع مستقیم است بجهت و کسب نظر بغرض بعضی بدست
 ضم غیر جهت بر ضرب کمال سبب اصلاح عرف فدا
 یافتند نفع و نفع و نفع را در این جمیع المراح
 بمعرف بلکه بمعرف معروف نفع است طوبی
 نفع و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع
 تحقیقات از نفع و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع
 و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع و نفع

و ذکر جناب حاشم پیک نبیه مجا، الله و منزهه
عرض در بخت اسع او شریک نیست
مبادله نعل قوله عز وانه و جبر براته

بسم الهیمن علی الاسماء

در بعد از انکه در اول ذکر نموده و کماله حق
دعوت فرموده و گفته که از زلفیات لایم مردم، نه
چه که بظن عسر او ایم و تقوی، نه طریقه از سب نام الله
و آفتاب ظهور از افق ظهورش در مشرق و لایح از غرب
او در هر حال توقف نبوده و نیست از حق بی غیبت
مخوف و آید و او را بشیر از انوار رسیده و دلایلی
نمایند، یا حق قدسین علیک بجا آید و انوار
شده بر بنده که در کتب انوار مذکور و مسطور است در کتب

در این در یوم الهی از نجات بحیر احدیه و تحقیقات کفای
 حقیقت منع شوند و از این حصین و در این موعود معین محفوظ
 مانند عالم تحریر که است هر مینو جان و محبت و یوم
 نعمت بر آید و در این چشم پرستند ازیت سکر
 غفلت که از سر بر آید و مینو قدر الهی ازین
 لایک علی حق است ایزه و الاصفاء الله تعالی
 انما و قد یوم نعمت عن التقریب و این محبت ازین نعمت
 علی غیر استیلاست و الاضمین تم قدر الهی بحیرت و
 بقوتک و در این ابد و یک است است الهی و الا
 انکم الی الله عز و جل علی الذین نیکو انما
 احسن المنین انحر در روز حکم که آید با که علی
 پرده بحر طمان از این سماء هلاله ظاهر و لا

هو الله تعالى استأنف النظر في قوله

الحمد لله الذي خلقنا من نور وخلقنا من نور
 انفسهم وهو الحق المستعان في المبدء والمآل في
 الاحكام الله لم يزل في مبدء خلقه ذكر الكائنات
 وشرعها في وصف الكائنات باسمهم اسماء
 بحر العلم في العالم ونطق الاسم الاعظم من الاسم
 ومن كلمة العلي في نفسه الا في الاعلى فيطق
 المستعصر بين الارض والسماء تعالى سلطانه الذي به
 نصبت اعلام الجلاله من لبيته وروايت الله
 على الجبال اثباته وبنده الله الا على الخبز لا شيا
 ويطهروه نطق مستعصم في مقام شهادته تعالى
 ظهوره لا التور والفرعون في حذر التورجور انه هو الله

بسم

به ظهر فضل الخطاب في الكتاب لا اله الا هو العزيز
 والصمد المستر قد مر في سائر الامور والسلام الظاهر
 من ثم مشيئة على انبيائه واصفيائه الذين انصفوا
 في بيده لاظهار امره واعلا كلمته هم الذين هم
 ظهرت اسرار الكتاب وما كان مستورا في الزمر
 الالواح وبهم برز حكم التوحيد ونور التوحيد وخرق
 حجاب الامر على الاغصان ان لا اله الا هو العزيز
 يحسن عليك بها الله كونه كنهه خفي عليه
 غايته في ارسال دلائل عبده حاضر غايب ومطلوب
 مرة بعد مرة عرض نمود لانه انما نفعات محبت الحق را
 متفرد به من فضل يشهد له احد السمع والابصار
 وعنده من غوامض نطق في حديثه ان لا اله الا هو

العليم الحكيم لا تذكره فضاء من عندنا وبشره بعناية
 الكريم لا سمعنا نراهم وذكرنا بحسبنا للروح المعين
 طوبى له ولغيره قاموا على الامر وقالوا قرأت الوعد ثم
 نيا دس من الافق الا على يقول الله قرأتى كلك الاسماء
 وعاظ اسماء الله عز وجل لمكتفون وبرز المعجز من فطق
 اشبه قرأتى الحكيم وبرز صراط المستقيم ثم الرب
 نيا دس بغير خبير انما افزع بعناية ربك انه ذكر
 في السيرة فيها احاطة الامم من الذين اكرموا حجة
 وبريانه وقصودا مستبقة وجا حرد الامر وجادوا بايات
 التزجها تحركت عظم ريمم وذكرنا الذين ذكرهم في
 كتابك وبشرهم بفضله الله ورحمته وتوسيعهم بغير
 انوار العدل في العالم لانه ربك الرحمن هو ان المسكونة

المشرق الكريم يا ربي في فرسناك يا كرم لست بخوفاكم
 شربوات الظلم فتكوا بحسب الحكمة من قلوبكم على الله
 الغالب القدير لستم الذين لم اداوول لستم بخصيونا الله
 اولئك من الاخسرين في كتاب الله رب العالمين
 قولوا لا اله الا نحن لست لاكم واسلامكم ولست حيا
 الارض وفرعها ولست قياصرة الملكة من خفيهم
 وقصورهم لست اخبروا ولا علموا من الغايين لست الذين
 اعرضوا عن الله وولايته وكفرنا بعبادته لعبادنا
 ولست بموافرين بمحكم العقوبة الغاية مانح به جهنم
 المملوك قد ارضهم الله بغيرهم عند الله هو الاخرة
 المقدر العليم الحكيم لست منسجورا رجلا بذكر ولا كبر
 لعمر الله لا تعادله الكون ولا خلائقه الارض طيف شهيد

بکلمه غنده کتاب منبر خدا کاسر الفلاح
 که بکلمه مستخر الارباح تم شش بر او منشار و کلاه نیز آمده
 و در آنجا هم بآیت لاتا و لکاتب القدر شصت و یک
 است اعطیته فی هذا المقام الرضیع امروز بر
 بنفشه نرمانی نایب و مجتهد سراج و حجت بنفیر
 بهر طرفی که از دواول ابروی تا حین شنبه آسم ظاهر
 غفلت بنفشه نرمانی رسید و تقریر که معادل است
 از هر زبانی و بعد از آن در یک سینه کعبه از دواول
 نوحه از و بنفشه نرمانی تا بر ذکر نوحه بنشیند و در
 حال در آنرا از آن غرض از آن غرض تا بنشیند که بسیار
 و واضح بنفشه نرمانی قوله تعالی و نفع فی القصور فصنعه فی
 استعلاک فی فی الارض الا منتهی آله تم نفع فی

فاذا هم قیام یظفر من وانشدت الارض بنور تعجب
 ووضیع الكتاب وحریر البیتین والشفاد وفضیر غنیم
 بالحق وحمیم لا یظلمون جمیع الیوم من صغیرت من شمس
 الاخرة احرف وجه الله القطر العظیم نفوس مستقیده
 نائبة راسخه وروز از لاله بحر ووجه نور من
 بقلم وعلو انعام نپندید و سوف یظفر الله بکمال
 کونانی علمه البین در این که آیه قرآن بحر علم وحرمان
 مسود ورفعه از من وانی تفکر نماید وچیز در آیه
 که اکثر است عظیم مع انما الیوم تمام معرفت هر و هر
 با سر و بر از دافعه از حق بطلید عین بنسب و از
 غیاث هر نفس فریاد است برادران کنند آنچه
 در از بلا و از خدمت و وجه آمده اند لایست ظاهر

بحر انچه را که از قفسه نرید و از دل کس که آنهم ننهد از در
 زمین ظهور اعظم نم فرستد و محراب و کمال تصریح هم نمیزد
 دیر و دشمنید اندر شوم آفتیه باین برتیه نرسید
 و کشف احدی است عزت باشد و کمال از غیر هم نیست
 زود است در دنیا و آنچه در اوست همه بنامید بعد
 سلج و عجل و در شیه و این نیستند از سر است
 زمر قیام ملکدانید در جمیع قفسه و احصاء فراموش
 از من و جبار و بلا و برحق است از من که اندر و کمال است
 و از جهاد و در اخوان رسد و در اطفال نور اعدیه کو
 نموده اند و کشف آله اطردهم بقدرت و از نظر باران
 سلطان الهیمن علی العباد جبار و در مرتبه اولیه
 جهل از رخنه به باسم علم معروفند و از ایشانند

قتل عَظَمُوقُ التَّهَّ وَبَسِيلَةُ ذَنْبٍ مِمَّنْ جَعَلَ عَالَمًا مِّنْ دُونِ
 دَارِجِ الدَّارِ جَعَلَ كَذَلِكَ نَذْرًا لِّمَنْ يَنْتَهِى سَبَبُ الْكَفَرِ
 وَآيَاتُكَ مِنْ شَرْحِ الْوَلَدِ كَمَا رَأَى وَصِيَّتَ مَيْمَنِهِمْ تَقْوَى اللَّهِ
 وَبَرَهُ وَبَصِيرَةَ الصَّابِرِ وَبِحَفْظِ آيَاتِ اللَّهِ وَكَلَامِهِ لَسْتُمْ
 يَسْتَحْسِنُونَ الشَّيْءَ كَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ الْبَاقِي
 مِنْ نَفَقِ الْبَقَا عَلَيْكَ وَنَفَقِ اجْتِلَاءِ فِيهِ نَفَقِ الْزَيْنِ غَارِ
 بَايَاتِ اللَّهِ مَا لَكَ الْمَلِكُ مَا كُنْتَ وَمَا كُنْتَ الْعَظِيمُ
 وَابْتِغَاءُ الدَّارِ بَايَاتِ قَبْرِ حَسِينِ بْنِ الْحَوْجِ امْنَعِ لَنَا
 لَدُنْكَ سِرَّ الْعَظِيمِ لَدُنْكَ حَبَابِ عِلْدِ لَدُنْكَ سَالِ لَدُنْكَ قَرِيبِ
 عَيْنِهِ وَصِفَتِ الزَّيْنِ اجْتِنِ لَدُنْكَ زَيْنِ الْعَظِيمِ
 الْحَمْدُ لَدُنْكَ الْغَفُورِ الْكَرِيمِ

بسم ربنا الان سیر الی عظم القلیم الی الجبروت
 امر و فرما و سلام و ذکر و بیان مخصوص اولیا و احسن
 و شایسته هر عالم است فلا از سبیر و جزم منع نموده
 عرف قیصر را بپشتند و بشر و برست شتافتند منع
 نفعین و سطوت عالمین و مکر و کرب و اعراض علماء و انما
 فضا ایت فلا از انوار و جبه ملک اسما منع نموده از نور و
 عرفان هر اوج فلاح و سلو بسم متحرک ریح نوشیدند و نشسته
 ایت فلا از انوار و جبه اول عالم غنی و پسنیاز نموده
 محبوب و محبوبکم و مقصودنا و مقصودکم و مقصود غیره استمرد
 و الارض ایت اندان نفوسیکه در کتب قیصر و بعد
 مذکورند و کما انما از جزم و غرضم و از طهرم و از محرم
 علی قدره امر و ایت اند که سیر منم اید و منم

لا امرک وانی طمئین بخدا نیک : از سریت لایزال و غیره
 اینست لغز المتعال و بعد نایب انجذاب صفت
 بزرگوار محراب عالمیان عین ملکوتی هر دو را
 و قلب بلا و بدو بخت بخار از حق تبارک و تعالی می طلیم
 انجذاب را توفیر فرماید بر آنچه سزاوارست و بعد
 قرائت و اطلاق قصد مقام اعلیٰ نموده ام و بعد از
 و شرف اصفا فائز هذرا نکست ملکوت مکتبه
 رتبا و تکریم درین فرخنده از من استمداد قوله تبارک و تعالی
 هو الله مع العظیم

چندین هنر عالمی بنایه حبیبیه نیست هر چه بنویست
 بر لایزال از این طریقه تعجب نماید چه که تشریف نه
 با موی که خود بر فتنه در فلاح آید نیست هر دو که آمدند و باید

خود را بکسر خود میفرزند آنچه که در اطفالش می
و در صغر او با هم کار میزدند و بعضی
بعضی منع که الا مهنت را نه از کسر حق
و کامرانی بر ندارد بنابر اقامت خود میفرزند
بگویم که در متفرق وقت در میان غفلت
و نادانی میفرزند غرضتند از حق جنت حلال
سنت نماید قطره از دریا را نه بر جان خود
دارد و غایت فریاد است بختند و توان در
باز میفکرنا مع آنکه بر حزب شیعه و اعمال و ثمرات آن
مطلع گشتند چنانچه چشم دیده اند و بگوشتند
مع ذلک بهمان ادوات مجرمت که منع اند از کرم
از سلاطین معتمد و بفرموده بفرموده علمای

قدر الهام معبود را مسجودا شهادت میدهم بودند
 و فردا نیست تو و بخششها سر فریدی و جدیت توئی
 اگر نگردد یکدیگر امطار سخاوت سمار رحمت بر شرف و
 وضعیغ بار برده و استراقات انوار آفتاب بخشش
 بر جاسر و مشیغ ناپیده اگر چه چیکه سازج رحمت پدید
 ساجد و حرم عنایت کعبه رحمت را طائف از
 سؤال میریایم قصه فریبت را بطلبم و حجه جدیت را
 میگویم که بر فضا حرم و حرم فرمائی و در فیوضات
 ایت محروم فزاد بر جمیع محتاج و فقیر فزاد است
 الفتی الغالب العزیز اتهم زده اهد و الله بحیران
 زبانتی تو را که که اینها خادوم غلام زده و کرده و کرده و
 بر آید معدوم سلاخ حضرت بر حوض شریف و بیاید بر کمال

عجز و انکساری با ذیل رد و اگر مشرق نیست که آنجا باشد
 در جمیع احوال موفق دارد و عباد مشرق و اقصای زمین
 محروم نفس را میراند علی حدت مشرق فرید و بالا جابه حدیر
 اینکه در باره حبیب مکرّم جناب لغات را علی احوال
 میرزا محمد خان علی ما بحب و الرحمن هر قوم داشتند نمید
 داشتند رسید و لاهم و چه محبوب عالمی هم عرض شد
 یک لوح انعام از سرین است و یک لوح
 اعطای است به پسر از سعادیت و فضل نازل و بقیه
 حسب الامر نوشته ارسال شد از حق مطلق است
 غایب فرید و عباد که در بحر بیابان بیابان است
 سبب حرکت و علة اشتغال که در روز و شب
 تمام نمایند بغیر تبیین این عهد است این هم که بر سر

و از حق جبر حلاله نماید مطیع نماید که لازمه در نقطه
 ظاهر و هوید گردد دست بخشنده که حیات عالم دوم
 را در وضع منتهی نماید لکن در قرقرش هر دو بین
 موقوف طوبی از کمال نفوس یک در این مطلع لایم خود ملال
 از شر اقامت روز آفتاب غایت محروم منتهی از شر بنا
 الرحمن مولی المصطفی المکریم وهو المجدل و المکریم لا اله الا هو العظیم
 آینه ذکر حضرات اولیای جناب آقا میرزا محمد و جناب
 میرزا محمد خان و جناب آقا محمد حسن خان علیهم السلام
 فرمودند که در صحت این امر از سر زکریا که
 عرض است مخصوص بر یک از آنها قصد نازل آید
 و عرض بر دادم آسمان حسرت عنایت علیاً بر دادم است
 و اینها را از حق جبر حلاله است و هر یک

يحلم برادر شرفا مهر و باهر و بقیع فرهاد دوست قاضی مجاز
 سائین و دوست زار آینه و صحنه قاصدین لبیب
 و الزکرو المثنی و علی جنابک و علی الترفیع منتقم الامور
 حمزه الله ربنا و ربکم و رب ربکم فخر استوارش الارضین

بموالا و سر الا عظم القبل الالهجر
 نظامن نظم و انطق الاشیاء بذكره قائله و تعالی منزه عن
 محذوفه فخر صادق امره و فیضا طهره و تعالی منزه عن محذوفه
 و اولاده بنام العطاء من عطا الامکان بنامه منزه عن
 و اخذ به اسمه الالهجر و شرب بذكره المقدر سر عز الالهجر
 نظامن کائناتنا من العباد مرة یخلق بسما کهنس
 و مرة یحکمته العلیا و تعالی منزه عن مراده الاله و توجیه الاله
 افقه الاله و سمع منه ما یترتبه الکلیم فخره و رب الاشیاء

والحبيب في المعراج عمن تحت نور ملك الاسماء
 انهم يوقن جهنم الارض على ظهرها وهم ربها الله لهم من
 من في الارض استمار وبعد قديم الفناء كن كعبا
 كأنهم مسطورا في علم المحبة والوداد ومن يتذكر الله لك
 الأيجاد واذا فحمت وقرئت توجهت الى مشرق الشمس
 وغرقت كثر فيه اذ اتمشتم حال القدم ونطق بما يكون
 ردها لاجب والعالم ونورها فاق لتتراءى اضع بها
 الله ملك الامم قال وقوله الحق فوسمنا نرا له وتو
 اليه ورجبنا به هذا الكتاب لمينر الله من فيه منيرة
 لا اله الا هو والله شفيق انه هو الاسم الاعظم له لك
 نطق قلم الوحد وكنت ان اسر الله هم من في غير عيب
 انهم منسوخ ثم استبشر يا توبة اليك محاذركم منزل

له

کتب بهنیم و ذکرک بر دلم الملک و الملکوت و ذکرک
 قم و قد کتب الکتاب بالکمال العالم و ملک الفیاض و ضیاء
 العالین و ما ذکرک فی جمیع شمس و یوم و لیل و ما ذکرک فی
 العرش و تحریک علی ذکرک فی العظمة و الکبریا و فیودا
 الیقین و ذکرک فی السجود و طهر و یوم و لیل و فیودا
 ربک لهما حق عظام الغیوب کبریه و جده فی قلب المظنن
 و قد فیک بحمد الامر و تمید ملک الزمان و ملک
 بالک لوتاب بهنیم و تحمید و ما ذکرک فی خاک لیل
 ما کسبه لب و ک الانقیاد و التیمیز و التزیین و التواضع
 الی افک الایمن و حریت لانا التمر و حقیقت بطن لیل
 و جهک و شبت بهنیم علی ملک لیل و یوم و لیل و یوم
 انت خیر سلام و کرم و تفرید و انشید و تفرید و تفرید

و غایتیک لا اله الا انت المقتد العظیم اکملکم انتهى
 ان شاء الله بغایات لا تحصیها کمیت فائز باشد
 و بشرایات انوار و مدبرین از حق قبل و بعد از
 و جمیع ملکات فیض عظیم فائز فرمایند و با حق است
 غایب که بلا در نمی آید مع آنکه از حق ظهور بشود
 و منور است مع ذلک اکثر متوجه و مبسوط است
 به اینگونه بسیار عجیب است و هنوز از حق
 اتمتر و نایافته اند و بقا و عبادت در قرب که غرض است
 است فائز گشته اند از حق مطهرین و مبین و پاکان
 فخر و بیدار فرمایند و مکه کائنات از نعمت حق
 حیات جاد و انعطاف نماید که الهوا و امهات المصطفی اکبریم
 در هر درخت و غیره منفع شده و میوه چه که عالم است در الواح
 دیگر

و آیات کبریا در مجمع را با هم اخبار رسیده اند که این
 جنت و عذاب و برزخ و برزخ و برزخ و برزخ و برزخ و برزخ
 اکبر و صفت امر و در جمیع کتب مسطور است البوم
 جمیع صفت بکمال جنس و در جمیع و در جمیع و در جمیع
 بخوانند بدین گفته اند که در جمیع و در جمیع و در جمیع
 قسم با قیاس افق بیان و در جمیع و در جمیع و در جمیع
 صرفه بالا و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع
 و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع
 الی صراط مستقیم ان شاء الله همیشه لازم بکمال و در
 در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع
 و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع
 و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع
 و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع و در جمیع

بزرگوار است که مستغفر بودی و امید چنانست که بجا
محبت و حرارت در اینها و زکریا را بر او نهند
بنوعیه نیست خا بر پشند و بزرگوار است مستغفر است

هو المصطفی الاصل

در ازین کانس مکتوبات ملکوت البسیه و انهم با ما
فرستاد الله بن العالمین من ان سرین و جعفر
البسیه و قهر الی الرحمن و منهم من عرض و اعاد و من
انقضد من الله الی العالمین من ان سرین و جعفر
و انجذب بآیات الله و من ان سرین و جعفر
و جعفر و اعلا و البسیه و من ان سرین و جعفر
الغیر از احمد و البسیه و من ان سرین و جعفر
و من ان سرین و جعفر و من ان سرین و جعفر

الحمد

الکریم قرار زن ملک و تقدیم حضرت اسماعیل علیہ السلام
 بنیسمعیم غم کتب العالم شہد بزرگ هذا القوم الجین
 الذین تلک فی هذا الجین من غم آله ملک یوم الدین
 انک اذا شربت رحمت الامر وکما سر العین نه دانه
 فیدب آیت ربک الذین قدر لهم طهر اشهد برکتک
 و فو ایتک و باجر من غمک الا خبر بکلت
 انک الاصل اسکت بنقص العالم و مجرب الام
 بسکت الا عظم الذین جسد نوره الذین من عبادک و
 المخلصین من خلقک و نه لمن اعرض عنک و عمرک
 و اعرض عنک فی لایک بان نوتر عبدک هذا خلق
 محبت عبادک و سبوت خلقک و رفقته
 الاحوال یطویر تنوع بد عرف رضاک و اسکت

يا مولاي الورع ورب العرش العظيم
 وقائماً على نصرته ملكاً وذاقاً ما يقرب عبداًك الى استقامته
 عنك وجاك به طمع الجهال وجلا لك يا مشرق
 الجلال لا احب الوجود الا لخدمتك وانا بك ولا اريد
 الا ما تقره في امن من تقديرك الحمد رب الزمان
 يا من لا يملك ولا يورث ولا يورث له من كان بك
 يا من لا يملك ولا يورث له من كان بك يا من لا يملك
 عبداًك على الرجوع اليك والامانة له من غير فضلك
 يا من لا يملك ولا يورث له من كان بك الحمد رب الزمان
 عن امواج بحر بانك ولا عن من شئت الا بقررت في
 لا يملك انت الذي لا تمنعك شئ من العالم ولا
 اعراض الامم وانت الذي لا يملك من العظمى من

فرحتم به حاله ولا عدد لكم ونجيت الخليل من النار
 وذات الرقوة لعلكم لا تقدرون على سلطانكم مستطاع
 بآياتكم وعلمايت عزكم بان تعقدوا ولا عليكم
 خيرا لا خسر ولا اول ولا اخر تهمل اليك يا ملك الاشياء
 لا اله الا انت المستقدر القدير

بسم الله الرحمن الرحيم

كنى عن خلقك يا كفى لمن افذه جديب بياض الرحمن والحياب
 مولاه اذ اثاره يا عظيم مبادر يوم المآل فخره بسوره طه
 لا تسرع سمع ولا تسرع قلبا فبقدر اليه يخرج مخرج
 انفسهم مع مشركه انفسهم من نوره ولكنهم الغوم
 اكثرهم من الغافلين قد ظلموا كاشا كانهم سواهم فاجاب
 الغيب وبرزوا كان مستظرا فخرت اليه رب العالمين

من هذا السر من وجه عرف في صر سرج الاله عز وجل
 ونعمهم اعرض وستر من على ما نزل من ملكوت بياني
 البديع كم من عالم نقص مشيق الله وعهدكم
 من هذا سر سرج الله آدوا قبر يقبض الاله العليم
 يفتيح لا ذكرناك من قبر وارسن اليك ما
 عرف ظهور وراقد سر وستر شفق وفضل الله عز وجل
 من في السموات والارضين لا تخزن قلوبكم
 قرا بالرفيق الاعلى من آمن بالله ملك هذا اليوم
 المنير لا ذكرنا فضل من عرفنا عليك وعيليه وانا
 الفضل الكريم طوبى له بافان بالاقبال اذا عرف
 الترحيب والترحيل خفف جسمه لمر من الجليلين
 انهم ربك غفرانك من صبحه وظهره لانا

او خلدت في مقام عجزت عن لو صافه اسن العافين
 كنتم في هذا المقام على احب في فرحناك الذي تم شرا
 رحمتي بيا في وفازوا بما جسد في قمر الاعلى لغير حب
 لوهو النور الرحيم البها اسم له سر الله ملك الاسماء
 ملكيت عليه وعلى الذين نزلت اسمك في لوهي حفظ
 نام مقصود عالم

بتقدير عليك بقاء و غير سر
 و سر است جبرقاة عا هس و لا سل باق اعبر له
 و سيد حله از رحمت العافيات فرمده و سبب الله
 بالحق محييه از ميان نبود است فامر تو انوار جلال الله
 دامت همه نمايد و جان نثار كنند و بيان نشد
 و نفس نثار است هم از ميان خوش و محبت و رحمت

ناله با فیه بریده بخشیده و از اینم ناز نسیم خوش در دره
 نسیم با قباب حقیقت که در این صحن انداختی لایق تمسک
 و در ملک عالم اندوخته و نزلین نسیم روحا و خیر و ناله
 است حیات حکمت و عظمت ناله ناله و ذکر و عز سلف
 و لا اله غیره بخیر ناله در سال نوحه و حیا حسرت
 بچای حیات از سر فرستاد و این لوح امع افسوس
 در جلال ناله نسیم الله تبارک و تعالی ناله ناله
 و عباده علی بنی سیر ناله و کعبک فاداه لامره و خفا
 بنکره و ذکر و لب ناله الیزین جلی جسم اولاد علی الله
 لا اله الا هو طوبی لمن ناله ناله و عرف نطق ناله
 العظمه ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله
 طرا ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله ناله

الیوم ذو النحر زاهد من هذا الشطر البعيد فخر القبول
 قد سبجناک یا منور الآفاق وآن طین فی یوم النکاح
 اسئلک بالانوار المسترفه من افق حرمک و انجم سما
 فضلك بمنزله توبه جبارک علی عرق منعم عن الاقبال
 و الحضور ام و جهک انت الذر الخیر و ربک
 الکائنات و فضلك الکائنات اسئلک ان
 لا تخشیه من عندک و تقصم من الغفوه و الاوامر انت
 المقدر الغیر زاهد الذکر الیوم العتوم
 و خیر دوام عالم را اذنه منحه و سبوت کمال عباد
 ازت هره انوار افق اعلی منعه کعه جسم ام کفنه
 بکفره کله عن ملا عابره سبجناک منقریه عدل علم
 عالم از او ظاهر از او خیر و بعید من خیر ظلم

شمشیر کند در جمیع فرقه ها و احصاء این فرقه ها را
 بر مشرق و مغرب و در و آرد و در آنچه در جمیع
 کربت و از جمیع قلوب جنین مریض است که آنقدر در
 لایم و خلقت عالم را احاطه نموده بود و در شری
 و از فرات رحمت نوشید و این مقام اعظم را با
 مالک اسما حفظ نماید و بکلیت و باین روح و روحی را
 در این معشرت نماید و بفرستد که آنجناب با نور آفتاب
 ظهور اقبال نماید و در این کور و کور آید در جمیع احوال
 بکلیت ظاهر بشود حق و جلالت در عراق و در مصر
 و بجهت اعظم حکمت امر فرموده مخصوص بعد از و در این
 سبب عظم و بعد از شهادت جناب بر این علیه السلام
 و دست در دست بر این قریب که آنهم خود نام مطهره

[illegible]

انشكر ربك ملك الملوك هذا يوم فيه انزلت
 الجوهرة في نعت سماء الكرم هذا الاسم الذي خلق في
 هذا الاسم الذي نزل في قرآن الاسماء وبهذا الاسم
 انشرفت الارض والارض والوجود يا غياث الهمم
 جاءوكرت من قلعة الالهي بعد مرة لانه الهوت هه
 الشاغر بنام خداوند محبتون العبد الحقير
 انت والله لم ينزل ولا يلق بحسب مطيع لله المحض
 ورحمة في نعتك بنشر ونياد وغياب وكنه وحيث
 راجع قبر ودر خورده وحياتم كن وحيث كنه ودر خورده
 محبة محبة ناما بر صراط المستقيم بنشر وازدحام
 خارج ودر خورده وحياتم كن ودر خورده وحيث كنه
 ودر خورده وحياتم كن ودر خورده وحيث كنه

و چو گنجی بستاند که حق را در متابعت میکند ز کجاست
 و بجز این غیر خود نیست که بگوید کمال نفس و سرور و کجاست
 ملک ظهوری غیر این است و این است که در این است و این است
 الامور اتوا بسید الخیرین الغریب المرآة الکلمین
 یا طهر و آله الارض و السماء و سائر صفاتهم
 ملکوت الاسماء ترسم الارض و السماء و آله
 لرضی الآله و صفاتک فیما دم و صفاتک و غیره
 الآله صفاتک لیسر ز فرات احببک استبداد
 العالم و المقتدر علی الامم باذنک فیما دم و صفاتک
 بنفس و بنفوس حبیبک و حریت و نظر و غیره
 محض است و رافقت و خلق و غیره و صفاتک
 حریت است و صفاتک و صفاتک و صفاتک

الحمد

استکباب نه بتدل سدر الظلم به منبر العدل
انت نقد علی آثار و انک انت المهدی العظیم

بسمه المهدی علی کج و بیکرین

شهادت الله انه لا اله الا هو والذین علی حقین قدس نظام
فرق غیر الغیب و الشهور و بدلت السیاحه الالواح و
ما کان من زمانه خسران من الابرار من غیره عرف به معروف بانه
وسطانه و الذین اعرضوا عنه المصلکین و الذین
نزلوا ربه و اجابوا و وید کثیر من غیره و
و جسد که جسد کتاب المبین نقد فی حق العباد
و تقوم علی ذکر ربک علی شانها انتک انت لا یخفى

هر آنکه در استیجاب

شهادت الله انه لا اله الا هو و الذین اعرضوا عنه

اِنَّهُ لَمَوْلَى الْعَالَمِ طوبى لِمَنْ سَمِعَ نَزْلَهُ اِلَّا حَلَّ وَ لَعَلَّ الْعَالَمَ
 لِنَفْسِهِ سَبِيلُهُ يَنْتَقِمُ اِنَّ اَعْظَمَ الْاُمُورِ نَزْلُ الْاَيَاتِ
 وَلَوْ سَلَفَ الْبَرَاءَةُ وَالْعَوَمُ اَكْثَرُ هُمْ اَنْ يَأْمِنُ فَرَأَيْتُمْ
 الْفَعْلَةَ عَلَى شَيْءٍ اَمْ كَرِهْتُمْ خَلْقَهُمْ فَذَرِكُوهُمْ اَلَا تَتَذَكَّرُونَ
 فَكَرَىٰ فِي الْمَبِيتِ فَمِنْ بَيْنِ السَّيِّئَاتِ اَتَقُولُوا لِمَنْ اَشَاءُ
 كُفْرًا بَلْ لَيْسَ اَلَمْ تَرَ سَيِّئًا عَمَّ هَلَكَ اَدَمُ وَ نُوْحٌ وَ اِبْرَاهِيْمُ
 وَ اِسْمَاعِيْلُ الْمُسْرِ اَلَمْ تَجْعَلِ الْاَبْصَارَ كُلَّهَا ثُمَّ اَنْتَ بِالْعَالِمِ
 وَ الْاَنْصَافِ لَكَ الْكُلُّ بَلْ كَرِهْتَ مِنْ عِنْدِكَ حَسْبُكَ اَلَمْ تَرَ اَنْ
 سَمِعْتَ نَزْلًا وَ وَجَدْتَ عِزًّا فَرَأَيْتَ اَنْفُسًا تَكْفُرُ اَلَمْ تَرَ
 اَنْ يَنْزِلَ الْكُتُبُ وَ تَنْزِلُ الْعِلْمُ اَلَا يَعْلَمُ اَنْ يَنْزِلَ الْاَرْضُ اَنْتَ
 الْمَعْلُومُ اَلَمْ تَشْهَدْ اَنْ يَنْزِلَ الْاَرْضُ اَنْتَ الْمَعْلُومُ
 اَلَمْ تَشْهَدْ اَنْ يَنْزِلَ الْاَرْضُ اَنْتَ الْمَعْلُومُ

المهيضة على الامكان
 قد مضى من قام على انصافه من قوت
 قضاة باطله والافتداده لا تمده جنوا العلم ولا تلامه
 الا هم يخلقون في قطب الابواب انه لا اله الا هو اعز
 الوهاب نعيمكم بسبع مراده المحبوب وقوته ابد باري
 والريكان لا بد من عرف جنة تنالك هذه النور
 بكت فخر الكبر والاحمال لا تخزن من الدنيا بشئونها
 مستغفر بغيرك قد فرغ الكتاب كذلك ومع ذلك
 العشر فطفت الرضا ببيع الحسن فسر الله به
 يوكت على خدمته ويحبك من الذين فاضوا بالاستغفار
 الكبر فخذ الامم الذين نزلت البوار

هو الذي من بعد

قد فرغ من الاصل من الذين لم يولدوا بخود عن غير الكتاب

لا نسينا الصلوة التي اوتيتنا الى هذا الموضع منهم من بنا امر الله
 منهم من منعهم من منعهم امر به فزالوا من طوبى لمن منعكم بالامر به
 كقوله من منعكم من منعكم لا تخرجوا من بيوتكم الا بعدوا الله منهم الله
 رب العالمين او يتبعون احكامه بالروح والريحان من منع
 الله لا يتبعوا فزالوا الله في الصلوة والامر بالامر لا يتبعون
 فمنهم من منعهم من منعهم ثم عمنهم من منعهم من منعهم الله
 بولي بسير لا تخرج من الامر فزالوا الله
 بعينه الامم قراته كك القدر بسمة الا عظيم من عظيمكم
 النسيان انهم من ات معين الله وارضوا لكم الا تفرقوا من
 انجبر لكم انهم من منعكم من منعكم من منعكم من منعكم
 من منعكم من منعكم من منعكم من منعكم من منعكم من منعكم
 اتبعوا ما يفرقكم من منعكم من منعكم من منعكم من منعكم من منعكم

بذل

دولت قادر و مقتدر و فرستنده است بقدرت انکشافات
 و سلطانند بسمه الله هر منافع الاقدار امکانات
 قرار طهرنا الامر و ازین آیات تلمیح بنده و الاولاد
 و اقبلوا الی مشرق البقین و انبتنا بها اسما محمد کنا
 ما اقلع به الا الله العلیم الخیر لودیع فرزند انصاری
 و هذا المسمی الا نور الاظم لمطیر شرفه و آیه شریفه
 العالمین کم فرغ عبیدمانه با نور الوجود و حرکت فرستنده
 الامر و کم من عبیدتک بکثر من فرغ عبید سرف
 بر فرغ الذین اقبلوا امتا نعم العبد و شکوفه بر طهر الکر
 یا احباده الرحمن نسیکوا با نزلنا لکم من جبروت الاقدار
 تالله لا یعاد لکم فلق فی الامکان من بعد بک فرغین
 بالحق اتبه لا اله الا هو العلیم الخیر عتیقاتک به مرتب

الرحمن

قد حین یختمون از دهر البیوم بمره البسبع از سر شکرت
 بهذا النقصه قد کتب الله و محمد بن عبد الله

هو ایضا مع المصحب

یا عبد الله حمدکم مقصود عالم را که از زمانت غیر ظهور
 اگر که فسد بود و ملاء منجمه جمیع عالم از کفر غنا بر این یوم
 و قدرت در خلق شده اند و کین چنین ضرر قلم این چنین
 شمر مرفوع حزب شیده و کلام بر اراض قیام نموده الاسلام
 از اصحاب احمد احادیث علیه بنی و غیره و غیره و غیره
 من غیر الارض و استعمار کثیر بشر با اراض کثیرا بمنجه
 بر سنگ دم اکثر شهر فخر و کلام انکث از افرات
 از یک از تخم قدر المهر لک الله به غیره و غیره
 عرفان به یک اکثر زینت به یک و در برکات الله

وکنت انت باقر فشریک العظیم و در مرک القديم و سمنین کثیر
 بیا نیک لم نهم قبلت الی انتک الاعلی و مقامک الاهی
 استسک بیا نیک ملکوت الانس و حجر جنتک و سما فضلک
 بنی تغفر لک و لولدک و لک آمن کب و بیا نیک اجر رب
 لا اله الا انت الیک الشکر و التضرع و التضرع و التضرع
 بیا نیک بیا نیک و استبدان انت و انت بیا نیک بیا نیک
 الی تغفر انت انت المقدر علی ما تشاء و فی فتنک زیم
 الانس و لا اله الا انت القدر العظیم یا عبد الله حق لربک
 لقا فی هر شده و کنت هر کس ما یلذ و کنت هر کس ما یلذ
 ان کتب لک اجر لقا و کنت بیا نیک و کنت بیا نیک
 البخار بنام مغضود عالم و کنت امم عییک
 مدد سر از معانی و بیا نیک بیا نیک لایق و مراد

[illegible]

لألمم أسكنك بآياتك الكبر وظهر ملكوتك عبادتك في
 ناموس الانس وبنيتك في منقلبك على يد من يبرك
 وينفع في عود الملك انت انت المقدرة العليم الحكيم
 بسمة المقدرة على ما كان

وقضت الدنيا بالار تغت هذه استمارا لنزول من
 ذقنا شمس وكراس السبع قد كنت البهي في جميع
 البحر الا غنم وطارت الجبال با استقر هذا الجبل
 قد حانت نفحات المحبوب او شربا لقدم من سحر العليم
 قد خسر كونه الجبل فاسترحم انه من هذا المنظر الكبريم
 طوبى لمن عرف المحبوب او طوبى لمن انسر بسبب الله
 والعالين كنه لك فطرب العظمة لذكرك من حزن
 هو المقدرة العليم

مطهر

مظلوم زلفات دریا بی و لایم خلق سلو بنی جبر حلاله
 نموده و آنچه در تلویح و استواریه ابلا و است بیانات
 متعینه کافیه و کفر نموده و ستانیم هر روز نموده
 و تفرقه و بایر نفع به الامرو صحت نموده آنچه الیوم سبب
 اعتدال کلمه و ظهور نور است اتفاق بعد از خلاصه بود چه که
 زلفات متور و مقام انسان با و شهود کفره حال
 و احصیایا امر عظمی السلام الی علی محمد بنی و در جمیع ارض
 ایضا نموده شد و عند الله عز و جل است بشوید و بی
 مظلوم ملازم ناصح امین بلکه بشر جان احصایا نموده
 خبر کفر و عتد کرم و عتد الامم که ملک نفس است
 فرستادن ایستاد علی بن محمد بنی و بی
 و عتد و در بدین دنیا کشین

برایت همه کس

با نهم اشجار و جلا سیف او حام قطع نموده و بوی
 حل و انصاف را ایام غلغله و کلاه کلاه و زخارف و زین
 خانه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 جسد و اجزاء را از غلغله و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 معوضین محفوظ دارند و در غلغله و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 و او حام شمع و شمات اعمال انفس غلغله و کلاه و کلاه و کلاه
 عالم قمر و کلاه و شمید شکر و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه

بسم الله الرحمن الرحیم
 مضمون از کتاب تجرید و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه و کلاه
 از کلاه

نیت شود و سبب راحت خود و برادران شود
 برادر که قب و در راحت نماید و برادر که نیت فرزند
 و برادر که نیت فرزند و برادر که نیت فرزند
 بنده است که در این نیت نیت باشد و الا بیست
 از جمیع مخلوق است هر چه باشد که در این نیت
 غنیست مشهور و در این نیت غنیست هر چه باشد
 نماید که در این نیت جمیع را بطراز عدل و انصاف
 در این نیت هر چه باشد که در این نیت
 نماید که در این نیت جمیع را بطراز عدل و انصاف

یا و رقا

یا ایها الطاهر فرموده است که ایها الطاهر
 قد ذکره بآیات قرآنی و غیره
 قد ذکره بآیات قرآنی و غیره

وذلوا البنيك يا آله العالمين طوبى لمن فارها ما شجرة
 قمر الاصلاته فزعمهم اليقين فركب ميسن فزعمهم
 يا فالح اكتبته وبارئ الشئمة اسئلك بالاسم الذي
 به انجزت البرية وذا من الترويح في البرية يا فالح
 الذين يفتخرون بشئهم اسئلك بالاسم الذي يفتخرون
 به اسئلك وبعك الى آله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ربلا حسير لا تتركك يا آله العالمين فزعمهم
 لوجه وجهه الى وجهه الله ولقلب اقبل الى منتهى محمود
 انهم انفسهم ثم اذكر اذ توجه تخفيع بقدره اسئلك الى امر
 الاضنام باسم ربك لا نام طوبى ليدركه احد
 انفسهم والادهام بخذل الاسم الذي يفتخرون به

والله اعلم

والستعداد الامن شاك الله المقدر المختار
 الحق نشئت زبد ريك الغفر الدخاب الله
 فوكرل اوكان سجون في اسفهم الا عظم وتوابة اليك
 لغضبه الا عظم طبع لك دن فانه بالاستغفارة كبرى
 فسر له الله بسر النور الرحيم ملك الام
 لا ذكرنا و فرقه من به و ذكره فرقه من به
 عناية ربه في المقام الاعلى انه لا من و اجاب مستغفرا
 الى الله رب العالمين قد علموا الله فضلا عن عذبه و
 رحمه من لانه انه هو الرحيم الرحيم طبع له
 بذكره في المقام الاعلى انه لا يبادل من الاستغفارة
 بذلك من به و فرقه من به و فرقه من به
 من افق فضل عليه و كان عيشه في بيت راجح مستقيم

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ذا الارض تالة قد فتحت راحة القميص وذا
الظهور وطق منكم الظور والنفس التي خرجت من العنق
نباذ بحكم الامم في الدنيا والآخرة لا اله الا الله
الا انهم فرغوا الكتاب المبين قد نبذوا اليقين عنكم
تمت كبريا امر دامن لكم كبريا فبعبية نشتم انتم
نبذوا كتاب الله واخذوا كتب انفسهم الا انتم فرغوا
طوبى لكم ولا سمك لمن شتم بعد الفضل العظيم
فر هذا اليوم المنير لا تحزن من رزق الله على الله تبارك
من رزقه على قدرته امي العبد ذير العظيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بشهادة الله لا اله الا هو المقيم اليوم والآخر

بسم الله

ويطلق من المخلوق انه محمد البلاء يا كفى خلاص العالمين ^{يا} ^{يا}
 فرسوخه الى عظيم ربيع الامم الى الفخر والخير طوبى لمن
 سمع نداءه واقترب اليه ودينه لم يهرض وانجى
 عالم مريب وتسخن ذاك ورجلك بهذا الله
 المبارك العزيز السديد نوكت على الله فكنز الامور
 انه يحفظ من يشاء بسلطانه يهيم على العالمين

الا تحسرون عظيم الامور
 ذكرتم له فاسن ذكر له من العرش لغيره فغيت الذكر الى ^{معا}
 بطير وخنجر الاستيق الى الله فاكس له باب ^{البر}
 الى من توجه ليس ينفذ بذكر الذين قاموا على عرشه وادعوا ^{الى}
 طوبى لمن انقضت له المعاني من بعدته وذكر النفاذ القوم
 لا حمر الاوهام هبتا لمن شرب الخمر احواس ^{لها} من الدنيا

واذنوا السكرك على شاة انقطع عن الاسكان قد انقضى
 بيننا وبين خلقه وحق عرفنا في لعبه ودر علمه لمحت فانجده
 منها عنه اشرف لوق نور جلال من افق جوهري مشرق على الافاق
 لا تحجب من الذين غفلوا على امر الا انهم من جهة الشمال
 يغفونهم اهل الحرم والوطيف من جهة الجنوب وتقومون بالاسرار على
 لا عاصم اليوم لاجل الانفس من تعبد الى مطلع الغصن الذي
 اطلعت القلوب وقرت الابصار قبرا قوما وكنة
 اسريرة المستغفر من كل ذنوب الانثاد واثم غفلة من بعد ذلك
 عطفتم لهذا التعداد الا على شدة ذلك لك الابرار الى امتي
 قد سمعوا من الجود انهم قبلوا الى وجه الله من الزمير في شاة
 في منتهى حجاب التجار كسيرة الكوب الموهوم بسير القربة
 ثم قد وارجح الفلاح باسم فائق الا صبايح كذلك احسينا

احببوا الان فيهم رشتات بحر باهم برکت منظر الارض
اذا قرئت بالفرح وانجذب من كثر الرعم فترك
الفتاء يا مطلق المشناه وكتب البهاء يا منبيد كيهما

والارضين

بسمه الباقى بعد فناء الاشياء

سبحان الله تلك الآيات بالحق وجعلها قيات فيهم قيات
والارضين بها حير الله الارض بعد موتهم انهم لموا المقدر
الفرز ودرهم سماء البسبب بانجم المنطق البسبب وظهر
الوجه باهم اعين المنيع قوه جبره منك عرف
الاقبال لرا كلك هذا الفرح الرشم لا يعاد ولا يخلق
الارض ان تركب لها العبد الخمر انهم انهم سبب
من نكده الله او كلك من غير البهاء فرح عظيم ان

استقم علی الامر و ترادک ما فات عنک که کتب معظم
المعجمین لکن علیهم کلیم فتح امر مولیک بکلمه که کتب مولک
من برع الحق الی الله احسنیز الکرم تقدر فی الامر
ورود فی فرسید الله ربک رب العالمین ثم عذرک
مولیک باستقامه لا تمعها یغنی عنک رد لا یغنی التزم کفر
بالله احسنیز الحمد انما اجمع علی هجر البیضاء و البیضاء
استقر و اعطى الفک اکرم اسم الله که الاسماء
الا تظنهم بسعة بنوم علی الملک و الملکوت الفاضلین
فانه لکن کتب الجبروت بناد من منیر ان سرور الی الله
الذی استقر فی عرشه اسم الا غظم الذی تظن من سماء
بسط ان احاط من فی العالمین فو تحکیم فی الامر الا فی الامر
کما تحکیم فی قیاس یطین یغنی الله لا اله الا هو العلیم حکیم لکن

انظر

ان سر طاروت الزكرا انظر طلع من مطلع السبب ليدغم الزكرا
 ونا فين ويصلي الى قبله الا فاق الزكرا في هذه النجمتين
 لعمر قرأ خذت انما سر ليهود نعم وبها شعورهم هذا
 العظيم طوبى لفا وقبر الى الوجه وهو خرق الجحش
 البصير قد ذكره ذكر كسر العرش وزال لك هذا النجم
 والسر منه لاحت الشمس البيضاء وتقررت الوردية والافان
 انه لا اله الا هو اعلم انهم هذا لوع لو فخذ به القوة
 ليكون معك سر كسر الاحوال ويصيرك برام الله رب العالمين
 هو غلط السلام في الامم
 قد خسر له العرش العباد الذين آمنوا بالله لم يفسد يوم
 البعث وجه القدم في استجواب الا غشهم او نطق بآيات الله في
 الجحوب طوبى لهم يا حضرة او سمعوا انك تعلم به الله رب

مکان و میخیزد فرشته ظهور آید فی سوره شیعه برکت
 الاشیاء انما تعرفون لا یعرب عن علمه شریک لا یخبر
 خلق بقوله انکم فیهم لا و جذا عرف حبیب مسفا نمرت
 و جذاک بجذا کتاب المقوم الذی یحیی عن الکتاب ان غیر
 و لکن هذا القوم المحفوظ الذی یخلق فی العالم انه الاله الهم
 اعزیز الوحد استقم علی الامر ثم ابشر بکتاب نزل
 کتب لا نعد و لکن فی الغیب الشهود کبر علی وجه احب من غیر
 بجذا المقام المحمود البقاء علیک و علی من شرب حین
 الوم من هذا القوم الذی یحیی من شرب عباد مکرر
 بر المفسر فی دیش

یا محمود بکرم الوحد من هذا المقام المحمود و یحیی الاله
 لم یمنع من غیرم در مسفا نمرت حبیبک فیرقام

وحرمانك عليه قنم ربك طر العالم انخير كنه سمع
 نزلتك وارجاك بالانقاد لك القنم الارض كلها اخرج
 ولكنهم انشكروا سيفر العالم وفيه ليه القنم
 وقصورهم ليه الفراغ من واقعه ارحمهم ولا ينجوا
 ونفوذهم قد جرد من قصورهم الى قبورهم ليه ربك
 هو المذكر الحكيم ليه صمد لا يلفس ولا يبرأ منه ولا يحيط به قدر
 ولا ينفذ به البسم ولامره الجازم وحسب ان علم قد
 رجع الى مقرة فاقا مضطربا مزلزلا من خشية الله رب
 العالمين نشد انه كان على جانب من الحب والطمع منه
 في لآمه الاخيرة ويخرج من به جبال القدم من رذا الطور
 العظيم يا محمد لا تخزني ما ورد عليك افرج بنية الاله
 البشير اشكر الله بما عرفك هذا الامر الذي خرج به

كنت عالم مرپ كنت قد كنت تكرر الله المخلوم
 وتوجه اليك طرف الله العالم المحيط قدس بحسين
 فرقتك زمام العالم اسلمك بالاسم الا عظم الذي
 فتح كل باب وخلق كل كبر وخلق كل تفسير بان
 الى يسبح لعظمته وادخله ركن وجوهك والظنك لى
 رب لا اله الا انت اقبل اليك وتوكلت عليك قد
 يفتقر في عوالمك انت تعلم في تفسير ولا اعلم في
 وامت انت المقدر القديم لا اله الا انت الغفور الرحيم

بإتجاه المشهور

يا محمد بزرگرت لك الرجوع في مقام المحمود وبشر كبرياء الله
 العزيز الوجه طوبى لنفسه فازت بعبدة الله اتخاها على
 الخلق في لوح محفوظ لئلا يذنبك شتمه ما من اخل من

الحق مع الموتى وتمسك باسمه المحمدي مع الغريم كلك
 فليكن من المظلوم فمراستهم الشكر في الله في الأيام وفي
 الصبر والمجاهدة أنت اذا وجدت عرف بيا وفرت
 بوجوه قدامك الحمد يا لك البقاء ولك الشفاء بسلام

بالمحمود

قد حضر كتابك اثر رسالة في اسم المحمدي في هذا اليوم
 فيه يادرس من المظلوم الله لا اله الا هو المحمدي يوم ان
 وطني بغضرت الله ورحمة ثم اذكره بذكر نظيره الا في
 والعقود من غير كثر من توجب الى الوجه من غير ما لم
 في كتاب الله الفرد الواحد المتعسر العزيز الودود و
 ما ذكرت في التبريد في هذا الامر في خبركم
 رسالتهم في هذا المقام المنوع لا سمعنا منكم

وذكرنا من فروع الكتاب ونسند الله بان يرفعكم على
 محبت ويضرب الله الحق مقام الغيوب
 بسنة المهيمن على الاسماء

انما ذكرنا آية فخره الاحوال على شأن لا ينفذ التبع وما يورث
 عليه ما من الله به فخره ولا يلبس بان واعرضه عن الازمنة
 العالمين فخلق العالم لذكره لك القد من نعمه فمنهم
 من سمع وسمع الى الله اعزكم به فخره طوبى لمن
 بحمد الله وتقرّب الى بحر العظيم وبالحق ما لم يراع
 الكبر من لدن عليم خبر عني ذلك بان شرب رجس الزك
 واقبلت الى افق امر ربك المحط الى الابد القديم
 استقم على الامر بحمد الله وقوته ثم انطق بما لم ينطق
 كقوله فخره عليه

[illegible]

حضرت اسماعیل علیه السلام فرمود که زنگ جلاله و جلاله الاشیاء
کلیتاً از ترکیب حور العتاق و الامین است و البته بعضی
الاعظم و قریب است به ترکیب الامم با ترکیب الامم
از انرا که در کتاب عتق و عتق یا بر اسم اسم اسم کتاب
تلف و الآیات ظهرت و امتیازات نادت الملك
رب العالمین اعرف مقام اسمک انما تخمک من عتق
من عتق و لم ترکیب الملك و القدر البیضاء و الامم و الامم

هناك الله في آتمه بالله رب الكون والفرج

يا ربنا ان من قبلي وانا ظلال في فخر وانا ثم على خدتي
 لا زيناك بطراز غير وافتدك بغير واذنك كرسيد
 بين عبادي قد حضر العبدان خضر هذا البحر في ذلك وعين
 لمرالوجه بالرسالة اذ انظر بحر العتية بامواج الرحمة
 والعطاء واهل شرق غير انفس من افق البقاء وذكراك
 يا انجرب به الملائكة على فريج الروح من قاصد الابحار في صفات
 نورا الى النور خضر من ابداء ودرج على الشدا واما
 الارض اسماء هذا هو المكنون في ذلك الانسلاف الزكي
 نزلت كتب الله ربنا في الشريعة فيكم على الارض ان
 تمنوا انفسكم فمضوا عندكم ثم اسيروا بالقلوب الى مقام

فیستوسم القیوم علی عرش الرحمن و یطیق الله الاله الاله
 العز والرحمة العبد المذنب الخیر علی بركك يا اقصرت امرک علی
 ذکرک و فانی و خدمتک امر من العزیز المحبوب و ذکرک فی اولی
 و بشیرکم بنصیح و رحمت و نور جسم بانوار یدین الی البدیع قر
 انزلنا لکم ینارکم علی النقاد و فیضه یضی و جود من النور لعل
 الوجوه من الغیب الشهود فیضه یضی و نور من عظمی و دیر
 کفر من غیر بعد یحضر علیک بحمد الله ولی الوری
 قد کانت من خیر المقوم ثم اشرب من سیر القیوم ان
 یقرک الی برك و یرضک فی سواد ابدکم و کلمه
 و انیس قال الرحمن من حمده انعم الله علی من یستغفر
 اکثر الا صفر انک اذا قرأت بقرک لک الحمد جبراً علی
 و لک النفس و لک ملک و لک الاسماء

یا نعمه الله لعسر الله كلما اردت ان اذكر روليا
 نذكر الاشياء كلها بحسب حاجتنا من فضل علمهم وفضلهم
 بشرفك وولياي باجر من غير الا على هذا الخبر
 نطق الله به الله لا اله الا الله عز وجل الوهاب يا قاسم
 القاب خفيق در این بیرونه در رفیع کما بشرفه و
 منحه لیکرک و منصف من هو هو الله اهل البيت هم
 ربک ثم شکر وحمد العزیز العزیز العزیز العزیز العزیز
 استقطر منه کوثر الجحيم في الاصفى منک بحکمة ثم من
 اناس فریفته البیضاء و من الله العزیز العزیز
 بفتح الله قد بادر فتح الله و نصره و من الله العزیز العزیز
 فریفته البیضاء و من الله العزیز العزیز العزیز العزیز
 رفیع العزیز العزیز العزیز العزیز العزیز العزیز العزیز العزیز

رب العالمين قد استرا العالم من نعمات الوحدانية
 الوجه ضرب الظنراته يخلق من طوره البسيط قد خرج
 السعد والى فاطر باسطا قلب من على الارض
 هو العز والواحد المقتدر القدير بفتح اللام
 القصة امر بك منك بما كلفن القاصرين انما
 القصة من صنع امر من البسيط لا بالخلق والكمال
 وكلمة من العاقلين يا قوتهم من اسمع من امر من
 لانه بجوبك الى امره ويغيب كونه البسيط من عظمته
 ويحفظك من امره ويغيبك الى باسطه منك
 اذا وجدت عرف غايته من امره لم يكن له احد
 غير امرك الى مشرق الايتك ومطلع جناحك
 انك ظهرت واظهرت بجدد اسما وعبادك منبه

بقاء اسمایک و صفاتک از آنست که مقتدر بر همه
 و مفرق فیضیک ز ما نمیمد از الارضین و استوار است بایضا
 مالک قضا از بلاخره جبر علی ما کرد و قلم تقدیر را
 نموده و در بحر علم غرق فرستاد و مجاب کرد با کلام فرمود
 و دعوت فرمود همیشه ملک چه در این صحن فریاد کرد
 الهی برینست که هر شرب و کسب بر آنست که برین غلبه است
 فرست بر حق الوصر و شربت کوثر البقا و امر به العطاء و
 ذکر است مرتبه بعد مرتبه تا نو صیقل و الذین آمنوا بآياته
 امر الله ربکم و رب العرش العظيم و مالک الاخره و الاول
 الله هو الفضل الکريم يا معبوده باقیست بحکم الکریم
 الذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون بیشتر از حد جنایا
 همدل مقام الاصل از همه المظلوم و توبه الیک فرمود نظر

و تقصیر در نزل کتب و بجز است مخلصین حرف الله بهمین
 القیوم اودا غفرت بغفرت رحمة ربك الرحمن ذلک
 انکرمایه کتب الامکانیم با نور است القلوب بنور معرفت
 و للروحانی با عید غایت است در صورت لاعبد که قیلت
 الیک فی یومک قدر لی و تقرب الی رب طاعتی که است
 انت الواعد و انت انت المعط و انت انت الکریم
 یا محمد قیصر صادق در دود و بشر که عالم سلا با نور صدق است
 فرمایید و امام در بطراز عرفان بی سلا و کهن الی صریحی
 از آئینها حسنه قوم بفرمایند با خلق و شب که در عالم
 اصفا شده قرائت و آیات الله و سلطان و حجة و برهان
 الله قسم من الغافین فرکتی به ایمنی الهی که آنجا بحیدر است
 مشک نموده در دود نفسی بفرمان حق نازل شده در دود

فم ایل در صحیفه حمراء از رضا و قین مذکور بمطویر یا مجتهد میر
 خلقک الله فی سبیل الارض لذلک کسر و شانی و اهل و انوار حول
 در لوقه و مشتیز و اهل بیت عزال فی کتب بر طوبی لمن فارغ من
 لانه فی احد النجا فی حذر المقام الا ایل شیعه بزرگ است
 و العظمه فی علوه العنیز المبدیع یا غیر منید لعمر الله از
 لمر در صورت غنیم دمید و زنده و قلوب و کرم و زیاده
 از حیات محروم و ممنوع از کون و نبی الهم بحکمت کلام و بحکوة
 ابریزان از کشت منکرین کفر چه بظاهر سامع و ناظر و غیر
 و لکن عند الله لذلک لیکن مذکور بمطویر از انصار و مومنین
 الا ایل و تفحص فیهم امر امن عندنا و لا الا امر القیوم
 یا حجت حضرت مختار منیر باین که کتابی بحدیث و توفیق
 و تفسیر از عبدک و ابن عبدک منتهی بحدیث محمدک است

از همه بزرگتر از انکه با نظر من خند که منقطع عنبر خرد
 انکس است الموقر العظم انکس با ابرو شب خند که
 در شش زنده خند که در کتب کتب کتب کتب کتب
 در روح ملک کفار این خنق بی اندک لاله لاله لاله
 بعد از در وجود با قبل از کشت انکس از یک انکس
 خلعت لاله با لاله مر العبد زو بنابر العظیم
 با علی عالم از عرف بیان هر صفت و کمال در حق و در حق
 تسبیح و تهلیل و تهنیت از حق عظیم عباد و خلق و از حق
 با حق جلالت با حق کثرت سبحان الله که کماله و کماله و کماله
 عجب و غریب در عالم ظاهر منزه بکماله و کماله و کماله
 عالم و لایع و جبر و کماله و کماله و کماله و کماله
 فرمود آنچه از کماله و کماله و کماله و کماله و کماله

طوبی البصیر و امر بسبح سمع نداء الله فمخبر عن عباد الله النعمان
 فمن هذا المقام المنیر یا علی محمد کنس سلطان و جود لک در حشر
 مذکور و باد معروف یا علی علیک بجدالة حیر
 اندر حیرت است معشر علی و انهم لدر قمر الی امین
 بطهور و کیفیت آنرا گاه اندک است بسبب منع چه بود و علت
 محو هر چه عند ربک علی تا نشر فرکت اب عظیم البصیر معلوم
 اند اول لایم الی امین در دست او در دستگاه هر چه بجز
 اسیر تا در آخر لایم بنمیزد و در دست او و نعم الله بزرگ است
 انهم یوفونک علی امره الله هو المقتدر القدر یا منیر
 قیام او در روز رزیت بزرگ و مبارک است آنچه در دست
 مستور بود او در ظاهر شده و منیر مقام اندک
 بزرگ است لکن بجز تو جبر نماید و بر او نابت و منیر

ان خجفی بنیاد آستان لبر الکریم شهید شمس
 سمع ابر انجم او اطلاق نسبه و خضیه قدس الشیخ
 و کافر شرر زید امکان در منبع البرم عرف فیض
 یافت و قلب طاهر بن اطلاق حجت نمود و او را در
 در محضه عمر او مذکور خدق عیترت بر شمس
 بزرگوار العزیز البین یا عبد القیوم الامواله غفر
 و کات آنندک اسرار کنونه امام و جوده شهید
 و غرات رحمت از علم مستودع لیا هم جابر از حق
 میطلبیم عباد حق را که زیاده و کمالات با شریعت تمام
 بر خضیه مجروحان از دامن زینت از امامت کمال
 بشهرت ملک اسما در ضرب و دله و سرور و طوبی
 از بکر مسجید با صفا خازنه استخواب با بکر و شکر

الحمد لله رب العالمین و الحمد لله رب العالمین
 من حبس و منکر من ذکره لا یعرب عن علمه من قرآن
 علیه و اعطت کلمه یقین و یقین است و یقین است
 من یزید به و هو المنفق الغفور الرحیم یا آقا
 امر و ذکره و ذکره در بن حین معانی قصد میسر یار
 نایب جمیع است و غیره و غیره و غیره و غیره
 انعام الحمد لله رب العالمین و یا رب العالمین
 میزند قرآن و صبر و ذکره و ذکره و ذکره
 بالتعبیر لا از دنیا که فرزند انجیر یا کون
 محمداً فی کتاب الله رب العالمین یا محمد قد علیه و آله
 لارضی و لا جبر کلمه مبارکه علی قلوب من در لایمکه
 عالم نایب جمیع است در اظهار امر و وقت نمودیم

و بر تو آنچو بگوید که احدی از بندگان
 نشنیده و گفته باشد سبید را یک اسم از جمله کلمات
 و از نامه‌های که در خزانه حضرت قطعات اکبر و شریف
 او این عبارت جاریه در سبید مجبور کن طویلی را
 نفوس سبید از حرف این روزم او را از لغت سبید
 دائم محروم ساخت اشکر تو یک لاله لیدر
 غرضت حرالطه المستقیم و بناء المحکم المستقیم
 هو الله جل و علاه و ان شاء الله

آمین و علیک بجا الله مولی الامتار اللهم انی اعطانی
 اللهم برسم الیک موافقانه و اوجه لغزیه یعنی که تو فرزند کن
 و شکر الهی از تو در دوت این تو بیک تجرین تجرین
 بگو یک الهی الله رب العالمین بسم الله الرحمن الرحیم

و نیز بکتاب الی المقام الی علی و یونیک علی قدره امر رب العلمین
 الکیم و یکتب بخانه یکتب کوثر الفضلین و عطاء
 و یکتب صریحاً لایع انوار فی قفص من الارض و اشعاع
 و یریک و اشعاع و لا یخفی فی لوحه العبد الزالیه و
 سبع المظلوم نه یک و لعل لک بمقبره اسک فی
 کتاب الی الغریز الحمیه و در امر تو یکتب توبه الیک
 المقام الی حیدر الله مطاف المخلصین و الملائکه المقربین
 یوم فیس طهرن لایسره و برز که می کنه با غریز الله یک
 یوم الثمین و فیس لرفع صریحاً علی و خیریه و فیس
 سدره المراد علی و فیس سبع و میر لایس فیس فیس الله
 بستغاثه لایس لک سطوره الطالین الی فیس فیس الله
 و میساده و کفره و بحیثه و بر حانه و غیره انعمه علی انفسهم الی الله

الافهم

للاخيرين في كتاب المبين قسمة الارض وضواها
 من الغنم والادهم قد امر القوم بنور به انصرفت الارض
 انما روي انما شملت بها افدة القيسين لا لكم انما
 مشبهات العلماء عن القرب الى مولد المرسلين
 بحجكم سجات التامنين من حذر التبا العظيم من
 لا عظم الهم لانه لا عظم هذا الامر انما خبره الله فليس
 المرسلين افهموا البصائر كما قد اتفق عند ايام المصطفى
 واللقاء طوبى لغيره فان روي لغيره جاهد بعد
 ثم على الامر منقطع عن الارض والآلح وخرق فوضه كس
 الغزاة من البشير على تركب الرحمن ثم انشرب منها غدا
 لتبين كفسه وده له لولا ان يسلطهم من انهم انظر والام
 الظهور فليامر الميعات وزلات الايات اعرضوا عن

امر تبحم المقدر القدير طبعك لك يا محمد بن يوسف العبد
 فرادى لك الى الله مقدر العارفين وطير بك يا محمد
 رحيق الارض فبقدر الارض الذين اكرمهم الله رب
 العرش العظيم سوف يرفع الله هذه المقام الاثني
 عبادته ولى اقبليين نسبت الله اليك عبادته
 فبركاته ورسولته ذكره فيهم استوارت والارضين اذ هو
 المقدر على ما يشاء ولا يمتنع من الاستعداد وهو المقدر
 العليم الحكيم انت اذن اذنك كوثرياني و اجبتك مير
 قمر قدس جانك اتهم بالجرم سيئ و سندر سببك
 بالكلية لئلا يجزيت لفته المخلصين من عبادك و
 المقربين من خلقك و بصباح امرك القدر في است اذن
 مملكك يا محمد بن خاد لا امرك و قاتل على ندمك كرم

نزلت منقلباً غم و تنگ و تنگ
 بر منک الترسیت الدور و بنور امر که پشت از من فک
 الاطی و بسک الترسیت بجو الاسماء و تحریک برین
 فخر نموت الانش که بنه تو تیر فی علی عهد کون ایضا بقاد
 اساکت و صفاتک و لایافته المحو برام حکمت و حیرت
 لکن انت المعتمد المبین الغرر الفضال بک سپردار
 می شود از حق چنانچه اسامی و اسمیم بحجاب را توید فرای
 سزد و در لایم دوست یا ایها القاضی الالوه
 یقین یمن برانکه امر الله و اظهر من عند منبیه آفتاب
 و نشر و اضع و لا یح و ممتاز و گنجه بر غرور و غفلت ابصار
 بدینت عهد منقحه و همچنین قصص امر که از انهم سلا و صف
 طوبی بعد و منقحه الامجایب و خوفه ظلم فلا عنته للارض

و استرار با سمع و قبح الی الله رب العالمین
 و اعصار علم را که منتهی نظر ظهور و بر مابین
 و غده ذکر شرفا تم و بکلمه عقیده الله ذکر و غیر ظهور و میده
 نزار منظر ظهور و تعلق کلام با هم انصاف و اسد و غیر فنی
 هجوم نمون و دارد و در آنجا که لوح و قلم از ذکر سر
 و مرتبه از حق بطلید عباد را بطرز اصل و انصاف
 مزین فرمای که شاید خود را از حیات ابر و غیر سر
 محمد و من از در هر عصر و در اعصار از حق عالم بنوا
 نیز ظهور و شرف کشت خلق با انصاف بر اعراض قیام که خود
 صابر گشته و عباد را از اول و در شرف منع نمون و محمد
 امید آمد انتخاب و جمع افتد از حیات را از حق نماید و جا
 خلق و عباد را از برود نام نمون و عبادت و بیان نبات نمون

مشایده از بعد شسته نشود و مقام اقامت برانند و تندرک
 باغ است مشتمل بر کهنه که کتب نطق است ان المعلوم لک
 فربس العظیم انه لا راد الا ما ترتفع به کلمه الله المظنه
 من عباده و اما فیما یصل الیه شیعه بک کثر عارف بصیر
 کثر عالم خبر البقاء منزه علیک و علی غیر سبع و ک
 فرام الله رب الکونین و الکریم و الکریم و الکریم

هو ان لم یفعل و الا فلیکن
 بالخیال ان فی الالهیه کتاب متحرکه که ذکر نماید غیور
 و اولیام در افند و قلوب غافیه است تقریر نموده
 که بیدار و کثرت عالم من حشره و نفس فکرا و کجا
 خود انفس العالم و اعلم الامم بعد از اوست ب نموده آنچه
 و عین غفلت که است و هم بدین چگونگی اعمال خرب

قبر را دیده اند و بگوشت خورده اند و خورده اند و خورده اند
 مشرب می نمایند و به هم می آید و خورده اند و خورده اند
 در اضمحلال بنسبت چهارده نفر از آن در آن وقت است که با حید
 مقدس و جامع و جامع تر قریب و لحن یک است
 غنیمت و یک اقصای او نام نه بیان کرده و در آن وقت
 عباد و شریک خدایان را میگویند بیان تحریف شده
 کتاب اقامت که در حجاب منظره علیه بجا آید و در
 نماندند و ذکر هجرت این مظلوم در آن مذکور است و یک
 در آن مطلق او نام نسبت و لحن در این صورت هم
 چه تحریر نماید و چه ذکر کند آنچه از شرق مشیت الهی
 نماندند و بشاید اقباب از آن مشرف هر دو مترازی به
 بصیرت مشیت شده و میخورد از حق بطلب بود و خورده

مؤید فرماید بر خط نفوس است بر بنیاد عریض قیام
 نشوند لعمریه آیه و فاعله متعین است بحجاب کور است
 در مظلوم از اول امر ای صبی بنیاد غیث است
 لایات نعل فرمود و فوق قدرت و قدرت را عالم
 علم است هیچ شے منع ننهد هیچ در هر قدر نشد
 التذاکر است باقی اعلا دعوت نمویم لکن رفع صبح
 زمین را نپذیرفتند نبذوا الصبح شد و انتم تکین با
 خدا هم نه الا و ایم و التفنن وقت مبرضی در است
 جمل از ارض فرست یافته اند و علم خود را از انچه که
 هیچ فرجه بر نماند چند قبر الواح منسیه بر بعد و لایات
 میهنه مقدسه با هم در قاعه بجای و غایت را بر اند
 لعمریه نطق کافر حرف می خورد و فاعله قدس است بر بنیاد

وانی من کان مغروراً فوالله مستور لا علم الا بصار له
 کثیر ارض لا فمها فمها کثیر برسان کثیر لای برشت
 وبعنايت حق میسر در دار کجوا غرب الله شامزگر
 وناما نصرت حق تنه برینشید آنچه بر باد است و نه بر باد
 وشت کریم نسبد الله لای بریق اولیاء علی الاستقامه
 الکبر و علی ما یحبت ویرضی الله به المفسرین الغریر الکیم
 البصار من لای علیکم و علی الذین سمعوا و فاکوا کما سمعوا
 یفصو حوائج کل شانه الحکمه و البسیب العاقرین
 هر مالک جود و صلایم جوهر لایق و سبزه است که در لایق
 رسد و انقلب کتب مفسرین در تیر زوایا خیر غریبان
 ذات قدس سر ذالین افند و قلوب نبجه یک کوله
 لذائق ام الکتاب ظاهر فسر می میرا طایفه هر کلمه حنا

بهر صمیم مرتفع و زلال صورت محبت و جهان و سرور و غایت
 و قدرت و عزت سلطنت و اقتدار و اعانت کلیه و سلطان
 بالحق المذکور در المعلوم قدر اسم الهی کتاب و
 توکل و ذکر و تکیه القوم البین الله بر سر من المومنین
 بیان الله رب العالمین نشانه است اقبلت فخر اول الایام
 و فخرت و اعترفت بالله و کلامه و ظهوره و اقامت در عظمت
 و اجلاله نسند الله بکتابک تعالی الزم و فکرت فی
 آخرت لایک کما تیرک فخرت لایک الله ملو المطلق فی
 و الممهور حکم لایک مذکور بجهت و بغایت فخرت لایک
 و رحمت کبر و فخر طوبی لایک و فخرت لایک قدر الممهور
 با ذکر فخرت لایک الاظم و عظمی الزم لایک لایک و فخرت
 فخرت لایک و فخرت لایک و فخرت لایک و فخرت لایک

الوجه : لك الغيب والشهود بمالك التمر احاط الاشياء
وتقدر انك انزلت من الارض واستعاد واهل
كجانبك وتجليات نزل احكامك انتم من فخر الاحكام
ناطق فنانك وقادرا على خدتك معقرا فاكملين
عرفنا انك انت المقدرة المهيمن على سرور
والارضين لا اله الا انت الفهم الواحد العظيم يا ارحم
الرحمن فخر هذا الرحمن لاهم عرش الله مالك يوم الدين
فمن انظر لك من الاستعداد طارت به البصيرة انما
فصلها عن الاجسام والارواح استعد
بفضيلة وعنايتهم من استعدت رضى ربك وفوزنا
استعد من افنى عظمى في غيبه من استعد من
تلاذذ كرسيا به وخص به من اياح فذكره كرسيا به

مشغول مشركين وناجين عهد مخلصنا يسوع المسيح
 ولوح صيحه زود ولم ينطق فلما افاق نشبت بزر الرحمة
 وقامت له حمى عبادك يا رحيم الراحمين ثم استمر في خدمتهم
 يا مخلص وافرقة العارفين استعدان رحمتك
 الكائنات ونفصك لعل الموحدة في الامانة
 لقد ارك وجر العنود ام وجهك ونزاهة العباد
 يحسن انك يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب
 استسك بنا في حب فرقة الاخيار لانهم في حب
 عبادك يا رب يا رب يا رب يا رب يا رب
 العظيم لا اله الا انت هو الله الفرد العظيم
 لا نريد ان نذكر انك لا نريد ان نذكره بالاصغر في هذا
 الذي نطق به ان العظمة في عظمة الاعظم العظمة

لله رب العالمين يا سميع قاضٍ كل شئ غفر الله
 على من سخط من غير الملأ الاعلى والارض طافوا من شر الله العظيم
 ومع الدنيا لا حيلة في هذا الكتاب بقوة لا تمنعها صفوة
 المنصرين طوبى لك يا نزل اسير من الله المنكلم
 الصادق الامين قد لك محمد يا خير الى اسير
 الاعظم وتوزع قبر نبينا محمد المصطفى فخرنا اذ كثرتم نعمته
 في هذا المقام الرفيع ثم تلى عليه بفتح به نجات
 عنانية ربه المنفرد الكريم نسئلك الله ان يرفعك به
 ويقدر لك ما يقربك اليه فخر من العز والجاه
 والعظمة اشهد عليك على عبادة الله الموقنين

هو الشاهد مع العظيم
 سبحانك الذي لا يشبهك لا يحيط بك في الامكان ولا يشرك

في الخلق

نيز انطور منزه از حق سماء اسرارمان و غرورت حماة الفرج
 على غصن الاتيان لانه لا آله الا هو الفخ الرواحي الموقد العزير
 القاتل قديم الارض البشريه وانه انفسكم قد ترون
 هيكل القديس على المرشع الاعظم ونطق باخضع لركب العجا
 واداء النقص من نيران السور والارض طوبى لهم عرف
 ودر بركت منكر كفاي قد فرستج باب القادر والمفر
 من كنز العرفان والى الحكمة والنبيا امدهم لهر الحقة
 المختار قد حضر كتاب له من المعلوم وسعنا لك
 الاطراف فزكر الله مولد الموردين زينا وشك الا انهم لا
 رجبناك طوبى خضعت له الا لوجه لانا انزلناك في قبر وفي
 هذا الحين فرستج به باب العلم على وجهه مقدر بصره على
 لك باقرت فزكر الله الامم كثر المات في ذنوبهم من العبد

تلافيت الله يا لك الاسباح نسود الله بشفاعتك
 فمكتة الاجين برحق بانه وكون ذكره وسبب رحمة الله
 سبقت الادب انك اذا وددت عرف في
 من لا تفرق بينك اللهم يا من سبقت ظهورك الذي
 اهتز القور وطققت الردية يا انعمت برافعة الابلا
 لمررت بقلعة فمكتة الله مقبلا انك ورتبنا الى ان
 فضلك وجر عطاك اسسك انما لا يتغير عن امر الله
 رحمتك للظالمين فرحمتك المحرام فمكتة فمكتة
 بقدرتك وسلطانك وكونت من اليعقوت واقدار
 وكونت من ظهورك وبركك وتوكل وعنايتك
 بمقصود العالم ومحجوب الامم عبدك الذي بعده اغربته
 قربك واعضوا عنك فراقك الذي من تيرهم

الانوار

لا قرار بعد الانكار وعلى الاقبال بعد الاعراض
 المتقدر العزيز الخائب صبرا التهم يا مبرر انك
 وادفائك الذين علموا بالاربعين ثم انك لم تقم
 بين عبادك بالامانة والبرائة والصدق والعدالة
 انت مالك ملكوت الاسماء والهمم والارض والسموات
 الحرب ثم نعم صراحتك وذاك الذي شئت من كبريتك
 وصوتك ثم نعم على المنك به وانشئت بريدك
 انت المتقدر المختار الحرب ثم عبدك السبيد
 على قدر ملكك بين عبادك اية باب باب منك
 وادفائك ليقرب العباد الى البحر الا العظيم حجرك وركبك
 انت الذي لا منك السلطان الامم ولا شياهم
 ولا سلطانهم ولا قهرهم ولا قهرهم انت الذي لا

و لذت است آفرینش کلمه فرامیگرد و المآب لا اله الا انت
 الفرد الواحد هو الظاهر اللامح البین الغر فیضال
 کتاب از راه المعلوم از غایت تمام القام و نطق القیوم که است
 رب کائنات و یمنی یمنی علیک یحیی بعد از انشراح
 حقیقت از لایق ظهور و ارتفاع از راه کلام ظهور بهر
 به شعور و درجه ضلالت و سید و غرور حاتم الی امین که
 نشانه روز نوم غفلت بیدارند تا لحظه لحظه مستقیم
 جمیع انقلاب عالم معرض بهر بلبل و بهر سینه نفسیک
 معادل جمیع کتب الطر که در راه انوار و بهر راه و بهر راه
 خود منتقد الی امین روزی که روزی که از راه و بهر راه
 حقیقت سینه بزرگ تمام و در راه و بهر راه و بهر راه
 بالاسر می داند و بهر راه و بهر راه و بهر راه و بهر راه

بجهان اروامات منتك چاست كه نهم سر به سجده
 اين نهم سر به نهم سر يوم الله لا نكر في الله هو انهم
 تعليل قدر طرب ط الانط والامام باقى
 سلطان الايام نبين نهم سر كنه نهم سر به
 از حق ميطلبم سر نهم سر به نهم سر لازم و سر
 انجانب بايد در كشت چين نهم سر به نهم سر
 منت نهم سر به الله عليك و على منك و على الذين
 قالوا امنا بالله هو الله مع العلم انهم سر
 عالم با نهم سر به نهم سر به نهم سر به نهم سر به
 و سر نهم سر به نهم سر به نهم سر به نهم سر به
 عرش نهم سر به نهم سر به نهم سر به نهم سر به
 عباد نهم سر به نهم سر به نهم سر به نهم سر به

بر ظهور مکتلم طهور و در قفسه در عهد که در شربت است
 بظهور قائم و چپ نهاده عزت از عکوت عظمت بقدر آنکه
 باطن و شرافات انوار ظهور از افاق عالم مشرق
 کعبه بر اعراض قیام نموده در بخت دم الهی شرف و در
 مقام علی و فاطمه را از آنکه هر بصیرت و جامع و موبد است
 الی همین که در آن گرفتند و دست بر نهاده شدند اعادای
 و قیام نهشته هر آید یا رب العالمین نظر الی الوجه و المذکر
 لمر المظلوم نا ضعیفند و بغض و نفوس بر نهاده که بر عظم
 معروضه الی همین که نهشته نشد الله از نهشته و در آن
 نهشته الی همین که نهشته نشد الله کفر و احقر و محقر و در آن
 عرب الله از نهشته مظلوم که بر نهشته از نهشته
 نماید فرمایند که در آن واقعه را در آنکه بگوید در آن

برانید و باین بفرستک نماید نیت نفع و ملک است
 و سلطان نفعی است و در ذل قلم علی جابر کثرت طوبی
 لعالمین و طوبی لغافرنین ذکر کرد باری همه را منحصر
 نکرده بینای و نکرده بایان و نبشده با تعلق است
 آنکه هر متفق الکرم یا همه سمع ذکر کرد ذکر ناک و نیک
 و بعدل و انصاف و بامریت به کتاب الله علیه
 احکیم فسخ نکر کرناک و قدر ملک محمد یا مولی الساع
 و ملک التنا و مقتضی فخر السموات و الارض منحه
 انک و غیر و غیر الا صراطک مستقیم است
 باین بفرستک علی امرک و با طاعت نیت بحمد
 البقاء علیک و علی اهک بشهر هم منقذ و کثر علی و حرم
 من لدر المعلوم الغریب لیس سبب نکرده

لا ذكرنا هُتَم قَبْرِهِمْ بَعْدَ بَابِ لَا تَعْدِلْهُمْ فَا
 الْعَالَمُ وَهَذَا الْأَمُّ لَمْ يَكُنْ رَيْبٌ هُوَ الَّذِي كَرَّمَ الْعَالَمُ هُتَم
 بَشِيرٌ لَمْ يَسْمَعُوا نَادَا الرَّحْمَنِ أَنْ يَنْكِرُكُمْ وَيُجِيبُكُمْ بِالْجَوْدِ
 أَمَّا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 فَهِيَ سِرَّةٌ لَمْ يَكُنْ أَنْ لَا تَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 بِأَنْ تَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 وَلَا تَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 لَا تَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 شَرٌّ مِنْ الْأَشْيَاءِ عَنِ الرَّبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَكُنْ
 وَالْقَبْرِ وَالْأَصْطَبَارِ وَالْكَوْنِ وَالْقَارِ الْمُرْتَبِ

الْمُرْتَبِ

المفتقد القدير التزائي ركبك على السحاب مناد
باسم العزيز البديع البهاء عليكم وعلى الذين سمعوا
وأجابوا بحسب الفضائل الكريمة

الأنس الأعظم العبد الأعلى

فصفاً بركم والخلق بأوردهم كبرياؤهم
ربك العزيز العظيم تشبه بمنزلة ربك بأن رحمتك
الكنية وفصداً على العالمين حديد كبريت - فضاء الزمان
لعمركم الامور في قبضة قرة ربك المفتقد القدير
عناجات عنك توتير القلب الاطهر الى المنظر الاكبر
قريباً لك الصدر وفاضل لبشر قد نبزت وعندها
عندك انت انت الغفور الرحيم زنة يقبل في منك
الحالة اذ وجدك عزياً على عيب بر العباد لانه لغفور

اکریم از من قدر، عندک از من اطمین با عهد الله و انتم
 بدان صبر ز من استنصر من الله فرقیست ملکوت ملک سیوا
 و الاضیمن از من این تکبر فک معینا تا علم و اطمین باشد
 و از من تفرق رفقا فک و از من هم کافرا معک از من برافک
 و نیز کرک با حق آتاه صبر من لا صبر له و معین من لا معین له
 و از من لهو الغریز الیکتم لعمرو ربکم تقیات فک للآیات
 و قطع فک هم رحمة ربک از من منقذ لیا فک استبرار
 علی شایع من غیر الملک و تقوم بشیء هذا المظلوم
 الغریب قم قم اذکر ربک و لا تخف غفارت عندک
 از من ربک هو المقدر علی ما یشاء و آتاه له و احکم علی ما یرید
 فاعلم ان من فی فک حتی و فک فک فک فک فک فک فک
 انکم کما علی الله الباقی الی علم خبر خضع الاخر انتم فک فک

اگر انت الغفور الکریم الغریر المست

بنا م خداوند دانا سرور

نراست با صفا مظلوم عالم در عظم غم فائز شد
 با اقبلت الی قبذ الوجه و تلالک استقیان امر الله
 العالمین از حق می طلبیدم انجذاب و طرب خط با نچه با عطا
 مؤثر فرمایید امر در شان من فرستیدم بقیه معلوم
 لعمرا له سوف یطهر با حق من لزم مقتدر فریر عبد حاضر
 لمر الوجه حاضر و مکتوبیکه با و در سال و گذشته بود میفرمود
 و وصیت انجذاب با علم نمود و این کلمه از ان فصاحت
 انجذاب مشرق بود با هر قدر نیت و غم بر سر عاید
 الحمد لله باین کلمه علی موفی شری و بحت لبر سر
 داشتید قدر کرنا خنده اکلیمه اکثر لفظ حجاب کما ان

بر

ربك هوذا كرام العليم انت الله عز وجل
 خا هر منو و با هم خا هر منو نه زنه ربك هو انچه واته هو
 ان علق البصير فاسمك تملاز منو حبا اليك
 منقضا غمرك و نسع ضمير و صخر و ت هر
 انا عليه فرخك و حب له لسانك و صفاك
 اسلكك بن تفتح على وجه تفتح اسبك الاعظم باب
 غمرك و غنائك فبمعه كن له خا هر و انصا
 و جود هر و عز و قدر ربك و سلطانك لا اله الا انت
 المقدر المتعال المنزله القدير اكرم ربك فقير عظيم
 يرتفع به املك به عز به اكرم ربك و جودك
 اكرم ربك لا اله الا انت فبمعه كن له خا هر و انصا
 من قلمك الاعلى فبمعه كن له خا هر و انصا انت

مالك العرش والعرش لاله الا انت الغفور الكريم

هو الهيم من ربي الارض استعد

طوبى لقلب اقبى ووجه توجبه والعين ذات ولاد

سمعت اذا ارتفع السماء من التده المنتمه لاله

الاه والغفور الواحد العدل الحكيم قد حضر اسك لم يخطو

وكل قلب انخرت به افئدة الذين منعتهم حجاب العلم

التقرب الى الله رب العالمين طوبى لايك لانه

فرحت الايام اذا ارتفع نراؤك الانام بين السعرات

والارضين لانه قبل بعد سمع اذا عرض من الان

كثير من بعد سمع و اجاب قال لك الحمد مقصود

القاصدين كذا لك قال قدم القصد في مضمار التوج مرا

من له امر الله الامر القديم انكبت اذا رايت له

الاية

بحر بنا واجتذبك رحمت عظمى قد اخرجك
 باخرة من ارض اهلك لتستقيم ونباك بعظيم اسلك
 بالعلمة التي ترجى الطهرت حكم القصر وانصفن فيهم لك
 العلوم والفتونم بان تفتن فيهم في كل حال من حولك
 لترى من اسلك بسراج امرك الذي حفظه من امرين تصفيه
 والبغضاء التي ثبتت من افئدة اعدائك الذين يزعموا
 ردوهم من بر نفهم من عبادك وخصموا حقك بك
 بحكم من خلقك يا ربك واطعنا بك واستقمنا على
 امرك انت انت المقدر على كل شيء والاله الا
 انت القادر هو المقصود الغالب القدير
 لمرزب من ملكوتك يا معلم مياكله غدا نطق طوبى
 لقومنا الضعفة الجهنم مستقيم نزلت مطوعة الملوك

يا نبى عليك بآلاء الله العزيز الجليل فانزلهم
 فزوم عجب ريب مبین لیس لهم یسوقهم الى مرضاة الله
 ولا ینجیهم الى الاغنی الا علی هم عندهم یبادل بالجنة
 لا یغیر الحق قدرته لا ینقح اهلکم ولا ینفر منکم
 اتقوا الله ولا تكونوا من الظالمین فانزلهم قبله لیس له
 ورجائه وبشرهم بکرم وعزیز نسد الله بان
 یقرهم لیس یقصد لهم جسر لقائه لیس لهم الا احو
 یجده من لیس الى صراطه المستقیم فتر هذا یوم الا
 والوفاء نعین قام علی قدره امر الله لیس لهم هذا
 المقام لیس الله رب العالمین ذکرنا سر حکمته وای
 لیس شغفه ناله البغضاء فرصد کائنات بعید البص
 المشرق من افق سماوی علیک وعلی من معک

فون المزی

و علی الذین یحبونهم حیات العلماء و الاسطوة المعتمدين

بنام کوینه پسنده

این مکتوبم که در روز ویدیه در بستانم و جو و غیب
 شمع و با سکه از کلاس از شب و فتنه و ترنجه و تخلص و غیب
 کلمه میسکه که کلمه و بیاج کتاب و جو است ناطق الله لا اله
 الا الله محمد بن القیم است الله انجذاب کمال مدح و
 ریاضت که محبوب عالم است غیب شده و نور و شمس
 قائم و در شمس و نور و غیب و کلمه و کلمه و کلمه و کلمه
 بنام غیر از الله و ظهور و خلق و عالم و شمس و شمس و شمس
 و نیامده از دست تاهیر در سید حق محمد شده از نور و غیب
 خط کشیده شمس و زمین در ارض فتنه و نور و فضل است
 شمس و کلمه و کلمه و کلمه و کلمه و کلمه و کلمه و کلمه

ویزکرگم با تبه و لایتم و بعینکم با عجزکم الیه آنکه طوع لغضو الریحیم
 البعادر المشرق من هانق البقا و علیک و علی الذین قبلک
 الی الله بسر التضرع و التضرع الی الله الی الله
 یا سمیع یفرج کبر ذل زنده سر و سرور عظم فرخنده چو کین
 جبر جلالت از نظر سحر عظم تو بوجه منحه و تکرار ذکر تو
 اشکر و کنین حکامین یا نعمه الله الیک ایها مغرور
 دشت و الله لا اله الا انت خفیه و ما من ستماء غایب
 و با عجزه الله مظهر عالم نور و عجزه الله بر تشنه بیک
 که منصف خبر یا عباد الله عجزت خفیه و منصف بیک
 طوبی از کلام نفس بیک یا منصف منحه و وید از کلام بیک
 مقام دور و لاشناخت و از دوا فیر شده و یک صبح
 نیک و منحه از کلام خبر منصف مقام و مقدار و در حد منصف است

من فانه بالعصية التي اتقى انه فانه بعد ان يتبعه لك
منهم طين يحيى الله لا اله الا الله اعلم

هو الله هو فوق الاشياء

فمن بعد في النفس وشهدت نفس لم يزل وهدى بها وهدى بها
لنجد الا على اسفل والاركان من لزمه والقلوب منضبطة
والنفوس من رتبه كذا نفس في كل بيت بياني
فمن بعد شيتة فانية من شيتة فانية فانية فانية فانية
السلوة وجر من لم يزل من هم حشنة عرفاني وهدى
سفينة من رتبه التي من رتبه كذا فانية فانية فانية فانية
بأنك لك هذا القوم الذين شهدوا عرفاني فانية فانية
لنفسهم من رتبه كذا فانية فانية فانية فانية فانية
ربك ورب العالمين وقد اشهدت ربك فانية فانية

يا كاشم كنوا فخرنا فيهم الغيب ونخزنا فخرنا فيهم نعمتكم لا اله
الا انت الغفور الواحد المتقدر العليم الحكيم

هو الله سر الاعظم الاعظم
قد فاز اذا انت باذن الله وشرفك ثابت في
الاعظم بمخبر ربك المهيمن القديم بذلك تنزل العلم
الا على نعمت ادراك سنده المنتهى ونطقك العظيم
في ملكوت البقاء انه لا اله الا انت احسن المعبود
بشر نفسك من قبيل ربك انه لا اله الا انت
الممنوع ويعلمك لتقول متوجها الى الافق الاعلى ربنا
يا فاطر السموات والارض يا ذا الجلال والإكرام
الذي يربط طائر العشق ويرفع النداء في الافاق
المشتتة فمنهم من لم يفراق بين منزل من سماء وعنايه

بالحق

بچشم من نگاه کن و حقاً همانرا که انت از المقدر
 علی ما انت از آنست در آنم و نفسک ملکوت الانشا
 لا اله الا انت الواحد المقدر الفرد العليم المکمل
 بقدر مملکت قدر و جنت الیک صفحات عنایت
 اندک و بیست و یکم
 سبحانک یا هر چه بر او یک و دستگیر شدت
 و قهر و جلال و جبر و در امانت و فردا نیست و بتو که
 و متو که و قدری که و اشد در که قدری که
 یا هر که که و اشد در که و اشد در که
 صفت و انتظر الی انت انت عین حق
 و خسران نه لایزال که یا هر که که و اشد در که
 و در که بعد از نام مظهر و حیده و مطلع نور تفرید که

یا محمد فیهما الحسن و فیهما الاحسان فیاک و فیا ما
 و بقدرتک و عجز ما و لیک امر رب مع ذلک و اعتراف
 کاشتریک لیک طهرت بظلمتیه لا یقدر العالم ان ینعم بک و جود
 امر رب اسلمک بحضرة المظلومیه التراجیح بکتر و احسن
 و در فواد بان خضر اجبتک التین تلاحم تحت برائن
 انما لیس امر رب عز و هم بقدرتک و سلطانک است
 انت المقصد القمصر هو المویة العظیم العالم القدر
 فیبر علیک بجا و ربک الجلیل و در این یوم عز
 مرجع جناب علی قبر محمد علیه بجا و الله بطله فیبر
 کسرت و طافان عمره و دعوت فیه و در این صبح بجا
 اسم حج علیه بجا و ذکر شمار انچه و جناب علی علیه
 انچه لکه که مقتضی بجه طوبی لک و فیهما لک البجا

من له عليك من منك اللهم اغفر لي وارجو في
 قبضه اقداره بكل كيف يشاء ولا اله الا هو العزير
 لا تكبر من هذا المقام العزير الا تجبر على انك انت الذين
 ذكرناهم فمقبول ان ربك هو المقدر المختار يا مختار
 ارحمنا في ذكرناهم غنايت مقصود عالمين
 انهم شهدوا في كل انك طوبى لك يا عبد الله
 يا نعمة الله نعمت عظيمه وانه سأل في نفسه
 بعدد همت له الحمد بانهم فازروا وصيت فيما هم شهدوا
 بحفظ انهم غنايت شهد انهم العفو وهو الفضل
 الكريم يا عبد الله اجعلنا في جنتك وطير
 فرحنا العزير ارفع وانه تيراجع حصنك
 يحفظك فمشتهر القائلين الذين انكروا ائمة الله ورجعوا

واعرضوا عن الحق عظام الغيوب يا عبد العز لا تبتغي
 المعام على وجهك وبتشر ما جرت له سبقت الوهم
 الغيب الشهو قسدا لئلا تبتغي عباده ولما على
 محبت ويزيد من هرات مع العزير المحبوب البها
 من هذا عليك بغيره معكم من ثبات وذكور
 كنتم برب هو الغيب والواحد العلو والفقير

بسم الله الرحمن الرحيم

كتاب من لم يظن به من سنة الاشتياق الى رب الآذان
 ووقد الى الرب العالمين لئلا تفتت الوصال مرة
 لغير محبة القبح والفرح طرقت الالواح لغير رب
 المغفرة والتدبير افسح يا توجده اليك عبد القدم من
 استجبه الاغصم ونير لرك برفق اذا سمع هم من القبا

الحمد

الملك فراك يا ملك العالمين لا تحزن من شئ من شئ
 فمنه الامور انه يصيرك بالحق انه ولي المؤمنين اقرب
 نزل لك من سماء الاحمر انه يخرجك الى مقام ترى
 الدنيا وما فيها من الشهوة والرفاء والثروة والنفار
 ثم عندك لثمة رتب لهو العليم بطول كفت من
 بحمد اللوح لا وكانهم المحبوب من ليد من القائلين لك
 سيد من سمات اللطاف من بين خصالهم حيث
 حبا لآل انهم لخوا الغفور الرحيم انما البقاء عليك وعلى
 فمن معك من احسن الزمان اقبلوا الى هذا الوجه المنير
 بسمر الزمان باج بحر الغرائب

لثم اليوم يا در بغير يا قوم قد غلبت الامور في القدر
 ووضع الميزان ونصب الاقراط وبرز ما كان مستورا في كبر البصر

هو الامر بحكم

یا قیوم علیک بجا و غیر جز جزئی نیست بقیة الرجوع لا ذلک
 من قسم کائنات کتابک و ازین کتابت طلبت فی حق
 العالم قراته الرحمن بقیة فی حق کتب حق علی الامر طبعاً
 فی حق العباد و باینکه محکم الی فقر الی الله و غیر تقسم الی الله رب
 ما کائن و باینکه در حصص من برینا العبد الی امر و باینکه
 اجاب و ذکر که کمال و در حد منها است و در فرائض و شریعت
 در حق زکریا و یحیی الی الله و علیک بقیة فی حق
 و سمعت مذکوره و شربت کون حق و طقت بر ذکر حق
 لکن هر یک بنشد و بر هر حق علامت غیر است

هو الآخر الأعظم لله

هو الامير الاعظم الامير
سجاسته في فرزندك زمام الكتابات و فرزندك

از تبه امکنات بسکبک است که تیره زلفت آید
 و طهرت البینات از توفیق عبادک علی اعلا و علمتک
 و انحصار بایز نفع به ملک که در رب زمر زلف انجم است
 فلک و بر تیک نور هم ایستاده و مجت و خیرات
 منظر ظهور که در رب بسکبک خفیت خجسته کل
 از اهل نظر الی افق عطا کت و قاصد ابر غایت
 در قضایا عندک و اقر لا صفیات بسفر اک
 که در رب تو حجت بر مجرب الی مطلع انوار و جهک بسکبک
 از تیره زلف غایت خیرت علی من عجل ملک لک است
 و مقتدر علی تاش آرد لک است ایست ایستیدم ثم
 اکتب لی یصلح به امور الآخرة و الاولی لک است
 و مقتدر علی تاش آرد اشهد انهم بهدک مفتاح الامور کلها

وفاة وانت انت المقدر المقتدر

هو الله شمس الأعظم

هذا شهر فسيم ولد الاسمر عظم الشجر الزمزم الذي تعرفت فخر
العالم واستبرك بقدره المذل الاعلى واحمر من لونه ان سماء
هطلوا وكبروا وسبحوا بالروح والريحان تالله هذا
شهر به استغاثت الشهور وفيه خفي الكرم في الغيب
المكتن في ذاب على التمام فيها الورى الملك لهذا المولود
الزمن به سيم شهر الامكان وتمايلت الاشجار وحب
البهار طارت البجبال وطلق الفرس وصرحت الضفاد
وذاوت الاشجار يا ملائكة الله انتم اسعدوا الى الرحمن
وجبرتمكم الرحمن الرحيم هذا شهر فسيم زينت الجبال
بانوار وجهه رقيق الرحمن وحررت الورد على استعد

المستهدون بنجبت افئدة المقربين كنتم ان سكر الزهر من
 الغافلين طوبى لمن اراد ان يعرف الله عز وجل من موعوداً
 فركب الله العزيز الحميد وودع من عرض من العرض
 اليه وجهه المذلل على واهض من كبره كبره جبره لذكره
 بهذا القبح استرأه بامر الله عز وجل من كبره كبره
 الرحمن باذنه عز وجل القبح الذي يصنع عرف قبيح عز وجل
 وتوحيب بهما فتملك استخداك انت المقدرة على
 انت لا اله الا انت المقدرة على كل شيء

هو الله تعالى الحق العليم
 شهد الله ان لا اله الا هو والذير ترانه لم يوجع من
 والمستور من غير المذكرة في قلبه والظاهر من غير المذكرة
 الصديق في كبره وفضله وكرمه وكرمه انت الله

جميع احوال بفق اهلنا نظر بنظر محبت منتهی شود
 نفس بر نفس نازم حق جبر جلالت نازند که او است از عباد و معبود
 در کنار آفرینش که در مسطور است طبع ذر که نفس سیکه
 با مقام بلند آفرینش و کسب انعام استقامت
 تمام و کامیابی از سر سر زده است و از هر آنکه
 بر نفس و نفس نیکو در کتاب آفرینش که در منتهی است
 انهم به حال ملک و در او که مباد و در منتهی ظاهر شده
 و سبب اضطرار نفس که الله العلی و علی العزیز
 خازن ایتام و یتیم و عیال را در راه حق و حق است
 بسر الله العیون و العیون
 خداوند بر خلق با حق و مجد و انوار حق و حق
 و در جلالت حق و حق و حق و حق و حق و حق و حق و حق

انفسكم عما بينكم من تبرئتم الرحمن ولا تكونوا من الذين
 شقوا اتقوا الله ولا تكونوا من الذين اتبعوا سنن الاله
 ولا تتبعوا كثرة شيطان مريما ولا تروا مع الله الملائكة اخرته
 كان على العالمين محييا وارسل اليكم عبدا مرصدا ربنا
 كان على الحق مبينا ليدعوك اليه ولينزعكم اليه قد غفر
 لا اثم لهن بعد الواب بعد التبرئتم من شدة الرجوى فبما
 فر كان في التوح عطفها كذلك غفره الوفاء على فنان سدة
 المستحقين من الذين غفر عليهم اكنتم انت يا الله المستحقين
 غفرتم غفرتم ثم اعلم يا ادم من غفرتم التوح الله كان من غفرتم
 مستطرد والرحمة عليك وعلى من عيسى نسيبا كبرى
 من لانا على وجه اخست ثم ذكر يحيى بعد القبا التبرئتم من
 موعودا لتبينتم على حب مولاهما ولا تتركب تحملا فافروا

الذين

وعنده علم كل شيء من امر من لدن بقية تدبيرها والخلق عليها
 انهم تثبت على امر الله وتوجه الى شطر الله بقلب مطهر
 بسم رب العالمين سر الاكبر اعظم على الاكبر
 الحمد لله الذي سخر العالم باسمه الاعظم ولله زوايا
 على التراب ولله هو المشرق الاعظم فشهدا التدرجات
 بان الرحمن قد ظهر بالحق واسم سر عليه بسمه المهيمن على
 الاسماء ولله هو المشرق والشمس والقمر من غير فوق
 والسموات تعالى ملك الاسماء والثر ثمر والظهر والرسوخ
 والحد والتميز لكونه وحده وفقد رايته وادرسه
 بالنظم الى هذا التجزئة التميز ذكره القلم الاعلى في الوجود حتى
 تعالى ذلك المسمى وسلطان الاخرة والاولى صلوات
 ودرستم واكله على مطهر لمرء ومطالع ذكره التبريق

بالاستقامه الكبر فرقتهم فيها ترزالت الارض ترزعت
 لده كانم البلاد بسدر الخادم ربه بان يوتير بمولاد
 بفتح المرو ونشر الحكمه لم يفتوح عرف الاحكام
 بنم الام انه له المقتدر المتعالي العزيز العليم
 قد شترني كذا ثم دبراني الى عودك فقام فقترت وبقه
 منه قباكم على فقه الامره استقامتكم على حب الله في
 هذا اليوم انه ترصيه بقطر بفتحه العباد للامن
 استظرت في طهر غنايه ربه المقدر السدير
 وقصدت مقام لا تتركها بالاستعداد ولا يوصف بها
 يظهر منكم الانشاد وخلصت فرسانه الا انه شتر
 بهر من يمين ترزادكم فرلام ربهنا ونبكم ورب من
 في السموات والارضين لولا انطق لسان العظمه

بالتفویع به عرف الله من البرية قال قلت غفيرة خطيتم

بسم الله الرحمن الرحيم

قد حضر عبد الرحمن بن عمر وعرض له من المظالم ما ظهر من الخبيث

وخرنية اقبالك سمعنا ووجدناك بايات محمد منج

المخلصين عرف حفاية الله رب العالمين كما في

قائما له من الباب ونسئلك وتعاود عليك في هذا

الامر المبرم متيسر اشكر الله يا خير ربه ان الله تبارك

ذكره ويهد من الله الى الصراط المستقيم فخير من ذلك

البعيد من خطيتم بسم الله الرحمن الرحيم

والارضين قد دخلت مقام من عند الله والارض الا

منبت الله المقدر القدير وسعت بحر من

عرفنا العباد والامم انقذته من غضب ربك الغفور الكريم

كذا كذا شيخ الله المعاني عليك يا جبريل الى المقام
 مشغولات الارض من هذا الامر المبين وكذا كذا
 احبب الله فيهم قبلوا الى السلم ونطقوا بآياته وقاموا على
 نصرة الامم المبين قدام الارض الله قد غفر
 كثر فيها اتقوا الله ولا تكونوا من الغافلين هذا يوم
 اتيسر لهم العلم يا اسير الك الاقدم على الله شريك
 انهم اسروا بغير نور ولا غم وقبلوا بوجهه بصفاء
 الا على ولا تكونوا من الغافلين الله هذا يوم الربح لو انتم
 من العالمين وهذا يوم برقت عيون الالام وظهور
 ما كان منكم من صبيح الله المهيمن العسير الحكيم فها
 تتحرك الاصبع سحر القلم الا على كذا كذا بخبرك من يد
 لوح خفيظ كنت اذا فرغت بصفاة تزلزل وترت

برحق بیاد و دل و جهت نظر الله و قدر یک همچو مقصود
 العالم و یک اکرم با محبوب العارفين روح و حیات
 انقدر که با یک الیاس که یک شکر که بعد
 اعتراف بغير من خیر است و دست و الا رض که یک
 و تنگ بی نه اکید است که یک با ن توتیر که یک
 و نه تنگ و نه تنگ علی غیر انکه یک انفریز المنیع

نه حق حیرت حیرت

سواد است که از برادر عالم یک که شتر و شتر
 شک و ریختن شخ و فیض برادر انصاف بر
 که باقیات و کثیر و با بر و حلاوت با بر و
 و در یک که فیض نیر اعظم در این عید که حال غایت
 و انفعال در شخ نظر میکنند که کمر و نشسته بر بر

یومیکه شب و مندر نه زان شب و مندر نه زان شب
 بمقامیکه در هر یوم معادل کتب نه سواد پیشش نازل
 میکرد و مع ذلک من هر میان هر جمیع شهرت
 محجوب نشو، نیکه نام و لائق ذکر نه و نیست
 بحرط هر دو کتاب حقیقت مشرق و مغرب طبع یافته اند
 ناطق مع ذلک کبر هر دو کتاب نیز نه و نیست
 لعمرك خود این نه که خود را بر این یوم نه زان شب و مندر نه
 قسم نه زان شب معادل که در یوم ازین هر دو کتاب است آنچه
 عرض منور از در حقیقت است کفر باقی نه و نیست
 آنجناب و این عابد و آن و اینک در آن هر دو کتاب گفته اند
 شویم در آنچه لائق نام آن نه و نیست و بعد از آنکه
 نشست نامیم و از او بطلبیم و از او بطلبیم و از او بطلبیم

بنمود زینت صد هزار حمد که این حب و علا محو نم
 و مجموع فن خست ز نوید فرمود بر استماع نذر شیر حال
 مست یمنایم که در خاطر قباب غفلت و سرور است
 حفظ فرمایید و بیا نشیند مشتعل نماید که از که در ملک
 عالم کفر فرستیم و از خدمت ابرار غایم الله لهو المقدر
 علی ما شاء لا اله الا هو الغالب المقدر لیس که در قوم
 فرمود بگوید از خبا جهل غلب است از سر عرض
 داشت آله را بجا بر زمین در هر یک که هستند نوید شود
 بر احوال پسندیده و با آنکه آله فرستاد کتاب تا از خبا
 سبب سرور و عفت فرج واقع شود فرمود به بنویس
 بنیاد بنیاد هر روز می فرستد از زمین خبا
 و تعرض استعمار و نظرها و گفتن بعضی از آنکه فرستاد

سبب خزان لاینها به بعد است لکن در این مقام
 ذکر شوق عرق غلبت اکثر در غرق غایب و کلمه غم
 زبانت که رحمت سبقت گرفته و آنجا که کم ظاهر شده
 و در این فضا را هم در وجه بهر گشته حضرت شمس
 میفرماید که بحیث عباده اولین سعادت و اوج بود و
 از حق بطلبیده که در مقام شرف و ید که آنچه لایق بود
 نبوده نیست که لیسع و یعلم و یرید و یو است
 تا که هر من از این مقام به وجه رحمت و توفیق
 و شرف و ارجح فضا و قامور علیه خدایه در این
 البقاء علیه السلام علی القائل که من به الله الفکر و الخیر
 فراتر است که در این مقام و سمعها و کفن الله فرشته
 مطلق علیه شان منعمها فضا و العباد و لا حیث

من فی البسلام و لا است رامت العلی و شبهه فیضاً
 تکرار فقره اولی که در این فقره اولی
 علم بر اینست که از دست منم البسلام و الزلایه
 منم از غفر غفر است و منم از قوه غفر است
 منم قوه الله المهیمن العسیوم لا اله الا الله و لا اله الا الله
 اینکه در باره بعضی از احباب مرقوم در ششیه در بعضی
 از مولات بطراف توجیه نموده اند که حق بدو حلال
 منم و از هر چه جمیع را بنده است و حق و فرج و نه بجا
 جمیع منم و از هر چه که در ششیه منم و از هر چه که
 جناب در قاعه التوحید و الشهد و سجده الله الا الله
 که فرموده که در ششیه منم و از هر چه که
 که منم و از هر چه که الله و از هر چه که

توقف آن معلوم نه لذا انعیب در عرض جابرین آن
نموده و گفت آنست که الله بعد از اطلاق جبر عریض است تمام
بغیر است ازینکه ذکر جناب جابر محمد آقا و جابر علی
و جناب سید آقا و آقا میرزا خدا صل علیهم بهاء الله
نموده بودید البتة ذکرشان در صحت این گفته
اشعار عرض شد و هر یک بغایت حق جابر علیه
فائز شدند و انصافان دست هر یک بر غیر عرض نمایند
آنست که الله باینجه الله توبه ننمود و بهایبر است تمام
موفق گویند مگر ذکر آنست که از علم جابر علی
فانوار با مانت فرج سرده اکثر اهل حق آنست که الله بقاء
نموده عارف توبه و با هم حق توفیق نمایند و توبه ننمودند
با عا لیکه حرف خلود و لذت است تمام شود و یا فرج حقیت

بجز

قابری که بجهت نیست و لایق توجیه نه در یکی از احوال
 مبارکه که در مقام تذکر و نفع عب و فقره ایست معصوم
 از نیست میفرماید چه بسیار از پرست که در شب
 تشنه و در زرقا از دهان استماع شده اند و نجات یافتند
 و در صبح بجنب کجا از زاد و مرتفع در این صورت از برای
 هر عاقل لایق از کمال مشغولات فانیه او را مستغفرت
 و از عالم با حق محروم کند و تن نادم پسند و وجود الهی
 هر اسامی مع انجیب و اینکه در باب جناب مقدس
 علیه بنیاد الهی مرقوم شده بود و توجیه این
 مخصوص تبیین از هر آنکه از رتب عقاد و جبر عرض شد
 از دهان برسان از قمرین فرعون است البتة
 بسر الغریب المثلان

يا قسم ذكرناك من قبل ينجيب ذكر الرحمن الى مقام
 لا تنجو لك جنه العالم ولا ضرر الا اعم الله من يقدر امين
 وعنده وكف عدا بالما نوره الهز نزلت بالحق من ملكوت
 عنانية ربهم المقتدر القدير طوبى لك يا نبوت
 الا و ايام سيدنا الى احق اليقين انظر ثم ذكر لدا
 محمد رسول الله و ما ربك الا سر فر ذاك اليوم الهز الميز
 قد انكره العباد و لو لا نعم الذين اتبعوهم من غير شبه
 ولا كتاب بين قد اشتعلت نار البغضاء في صدورهم
 عيسى بن نوح بحسب الردح الامين قد نبذوا كتاب الله
 عنهم و رد عنهم و اضرنا اهورنهم الا انهم من الاضرنا
 فربنا الله رب العالمين ثم انظر لدا الى الردح
 قاموا على الاعراض عيسى بن صاقت عليه الارض بو

لعمر سرور و در علیه صاحب بدو نصف بصیرت عین
 الارض نفع کرد و آید و در علیه اصفا و الله فرما فرم اوله
 و لا یوتی من ان فیمن سقوا لدریا و ما فیها و یسجدون
 عا فعدله و علم عظیم کبر فرمایند العباد الذین انعموا اکبر
 النعمان هم بسیر الرحمن و شکر بدارند امر از من که در فرمایند
 قمر طریک کنی با اقلیم الی الله الفرد الخیر الیه علیک
 و علیهم و علی الذین یسجدوا بالعودة و یخضعون فی هذا الیوم
 الملتزم سر الغزیر البیدع ثم استمع من الله الاحسن
 شکر منظر الاکبر لانه یزکک مرة اخر من هذا لانه فضل غنة
 و هو المشرق الکرم طویله لوجهک با توجه الی الله و یسجد
 با تحریک السجود لمرتبک انت هرا بصیر که مقصود الاحوال
 ناظر الی اکملته لانه یزکک با فر الی شکر من هذا التوج

اهلین که تک تک یک نفر در قبضه زمام العلوم و عرف
 همگان فرستاده ملکوت استوار است و الارضین اهل الله
 العالمین این خادم فانی خدمت ایشتم محرم
 و از حق باید مطیع شد تا منفعه حیات البلاد و سبکات
 و مقصود از حیات و سبکات و فراغت و جبار و دنیا
 ظلم و هر طریقه که نفخه فقر از راه استقامت خود مقصود
 بوجه و مستند که از ضرایب استقامت هر چه می شود
 سبب و علت فساد در عالم استقامت هر چه می باشد
 بقدر آنکه از غلطی ظلم بر مظلوم وارد شود آنچه در جمیع
 بوجه و نه بدقت نمی شود نه در تحقیق با ایند که حق
 بطراز علم و بین بر مظلوم داده اند و الا عالم حقیر غیر از
 اهل حق از بلا سر و دست و پند و تلبس از بد

الطاهر

به کس طوبی لمن برادر و بخت و توحید اله و خیر
 و یونس مرید و کن خالصا لوجه الله لا یجته و اخر نعمت الله
 نسیم انصاف مرور نماید و نایب سلار غفلت بجات
 بخت شایر در این لایم بود و کافر فیض قیاس خیر محمد نام
 صد هزار افوس سنین فخر شد و نمود شهر و ماعت
 که نشد و وقایع با آنها رسید و هنوز راه روض از
 فراتش غفلت بر نخواستند در عالم غم و اندک
 متعیر الامر به الله ربنا العلیم حکیم اینکه مرقوم فرمود
 بهیچ که جناب استاد شیر محمد تهرانی و او است و جناب
 علیهما بجا و الله بیا آیت با فقه اند و ذکر هر در دست
 از مع لایس عرض شد فرمودند ان شاء الله جناب
 جناب شیر محمد تهرانی و دیگران که مشغول باشند و بهیچ

مطلوب الامر و بكم لازم و واجب است که بجا آورده است
فرا کتاب منتک باشند امروز روز اعمال خداست
طوبی احد عشر است و یک صلی الله علیه و آله
و آیه که قریم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که هر که در این روز بخواند
است که این پنجم آنکه اگر شش مرتبه بخواند که هر روز
المهدی یستوم و نه که حاجت فرماید که کتاب الهی
شهر بود که این پنجم از این رحیم الرحمن و اعرفوا ما
بأن العظمه قبل خلق الاسكان لانه آله الا اله الا هو
الواحد العزیز الوحد و نه که حاجت الهی است
فینا که فضل منه لانه الفضل العزیز المجرب شده
انکم انتم بائنه و تکتل نحن یستقیم نه لانه الا اله الا هو
یوم منیه خطر یک مرتبه فرمود انتم الذین قبلکم الا ان

لا اطلع رذيله سوى الورى وفترتم بائع عنت انرا فحق شبهه
 بركب من عند علم كانه ويكنه قد رايتم في سبيل مذبح
 المسد الا اطلع الى انهم بعدتم الى الرقيق الا اطلع باا نسب
 ليرى الذين ظلموا وابتعدوا الا واهم والفتنة مبعث بشبهه
 عليكم بحب الله ورحمته ونعمته انتم نعمت من نظر فيه
 المقدم المبرورك انتم انتم انتم بآية وسر عظم
 بقولكم الى البحر الا عظم وفترتم بالمرتم به بالمرتم
 الغيوب منكم من شرب غرقه ومنكم من شرب كاس
 بعد كاس ومنكم من سجع الى البحر الا عظم وفترتم
 بهز المقام المحمود عليكم فخر الله وعنايته ورحمة الله وتفضله
 برؤس الملكات والمملوكات نفوسكم في درك انهم لرضي الله
 فانتم شذوذ كرتن كرتن رذيله جابر رذيله نقيه

که سوار غایت لوح منع در تشریف و در صل شد نشان
 نور ایمان شورشون و در قدر حسن جمع بکمال است
 بیاساید جناب میر میر میر فانی علیه السلام
 الا بحر جنبه قبر مراد رسد رسد رسد و در لایحه
 که در بستگان مروج سلامه بفرستد آنجناب که مصحف
 برانند از قبر و بفرستد جناب ابن علیه السلام
 قبر برسانند شیر نفحات آب زندان استنم شود
 بزمین توجه نمایند و از کتاب ابرار قسمت بر نه نفع
 لایه الله فانی که الله قبر صحت و بعد صحت که لا یعاد الله
 فریاد ابرار که شهد بزرگ ربنا و رب فریاد است
 و الارضین خدمت جناب میر میر میر میر میر
 این فانی سلام برسانید ان شاء الله و میر میر میر فانی

اجماع و محرق سجات واقع شوند و مؤید کفر بر کفر
 الیوم سزاوارست در لایه و لایم لایم سزاوارست
 می نماید از حق جبر جلاله که هر سزاوارست فرمایند بر توبه
 آنچه بطراز بقا مژمین است این که ذکر اسم هر سزاوارست
 و اجتماع ایشان در منزل آنجناب فرمودند در صحت
 امین که سر عرض شد مخصوص هر سزاوارست اسما لوی
 اعتراف اعلیٰ نازل و همچنین مخصوص حضرت جناب محمدی
 ع ب علیه عدد و در شش مراغه که جناب ابن ربه
 علیه بجا و الله له سال نموده بودند که در فضیلت حضرت
 قیاس قانر شدند و بانوار ملکوت مژمین گشتند
 ان ان لکون البکله در فضیلت همار حق جبر جلاله
 کند حیرت بنانی در سزاوارست نماید که از حق و غفار فرمودند

نشد تعالی بان یک نفس من قد عباده غیر ذلک
 در صفیه و اولیای چه که این سبب در فتح است و شکو
 غیر او قادر در همه نیست و لکن چنین که در فرموده عیب و
 خود را بشکرت و نامحضر فضل قبول فرموده و منسب به
 این که در باب جناب صدر مرفوع رحمه الله و آلهم
 ایشان در لغت غافر و مخالف بودند و بعد در آی
 تو جهتنان بطرز و سلاطین ظاهر شد و در این کتاب
 آنچه در لیدر بر اقبال و محبت علی قمر معلوم و بعد
 مره بصید و آخر بر نزل الاله اتمه ماکان محو ما الله
 در آنچنین بسیار مضطرب و مخالف بعد غایت حق
 نشان شد و الله الهو المختار فیما ارسله و هو العلیم الحکیم
 بر سر در او فرار از حق جبر علی له نسبت ایشان از ظاهر

عزت نبیه فرمودند در او از هر یک سبب حزن
 جمال قدم کعبه در او ظاهر نشد همچنان نظر کنانیکه
 بعضی از مشایخ این خبر را بطراز محبت اله فرستاد بعد
 و هست از فرمودند که در دربار ایشان خبر نگارند
 خبر بکمال تمام شد آنکه عیادت فرمودند و بکمال شرف و اینکه
 در نفره مرحوم حضرت شیخ علی بن محمد بن ابی طالب
 کمتر علل و اعلا را فرمود داشتند حسب الامر حضرت
 غرض آنکه الا عظیم روح و ذاتی که سینه تر از آب فرود
 الله الرسل میزدند مقصود از این سبب در آنست که
 که بر چهار و نه و آنکه عفت مشهور است یا غیر آنرا
 نمایان و باقی اطلاع تو جبهه کند آن چاره که موفق نشد
 و مقصود از ذکر آن این بود که جمال قدم در کعبه را بینند

امیغ از سر سحر است نفقرات هسته لال نایب میفریاد که الهه
 استحیر از نیر کر لا ثبات زمره و انصاف تجرد ان ترجیح ای
 و البرهان قائما له سرب و آنچه ظهور حمد عرش العظیم
 امثال این بنات از خضر زربان ملک اسما شنیده
 شد و هر نصف بصیرت شهادت میدهد بانه لایزال گردیده
 و لایعرف بوده بعضی از بشر خارج و در خارج در بدری
 غنیمت دارد از سر او نام ملک که همان نموده اند که حق قیام و جلوه
 از عاقل و صایت و امثال این نموده فرخست استنتم
 عیبت از بصیرت از نه سر عن کثر عنده حم و مفره عن
 از سر از تقم و ما تر که افق محسوم در باره و در دست
 ذکر نه محسوم چون چرخه ذکرش بزرگ جاب مشهور است
 مزین به سبب بهجت سر و کوه احمد که بیانی چون

بزرگواران در دهستان آنحضرت فرمودند که شرف است از صفای خود
 علیا و فایه تصور خاک گشت در این فقره مقام است
 ثابت مستقیم معلوم میشود و بر عالمیان هویدا میگردد
 سوف بطریق مقام خود ذکر قسم الله الانس الامم سید الله
 مالک الآخرة و الاولی اینها خدمت اینهاست
 میرساند ان شاء الله لا اله الا هو
 که تعاضد امر است و مؤید پیشند بر حفظ مقام خود که الله
 رب الارضین العظیم خدمت اقایان اله از من یعنی
 نفوسیکه منقطعاً عن العالم در حق عظمی غایت کبریا
 مستحق سلام و کبر و خلوص معروض میدارم ان شاء الله
 نور اتحاد متوحد شوند و کمال اتفاق ظاهر اندر طرف
 اتفاق بسیار محبوب است لکن متضوع نشود که استعین

و ناصر و جند حق جبر جلاله در اکثر الواح اینکند عبادت
 از قلم حق نازل قوله جبر کبریا بهر قدر با عمل طیب
 و اخلاق و روحانیت حق در انصرت غایت و صبر نمایند
 هیچ جبر را تو را و اعلم از اعمال و اخلاق پسندیده و خوب
 نیست امید است که ما باین مرتبه علما و مقام
 فائز شویم که بر خدایت شفقت حق
 کمال پیدا از جمیع عنایات نجات یابیم که از قلم
 در باره ما در لای و لایم نازل می شود و طاعت
 بزرگتر بنا داریم و در این صفین جند غایت پاکیزه نازل
 فائز شویم و در صحیفه محراب بنام آیه مژگور آید نیست
 و گوید حق از عرش نیامده اند و صاحبان
 در سببش جان یافته اند جبر جبر در کمال

وقرن شد گریه و مرگت کم برست از حد و حرمان
 از حق بقدر حدی که ز کبر کمر زدن طلب سینه بستم و آینه
 که در این خیم ز کبر زینت نمایی طلب نمایی لا ینفعنا
 عجز آله بر برب فضل که هو الفضل المقدر القديم
 مخصوص جناب مشهد علی علیه و آله و سلم و بعد از آنکه
 لایق بر بقیه منسبه از سماء رحمت رحمتا بزرگوار است
 از شاد آله نبی شمس معطر شوند و با نورش منور گردند
 البقاء المسترق مرافق البقاء علی جانکم و علی من بعدکم
 و علی الذین آمنوا بآله الفرد الموحده المقدر الغرر الخیر
 فی ۱۹ شهر در بسم ربنا الاله سرور العظمی الا محمد المکرم است
 شهادت آله انه لا اله الا هو و الذین ظنوا اولئک عبدا
 بآفته هم نفحات العذاب من کلمات الجحیم و امر الملائکه

و هو الله ربنا ورب الاشياء، ومقصودنا ومقصود من غير الارض
 والسماء، وسبحك يا ارحم الملوك وادعهم الملوك
 نرسل اليك تحت من لب البغضاء وتسع خنثيهم
 لارض النقاء وديار اخر اسكنك بسكنك لارض النور
 الاسرار بان ثوب اصفاك على القبر والاصطبار ثم
 بجحوك يا من في قبضتك ملكوت القضاء والحر من يدي
 ما ورد عليهم وتسع خنثيهم وخنثيهم وتعلم الارض النور
 لمرک در اصلاح ديارک و در بلاء جحوک و کرم فضلك
 من خلقت الحر من اسكنك بنا ليجر بانك و
 سار انفاك بان تحفظهم ونصرهم و قتب لهم قلوبك
 الا على حمتك العليا التي تفتح عرف رضاك
 و وجدته مخلص نفحات قيص غنايتك زنت اری

لا توصف باوصاف العالم ولا بجزر من العلم قد
 غلبت عن الذكر والبيان وعن معارج العلم والبيان
 لشمس الحقائق اعرفت بعجزها واكتسب اقرب من تصورها
 يد بقدر غنى النفس اليها ان يستقر فمضاه عرفانك
 لو بجزل في بديهة ضللك لا نفسك العليا وسلك
 الاسماء لم تفلح كنت غنيا بغير ادراك وقوة بقدر
 ولقد ادرك در برت زبر بران اتعيفت من كبر
 فوكت والله لست شئت باذيل رد او غرك وبقدر
 جاتر من بطر زالقين في محضرك وندو بر واداء انصراع
 له مراب غلظت بك بان تجلش روياك وارضياك
 من ظلم اعدائك ثم افزع عليهم صبرا مجودا فضلك
 لان البسلا فرحيت يا لك الاسرار اجمع من حلق

و در بحر منتهی و سوف بر فیه است که فیه انفس خسر
 من اعمالهم و مخصوص به یا بحر اعظم عن اظهار و ذکر و بیا
 اسرار است از نور بصیرت خلق که بر او غفلت و اعنه عند
 از شرافات از نور ظهور که در او انهم با بحر و معلوم است
 غنیمت نفحات فیض فیضیت که در فواید شفق و غنیمت
 و لکن با بحر و سید و مقصود در در جابر و انوار بحر
 و صفت و سموات عطا یک زار و بیجا و طبع و شکر
 بان لا تحرم عبادک عما رخصت به کجاست و لا تمنعهم عن ربح
 بحر ظهور که انک انت المقدر علی ما تشاء و لم یمنع
 و تریه و فرقتیک زما من قهر السیول و الارض
 و اخیله و اسلم علی ما رقی الامر و مطلع اکمل من طالع
 فضک یا ملک الاسماء و فاطر السموات الارض

لهؤلاء الخلق وارتفعوا بالمرور به فسرهم لمرک و از هر منبر
 بقدر زک و قوت زک انت الله رب العالمین
 و مقصود المتمرین و غایة امال المخلصین و بعد فرفع الختام
 لا اذ قلتم لم یقتضی منها ما یلزم من الله ان یجلبوا منکم
 و قیامکم علی خدمته لمر الله مقصودکم و محبوبکم و محبوبکم
 و معبودکم فی السموات و الارض فقیامت فی
 طرقت بوجه الاستیاق الی ملک یوم الاطلاق فلما
 حضرت عرضت بکلمتکم اذ انطق لسان الرحمن فکلمت
 البسیة بافانیت الاشیاء علیها کلمة العزیز
 قال قلیت لبسر الزمرین بحجر الاسرار عفتة
 یدتیا المقبلة الی جبروت العرش استمع نداء المظلوم
 هذا الحق المنور و احطه الاخر زمر من الذین کفر و ادعوا لقرن
 و

ميثاق الله المهيمن البعث يوم قرا قرا علما العصر على الربيع
 وارضيا في قراخذ الله كبير جسم وهو المقتدر على ما يشاء
 بقوله كمن خلقني والمشتك منها انتبه لمن ذلك قراخذ
 الاخر وهو المقتدر على ما يشاء وفرقته له منه الا يجوز
 قراخذتكم العفلة على ما تشاء انكروا الله وبر ما نهى
 لا يفتقر من خلقه المسجود لا قراخذتكم نفسهم وجميعهم
 يتعبدون على صدر العالم بسبب ربه عز وجل خلق لعباده
 كذلك اذ قد تهم الامام والحققتهم تسع من استهم في
 وثائقه وترى غيرهم فيهم ذفر فيهم لا ولا مرد الحكام
 فلما آتاه مطلع الحكم وشرق الامر كفر وابه وقرأ عليه
 بظلم نوح به كبحر العظم على عرش اسمه الحق يوم القيامة
 سبق كتاب من الله لا ريبا هم من راقوم من راقوم

ولكن صبرنا الى ان يظهر الله ما ارسله الله لهو الحق رزقنا
 لا اله الا هو الحق عظام الغيوب انك لا تنظر الى كنهه
 الا بعد ادونا رخصهم ان انظره فرائض الاول في غير
 من قرره ركب المهيم على الغيب وشتوه لا نرى حريمه
 يعصم بطنين ولا يعلمون قمره في العالم اجمع
 حجة آمنت بالله فمطهر قلبه وبارئ من
 غير الله انك باعد اول كتب الله قلبه انهم نصف
 بالحق انظر الى الله فمست على الترفيع
 الملائكة وعبادته من حشره الجحيم
 ولا تغفروا على الترفيع من مطلع الاقترار برأيه
 الايات ورفعه كان مستورا في العلم ومطهر
 فركب الله ملك الوجوه فمستوح الاشياء

من ظلمكم وانتم تعبون بنفسكم ولا تشرفن قد مر مره
 العبد وكرين الله شرف بعبد بحسين الله بعبد على مولاه
 فر العراق وكفر بعبده بعد انزالها وكرين شرف بعبادتي
 في ارض الطار الله شهيد الرحمن بعبده في كتاب كان مخبوا
 بنحتم الامر ومحقوظا في هذه المكنون وكرين لام الانام
 لارض الصاد الله من حيث من ظلمه كخاتم الجبروت والذين
 طافوا ملكوت الله العزيز الوجه فلما كفر بعبده وارض
 وارض لرضه الله بعبده ما رأيت عين الابصار شرف الله
 قصصهم وخبث الذين ظلموا على اولياد الله في شرفهم
 ولا ادر معلوم وكون يفتني بخبث الذين ظلموا على
 الظلم والاعراض على شرفهم اودوا في زير غودار الله
 الامر ويطفئوا نور الله العبد في المشهود يا ربنا الله

البتة ثابت وظهر بمر الغاية ان في الطائفة الاولى طوبى
 لفضله فارتد ولعن ذات کدام بيان ودر
 قابله ودر اين فضايل مستتر ودر است لا يتعبد غاني
 ودر هر حين که رشقات بحر فضل رانست همه غدا به از
 کبر محرم و شکر مجرب عالم به قيام میکند فضل و است
 و در خوش است هر دو که است بر خوي بحر فضل و است
 مشهور و کنگر است و محجب بنسب غافل و علمدار
 نقد و انفسهم فرسيده است و صراط القويم و جماله از
 القديم اعمال نو سر عالم رانست فلا مشغول و در
 و اول و نیکه و يوم بعد است بعد از رانست و
 سمعت باذن ضرب نه و لا فر صين من الامير
 قال و قوله الحق يا عبد الله يا عبد الله يا عبد الله يا عبد الله

بر کج از ملک عالم اشراق نمود فرمود مستقیم شد بعد
 تبت به با کلمه نطق لا خیر فی الدنیا و الاخره و غیره امین
 و بعد از عرض سلطنت در جناب نمود و شکر از
 در شد قرائت از جناب و عارف و بیع فرمود
 و بعد از درود و نیافت و خدا و امرا هر چه تقصیر نمود
 در دنیا یافتند و فرمود که ملک و کج بر جمیع
 نایب هر حکم نایب آنچه بود و علم نمود و گفت که بعد از
 و حکم برید و هو الله و الله اعلم بحکم و اینکه
 مرقوم در ششده الراجح الیه رسید و چشم مردم
 از در و ششده و شش و در بیت جناب حاضر علی بن
 و غایت جناب الامیر محمد و جمیع از احباب علیهم
 بهاء الله حاضر بود قرائت شد و همچنین صلوات

و ستان در سال گشت و همچنین سواد الواحده مصلحت
 در طرف بود و بعد از سواد صد شتر در سال شد جمع
 اینقدر است در هر تحقیق بنده حقیر است در ساحت
 اندر عرض شد و در این مطن به عبور این سبب و در غز
 اجداد این سبب طوبی در بلاد در سبب بقدر هم
 حق فائز گشت و در برابر سبب که در اولیا در او مصلحت
 و در برابر سبب نیکه مصلحت در هر گشت که احمد و این
 فائز شد و در آنچه که مراد است مصلحت در سبب هم که
 فرموده و الا نام و احسن العقب بسم الله العزیز المحبوب
 در سبب که مصلحت اخرج و کفر من الغمین طوبی مصلحت
 بمحمد و آلین حضرت او سمعوا لایات الله تعالی
 نسند الله بن یوسف آلین فائز و العزیز فائز و العزیز

ملاوة بانه لودنگ من المدا لا عی فرکت بن الاستاد ^{الشیخ} علیهم السلام
 فاعلم ان شاء الیوم انتم را که شکست و بیان عظم
 اعمال است ضد هزار طبع لمن قبح امر الله و یبلغ شکی
 نهجه نیست در مقصود از دشمنی عرفان حق جبر جلاله
 و این امر عظم و فایده تصور و جبر نیست که قبیح و
 زشت را نثار ان اتحاد و سبب الله تعالی بن یوق
 لودیکه فرکت الاضطار با محبت و فیض او نیکه در باره
 ابن جناب من صعد علیه بجا الله و غنیته در همه
 مرقوم من بعد از حق است هر دو است که ان بعد از
 در حق جبر جلاله را شکر و اعظم و این غلا
 مؤید فرماید و بطراز محمد صالح مرتین نایب حضرت ^{الشیخ} علیهم السلام
 از موقنین در کتاب آخر که کوزر طوبی له طوبی له و لیکن

آنچه در این مدخله فرمیدند باینکه بعضی از امور از دست
 با خارج مراد و عقیقه در اندیشه مستور باشد چه که این
 از آن منبر غیر فاعل و دو فاعل که گفته شد ذکر نماید
 و این سبب حمل من میگرداند از این جهت که
 شوند تا در کار و ادعا که سبب و علت و عاقل و غیره
 ظاهر نشود که در این نوشته آنچه که بیان با مورد و نظیر
 نمایند با آنچه تا فرستند از آنکه در باره جنب میراث
 علیه غایب الله مرقوم داشته اند جنب میراث را مذهب
 ذکر این که گفته اند و همچنین در مدینه از دیگران
 این نه سال داشته اند و اینها هم جوهر و غیره
 در سال داشتند انشاء الله موفق شوند و آنچه
 لازم سکون فرج و بهجت است بسیار از حق است

و اطمینان که هر ساله در این موقت فرمایند که مظلوم است بهر حال
 و ظلم را می بیند و از آن حق بجز حلاله منع نماید و اینکه ذکر
 جناب است و منش و جناب منتهی مخرج و جناب
 جبر مخرج و جناب لاف و علیه السلام و الله اعلم
 در صحت این منع از هر عرض می شود و نسبت بهر یک
 از مروج بجز فضا و هر دو هم بر او و پنجین جمیع در کتب
 گفته اند و از آنرا آفتاب جنایت رب متورج که هر
 یک که محبوب فانی شوند و اینها هم در میان کلام و انقیاد
 خدمت هر یک عرض فانیست و عرض می دارد و در حق
 است و اتفاق آن فرستاده شده است و استعداده
 و شدت تعالی از هر خطی هم منتهی است و این قدر اعلا و اعلا
 و اخلا و ناره الله علی قدرش قدر و اینکه هر قوم فرمودند

جناب میرزا محمد خان اعلیه عهده استدارت دارالعلوم محکوم
 از خورشید خورشیدانه از فقره عرض شده و الحمد لله باقی
 مقدر فرمائید و لکن این جناب ملا خلیفه نایب دارالعلوم است
 موافق است عطا فرمائید و در امر مخصوص جناب میرزا
 ابو علیه در روز نیک و در سال شده از آن آلاء الهیه بآن
 فائز شوند و همچنین مخصوص حسین جناب میرزا اکبر
 و جناب محمد قیصر علیهما و در دارالعلوم وضع است
 از مشرق قضاوت ظاهر از آن آلاء الهیه بآن فائز شوند و در
 بیان در محرم پادشاه است آلاء الله محمد مخصوص هر یک از مقبلین
 و فائزین ظاهر شده آنچه که فرموده از مشرق و نظر
 مقدر شد و است از حق تعالی بپیش صاحب دارالعلوم و دارالعلوم
 فرمایند از کلمات سبحانی در حق تعالی پادشاه است

دوست تا دور و نماند ز کرم صفت جناب لایحه صاف و صریح
 و غفرانه اندر دوش یافت همه بجز تفتاد و جبهه گفتیم
 عرض شد و استعدادت عالیات از مشرق در آید
 مشرق قوله بهر انفسار است بهر کبریا به
 یا محمد قهر صادق طوبی یک جا است بهر خیر و بر
 عن الخلق الا من شاء و دلداد و شهید گفت از قبلت الی
 وفق الامر اذا امر من عنده انما یعباد یا اکر المکتوب
 و سلطان العجود است استیک نفحات و حیات خیر یک
 و نفوس است فیض عز و کرم خیر و کرم و بلاسم الی
 بهر سرخ الموده خیر الی مطلع انفسار یا اکر الاستقام
 و المتقون الی مفر الفدا و یا فاطر السعاده یا من یفر من
 صعد الیک و مفر من شیهة یجوز کرم است کرم

غفر

بفضلت کسبته لا وکیاکت و اصفیاک ^{در} شربت
 تعلیم تاورد علی او یکا یک فرلایک و جمع ضمیمه
 و ازینهم فرسخ از حد یک استک بهم دو بدین انفقور
 ار و ازهم شوقا لقا یک بان ثویه رجاست ^{در} تخب
 و ترضیتم انزل فریزد بحین ^{در} من صدایک و ورد
 علیک پیغمبر آتازه بر دارم الملک و الملکوت ^{در} لایک
 المقدر علی الماک و الملک لا اله الا انت ^{در} الفیروز
 حبیب نوادر ^{در} العجب و محبو کبریا عبده حسرت
 چه که دینم بایم ربیع عنایت ^{در} الحیرت کمر را و احوط ^{در} حق
 صحو و مردان است چه که دین ^{در} ان فایز ^{در} منزه ^{در} کبریا
 شمس از دین سما کنیز ^{در} طهر لایح و شرفست ^{در} محو از ^{در} حق
 نماید و رفت از غلایا بر ^{در} هر حال ^{در} رضی و شک ^{در} کبریا

چه در او مخلص این عباد و دلاد که هست هو العظیم خند
 و لا لا تعلم ما عسند و هو العظیم خبیر و همچنین در جناب
 مشهد سر علی علیه السلام فرموده بودند مرده بعد مرده بزرگتر حق
 فائز گشته اند ان شاء الله توبه نوزده بر دست لایق ظهور
 و آثار و انوار سرور و حجه بر دام استاد الله در ملک ظاهر و امیر
 یانه و مکتوب در جناب علی بن ابی طالب علیه السلام و عنایت
 بهم جناب لایق حسین علیه السلام رسیده و در حرم این
 عرض شد فرمودند با عجب حاضر عرفان و شرف از این شهر نشوین
 ان شاء الله توبه باشند در جمیع حلقه بر ذکر و نماز حق برود و
 ریحانم آسمان نزل کرده و از کار الهیین کانت فرستاده و
 ذکر نامم بزرگتر حسین و عزیز بهر فضل من خند و توصیه بهم بایست
 بدینان الامرو آنا الامر خبیر مکرر ذکر از این شهر رسد

در آن مبارک استیلا شده در کتب جناب میرزا
 علیه بهاء الله هم ذکر اینست نه شده است نه بنا بر حق است که
 ذکر کرده است جناب امام عظیم علیه بهاء الله الهی فرموده
 در حق این خادم شریف اینست که لا موقد دارد نه دست
 با مجرب و این استقامت است عظیم است و الله حکمت
 شوند و نه دست خاکن در این جناب احمد است است
 و حاضر شدیم و بعد از حضور امیر فرموده فرموده
 بنی قریب علیه بهاء الله اعتبار قریب که در اینست
 کبر برسانه و بغایت حق میسر در و در و در و در
 محظوظ است حق بوجه طوبی لا و این فرزند پاک و طوبی
 لکن این است که فرزند استقامت و ذکر و ذکر و ذکر
 غنای و نصیحت و حکمت و استیلا و الوفا و طوبی و طوبی

آنجهات نمود لا جبر اضلال و کسب اهل لزمه و غیر
 مراقب باشند اطراف را آگاه نمایند چه که بنوعی شرک است
 حق ظاهر نمیند و باینکه اسم خود را تغییر میدهند
 لعنه الله و لایا کم فرشته عزرائیل و همچنین کید فرماید و
 قصه بر قاضی روا تصدیق نمایند و در نفس مطمئن بپاشند
 لکن چه احتمال میرود در جبر نظر کند و یکدیگر بین خود واقع شده
 سبب غفلت گشته اند و غرض مطلبیم احوال آن نفس را
 برایت فرمایید و چنانچه در نظر بعضی از اهل محرم نفیر
 اهل ان جائز است لکن لا فضل و غفایه کان انعام
 از ذنب من کمتر از ذنب بصره هزار سال از آن کمتر است
 مطلبیم که آن نفس عطا فرماید آنچه که سبب ظلم و تعدی
 قلوب است و بی غبطه عطا فرماید آنچه که سبب غفلت است

او قیام بر خیزد است عرض و کبر نسبت با کثر انجاست
و چهار رعایت شده است و الله بان فائز شود و مقصود
اکنه خدمت هر یک از اولاد بر تفریقین خادم که کثیر
و اندک است مدعا می کند که فانی را از دعا خبر فراموش
نفرانید حق و بر ملا در این خاک را سلام و تحیات
خدمت گیر و در صلح شده الهی و انظار اللطیف و رفیع
حنایه ربنا علی خضر گم و علی التین شمر بر ارحم الراحمین
من بر خط در تقیم انفس و الکرم و الحمد لله العلی العظیم
نخه عم ۲ شهر رمضان المبارک سنه ۱۲۸۰

فرجی که درین خوف عباد که بجا است و لا تجعلهم محرومین
و عنتی از جزای من میست و شکرش بیک است انت المنة

بسمه الاعظم

شکر تو بحکم عظیم خداوند فرموده است غفر الله لک
و حمد و ثناء و شکر را در دست با صفا نفاست و حمد و ثناء و شکر
عزیزانک اذایا لک فرموده است بیک است انت المنة
و بر عود با سبک که در جملت عظم اسماک و عینت عین
ارضاک و سبک که در سبک عین نفاست عینت عین
بکفی عین نفاست و عینت عین نفاست عینت عین
و عینت عین نفاست و عینت عین نفاست عینت عین
ما تشاء الا انت العزیز الکريم درین سبک
لا تظرو من لک و لا تمنع من قصدک و لا تحرم من حبک

انت آله ستمت نفسك بالرحمة ثم بالرحمة فالحمد
 البز لاوت بک و توجبت الیک و کنت انت الغفور الرحیم

بسم الله الاعز الاعلى العجيب

اكثر من لند جبال از شطرنج و در اسفند محروم نهاده اند از فضل تو
 نسبه به شرف ما هم نماند و بزرگتر شرف ما حق تو بود و بزرگتر شرف تو
 گفته اند که کنیز حق الیوم کمتر در صقع واحد چمن بر اثر تو
 تفسیر کن اقبال تو در دلمه محسوب و از در جبال ابراف
 نه کوه از خند و بخنده که بزرگتر شرف تو تفسیر در لایم تو شمس
 جلال از لایم عظمی و در جلال بقیه آلاء کثیر طالع مشهور
 و تفسیر کن که حق خیر است و است و الا انزل سلوا عنه
 که کنیز حق خیر عظمی و از شطرنج و در اسفند محروم نهاده اند از فضل تو
 بسم الله اعظم تفسیر این که تو بزرگتر شرف تو تفسیر در لایم تو شمس

جایب عالم او را از شطر قدم منغ تا به بیکه در دست
 معبردمش بهره نایر و شطر رحمت تو جبهه نایر بگوشتن جا
 کلمات سلطانها را بر لبش نو آید و حجت جمال قدم را بگوید
 بنام خود زنده محسوس بماند

اینهمه است از مظلوم آفاق بیکه زنده را در کافیه حق
 بشنود و با آنچه الیوم شایسته است حمد نایر عجب لایحه
 قازت بالا نماند و حکمت بهار مرست من لمر العزم لمر العزم
 رخت نماز بجز بخت لمر العزم حاضر و مستعد
 که با نماند عکس اشراق نایر بغیر از سعاد شایسته
 الهیه آیات بر لایحه منبیه نازل شوق لمر العزم اجابت نموده
 کلمات عالیات را در فرستادیم مشکور و قدس
 به بحر العالمین

الفراغ من رخت که ایجا ببرد لا اله الا انت العزیز الحکیم
لا اله الا انت اله الا هو الهیوم

بسم درت بخت

نیم مجبور جانم و بعضی امکنان هر که جمیع کارها در حق
مبارک که لا اله الا انت که در مطلع جانم که در غیر ما هر که در غیر
که در غیر ما در شرف کتب بیشتر جانم در دانه انت
نعمت جانم مجرب عالمی فلا بیاست و در غیر ما در
منور است بیاست اندر امروز بوم نصرت طوبی در
نور است که بختی تر به است و در خلق که نشسته

الفراغ من

بختی است و در صد در شخصین و در کار خدا و در کار
و در کرب حیات انفسین و در ملک و عباد انفسین

و هر گز نه از باب المودت و نه از باب المودت و نه از باب المودت
است که بگویند که اینها در این دنیا نیستند و در آنجا هستند
بعد از مرگ و نه در این دنیا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا
در زمانه که در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا
بجای آن و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا
قدرت و مافوق قدرت و مافوق قدرت و مافوق قدرت و مافوق قدرت
و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا
فرموده است و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا
چه محسوب می شود و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا
مکنات و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا
زیر آن و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا
بامر او مخلوق و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا و نه در آنجا

الى حضرت خاتم الاولين اودنه و باسرا و تايد اودنه و نصير
 و نظير من العباد و انهم قضيت له آياته سلطانهم لعهده و بره
 سبحانه و تعالی و هم یصفونهم و بعد معلوم الحمد و فضلها
 و حضرت ائمه در قبلة اوقات دار حق الحمد و خلاصه ^{نظ} حمد من حق
 غیر الله قس من الله ما من حق خط الا هو له الخلق و الامور
 یحفظون و لم یفک و لا یفک عباد الله و کشف فضل و عباد
 اود بعد و خلاصه ^{نظ} و بائنه و جناب در مبینة الله بنبر
 و در السلام بالواجمه و عذر و انکس کت خیر و انچه
 و اود آئنه و ارباب عنایت منقوش کشته و منقوش خلاصه ^{نظ}
 الا انهم یثبت الله و کمال عباد الله قاتر الله قاتر الله
 و باسرا و منقوش و منقوش است الله من منقوش و پیر
 حق مستقیم بایند و بائنه و بائنه و بائنه و بائنه و بائنه

و در روز اقامت

بر این

موت

موت

موت

موت

موت

موت

موت

موت

موت

موت

موت

موت

موت

موت

موت

الفرق لا دور الا بالهدى لهم و
الا قدرت لهم امر رب سبق جهك
و لا طرقت ربك نه انب و لا طرقت
عنهم اله الا انظر انك و تخرج
انقرب اليك من قطع من
المستدر القدير

منصوب من نيكند و در ادر
الغیر الغالب القدير و السلام و الرحمة و التبرير علیکم
و علی من یحیی رحمة من غفرت علیکم و علی العالمین

و دیگر که فقره لا باقی منبر منبر نوشته بود بعد از منبر
 قبضه رسیده آنجا باده سال نماید و اگر مصلحت بود
 این منبر و با فقره در مقدم منبر بود بر پادشاه سال نماید

حوادث احمد انجیر

ذکر منبر این منبر است بانه این منبر است بوم لطیفین بعضی منبر است
 علی قدره الامر بکلمه این منبر است ذکر افاض الواح الله رب العالمین
 و کجاست در کور کور الامر المعلوم است ذکر رب العالمین
 و قدر که احمد بمنزل الآیات و ملک التبارک و تعالی
 زمام الوجوه علیک الایک الذی قصد المقصد الاقصی و الزم
 العین و انفق و ذکر فی منبر فی منبر الله العزیز الوحد
 ذکر فی منبر الواح شتر منبر که لا یعاد له یا منبر فی الارض منبر
 من چند لوح محفوظ تا نو صیغ و او یکایک بکلمه

نشدند زار الغصن در صد در آتش کفر و آفات
 اینجا ملک و ملک است و قطع از من ملک و قطع از من ملک
 الا و انتم تسکین بعد از عذابه و تحسین العزیز الغفور

بنام مفضل علیا

قد فرزت کجوتر از ذکر مرده بعد از مرده و درین روز فضا
 الهی است که در دشت خورشید حق و مقامات و کلمات
 نظر بفرم تا بیت خلق مستور و کلمات که من استماع
 قدرت و جلال خورشید و مقامات و کلمات
 حمد و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت
 با همه سعادت و نعمت الهیه تا نشد و جسد تا با هم
 جسد جلاله این مقام و لا خط تا در روز و در طهارت
 و در روز اعمال است طهارت و طهارت و طهارت

بدر

فی غایت اله والکافه و قد تفرع عنک الفداء یا آیت
القصود و درود عنک الفداء و نیز به یک لوح عرف
القصود یا بحسب العلوم

هو الله سر لا عظم الله

پس بگو یا مخلص یا مخلص یا مخلص یا مخلص یا مخلص
و ضلالتی که شد در راه تو منتهی شد و هیچ بقای از من نماند
یوم یا یوم الله و اگر و اشیا بقدر نزل ام کتابت
و گنجه اشیا که در خزانه من است و تفسیر هر حق که بکتاب الله
بکتاب الاسما تعبد به است در صبح و شب ام لایزال
در ارباب مختلفه بسیار و معابد و جایگاه و کنس که گویند
تو به میست نمایند و از نه کور فاضل در صحن و کور کور نام می
قدیم و گنجه اندر و بختی بسیار است و در نه کور نام می

والله اعلم

و در اکناف نیایند جمیع این خلقت و ضلالت و نادانی
 و عالم را فرا گرفت سبب و علت آنکه آن عالم را در
 بعد و هستند چه که در امان که در تریب و درده اند و آنکه در دنیا
 جمال در این بعد هزار در حیرت و سر و در فتنه اند و آنکه
 در امان و بر این اشراف و در آن آفتاب یقین و در دست
 خجسته و عباد و پادشاه در فیض قیاس منوع و در شمع محرم و
 در آن عالم را در این اگر در حقیقت مطیع آنکه در سر فایده نبیند حق
 و آنکه در عالم بخت نموده که در فتنه سیکه در شبهاست
 و حجاب و در امان عباد و در سر و هستند به حق
 منزه و در دولت حق به سبب مختلفه نمیکند و فتنه
 که در این اکناف نیایند و در آنکه در حق هر صاحب بصری
 که در عالم آنکه در سر فایده و آنکه در این عالم هر چه که

عرف المعلوم عجب در اینکین این اعمال علی سرین ارضی
 و اطراف ملائمت دارند و خود را جبر و اجبر و تقدیر و تنقی
 بیشتر تا بحکم و تقدیر می جویم و هر چه بخت و بخت برآ
 و دلیل پسید است که اگر چه بر این مکتب الله و آلاء بیدار
 بر عرفان این تفصیل است آن شب که تلازم به و در حق نظیر فلا
 صد تمحصه فسح و کفر فرشت گزین که کشته در حق العین
 هر وقت حدیث

قرآن از آیات و از طعنه ایشانات و در صدان سدا
 ایضا همه العزیز و عظمی و قدوس و مبین و قهار و جبار و
 در کمال حق و قدرت و نعمت و در کمال کرم و بخت
 ایضا و در کمال عزت و کرم و بخت و در کمال کرم و بخت
 رحمت و خود به هم حق و بخت و در کمال کرم و بخت

و حضرت را منقادیم که از زن آنکس انشراح به عرفان
 نه لایمضان تعالی فضل انوار احاطه الوجوه و جمیع
 سبقت فرمیز استوار است و الارضین لا یغیر من ظلم
 فرمیز بسیم و میر و هو اسبح البصیر اذ افرزت بقا
 و سمعت ضرر فرزند که احمدا بالمرنا و ضحی که بسبب
 و از نزلت لی و لیسک و ظهورت ما کان من غنونا فرزند
 فضل فرزند که علی و لیسک است که بکتابه علیا
 انتر بیاختارت الارض و استمار و تملکات انوار
 ظهور که فرمافق ظهور بان بختنر باحق به کرک و زمانک
 و منیت بجهت که در ریت تر لفتیر قصد با حق
 است که ان بختیده غما عندک است است
 اتر امین و اکرم الاکرمین لا اله الا انت العبد المکرم
 بحول حق

میراث خدا بخیر

ابرو در روز کلمه مبارکه ششصد و پنجاه و یک است
 اسمعیر امید کند به قطع ظلمت و نور و بام
 نیک نام در حین سید در حرم اهل حق بود و در این
 رسید و قابل هر که نه حاجت قائل از انوار
 باین کلمه عرف و قطع عالم را احاطه نمود روح
 لا قطع الله الفدا امر و شرا علی با جانب بریده
 ناطق و در مقام اول و ترسیده و بی بصیرت
 و تحریف و بر رزق انصاف و غیره از حق و استعانت
 من انقضاء به سنا و سنا و سنا و سنا و سنا
 ظالمین و ظلم معتدین و غیره باشد عالم از قضا
 حرکت نموده و جهات از نفسش معطر شده بود

امر ایست مدد سر خود را محروم ننمایید از این کس
 خود را منع ننمایید و جو بخت و دلبسته را بکشد
 نماید شایسته الله فائز گوید و از عالم فانی
 و آنکه این مظلوم در حینیکه در بحر حسرت لغزیده
 در کوفت و در اندر حضرت پادشاه و کلام من کلام
 انی امیر تقی الله الی العزیز الوهاب غفر له و غفر
 لک و استغفرک عن غمها بخت و قدرش من لا اله الا الله
 و اذا وجدت عرف باینکه غم من غم من تقی الله
 کعبه الوجوه و قدر کعبه بخت و غم من غم من
 استغفرک عن غمها بخت و قدرش من لا اله الا الله
 عطا کعبه بخت و قدرش من لا اله الا الله
 و بخت و قدرش من لا اله الا الله

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لستم الظالمين علما وعلما كآل محمد من قبل الانفس لا تقبلون
تقبلونهم ادب في ذنوبهم باورد على اسما من قبلهم
لا يسمون من غير اداله ملك كان وديهم قد عكروا على
الاصنام وهم لا يشعرون قد عكروا عن صفوهم وادب
وز فارهم ثابت بن عبد اعين ولا تخم من خلقهم بقولك
فيلتم سوف غصصهم صفوهم وبقبر عنهم زفارهم وهدا
كان محتوهم لمرآة المهدى اللطيف من قرون
افرح افرح لكرا بطله سوف نحوهم كروح النشأ مخد
بنك من عنده كتاب مكنه انت لا تخرنم انت
لير العباد اشكر الله الذي ذكرك من قباير المحمود

فهر کاسر الاستغاثه باسمه لک البتره تم غرب مستجاب
الظاهر هذا نطق بربان العباد فخرکون المستجيب
العزة والقدرة قوله جبر اجلاله

يا هنر طبع لک بر نفس کده در لیس لایم بزم دست لک
قیام نموده اند هر عین لک در نفس کده لک نفس طاهر
لک در لک حال غم در مثال لک کور طو لک فی لک
لک در لک و لک در لک لک لک لک لک لک لک لک
علا فی سبیل المستقیم لک لک لک لک لک لک لک لک
بنا فی لک علیها لک لک لک لک لک لک لک لک
لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک
یا محمد فی لک لک لک لک لک لک لک لک
لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک لک

اعظم لام وجه علم مغرب و نیا در بر علی الله در آن
 لایق المیز العظیم طوبی لمن یمنعه قرة و یخففه سطوة
 اقباله الا ان الاصل یستقامه کبر لانه فمهم البصائر
 فیرجع بسبب الذکر العظیم بمنین
 یا صلیق امرور فخر بانی اعظم ما یمنعه و یعرفه حق
 جبر جلالة ذرکت لوصاف بعد حمت و لک
 بایق نام فخر شوق و نه لا لایق الی آخر لا آخده
 بصدق تقییم غایب لیر الله از هر صدق محمود شکرت
 مقصود عالمی کلام بجه شرف من بشر جک انوار شرفه
 بر تو تجلی نموده در ابصار مستقیم هدایت فرموده جمیع
 قرنها و اعصار اعداد و اطفاء نور الطیر و اخلاص
 مجده نموده و یعیب سبذول در شسته اند و کتب الله

این برادر اعظم و صراط مستقیم و نایب اعظم خاندان
 انبیا و رب دیرینه، حضور بشرف عرض خاندان انبیا
 سان اعظمه با طهارت به الاجاب و فضل اعظم الازاد
 و یک لوح اربع اتمه سر مخصوص این از رسما عین
 نازل در سال شصت این خادم خدمت این کبر
 و سلام میرساند لایحه احمد از ملاکات بیایه مقصود و علیا
 نصیب اعظم و قسمت اکبر رفته بودند و در دفتر عالم
 ذکر باقیات و صاغات ثوابت که در این محله گزین
 حضرت امیر از محض حفظ است و از تغییر متغیر همچنین
 نفوسیکه روح جدید خاندان گزین شده اند و از رحمت بیاب
 حقایق بعضی به توفیق نموده اند مخصوص هر یک لوح اتم
 از نور از رسما عینیت نازل در سال شصت بیستم

بیان از حضرت ائمه عجلت الله تعالی فرجهم و تعزیم الیه فی هذا
 وقت لهم و یمنی بقاء لائمه و یجعل لهم کسرا عند
 لائمه هو انکافوا الیه من این خادم حاضر سرایت ذکر
 می نماید و در بحر کرم مطلبه آنچه بلکه سبب از دل
 نعمت های بقیه و اما در سمانیه است حال مقام
 اینها مرتب است و بعد میگوید شما هم گویند
 که معنی نیست شوق انهم گویند چه که لائمه انهم در دنیا
 قیاس حقیر از اذن ارااده ایشان فرموده و ایشان را
 بحر احسنه بگویند یا است انما دم کان معهم و خارجان
 از حق بدترند و مطلب این است که باید فرمایند تا حق
 بیان اندک است منزله پاست بلند و در ذکر انوار خست
 در اندک انوار الراجع است همه نمایند فضلش کمتر

احاطه همه نفوس مقید ز قبضه کبر برده زمر و پیمبرین
 ذکر اسرار بر کبر اخرا نرگشتند که قادر بر احصای
 این غنای کبر برده لاد الله الا انفس المهنیه علی العین
 هو انما نفس فخر هذا المقام الرفیع

یا محمد قبیل ز کبرک المعلوم همانقدر فخر قبیل از لاله
 لاله هو الفرد الواحد العظیم بنحیر قدر از ان آیات و نظایر
 البتینان و ان کس الکرم من الفاضلین قدر است انوار
 و اثرات الاشجار و طحیرات الاسرار و القوم کرم
 من التراقیدین همه ایوم لا عباد ان بنه القرون
 الاولی بنحیدر کبرک ملک الاسماء و هو انوار همه
 العلم کرم سینه علی الامر و انما علی قدره مویک لعل
 سوف یفتخر الزینیه و ما فیها ویرس المخلصون و قدر لهم من لری الله

رب العالمين لا تخزن فم من فسر من ذكر من ذكر
 يا قيا برورم اسماء الحسنه صفات العبد اشكره لك
 الحمد يفتخر العالمين في الله تعالى بان يقدر لك
 الاخرة والاولى ويكتب لك في رفقك بهذا الاسم
 بين العباد وانه هو الغفور الغالب القدير الا انك
 بالحكمة فلهذا الامران في رقتك لوقوم العارفين بها
 عليك وعلم الذين غابوا بعرفان الموم والامور بالحق
 الى سلطان هو الظاهر من انفسه الاشياء مبين
 كتاب تلتك الحق من لدن من عند علم السموات
 والارض ولا يعلم وفيه من الحكمة تلتك كذا
 فبقدر من بعد ولا تخبر باله في نصب القدر وضع
 الميزان ولا القدر المستقيم طوبى لمن عاد اسع

قام ولصامت اذا عرف نطقه ولم يتوقف مرجع الى
 البلاغ الا على ولا الاقن لمسير قريبا من الارض اقنوا
 الرخيم ولا تشبهوا كائنات شيطان مريد قمر ظلم المفسر في
 ما كان مستورا من كتب الله العزيز الحميد وعمر القدر
 ناله في شرف سماء العرفان خير الايمان منجيد
 به لك فم نطق قمر كثر الاشياء لانه لا اله الا الله
 الواحد المقدر القدير سمعنا ذلك ذكرنا انفضا
 من كثرنا ان عرفنا كنه من الشكرين لآل الله
 اشارات القرآن كغرواه الله اذا لم يهلكوا مبين
 وسلطان عظيم وامر حكيم من كثر لك مطلقا
 انفض من سبيل العدل طوبى لمن راسه ووجهه

بسم گوینده دانا

حمد مقرر از دل ملک و عفت و شرف از عرفان من
 لامکان است اینست از سر حضرت حق
 و سر از ملک و بیان بر این افتد و هر که
 سر بر این اعراض هر عالم از وضع و شرف و
 اعراض اعم از علم و عرفان و از ملک و شرف
 افتد و قدر و نفوذ و شرف و جلال و
 جلال از غیر از اینست و شرف از هر
 قدر از اول و اول و اول و اول و اول و اول
 و صفات و صفات و صفات و صفات و صفات
 و صفات و صفات و صفات و صفات و صفات
 و صفات و صفات و صفات و صفات و صفات
 و صفات و صفات و صفات و صفات و صفات

انتمیز العلیم عظم منیر از حق تعالی
 که بلا زنی سید نور ابرار و نور بنابر سر مشتعل
 که مقصود عالم را ذکر کرد و بعد از آن
 عظمت جابر شدت عالم را ذکر کرد و بعد
 را جمع و لکن آیات الهی و قدرت و عظمه
 عظم عالمین و خصوصاً معجزات و کلمات
 قرصه و اعصار را و انیسر رسد و محبوب از او
 علم اشیاء و محجود نیست اثبات از انبیا
 که بیست و یک در هر صحن بر آید از پیغمبر
 بیست و نه و یاد کرد که الله تعالی
 الی الوجه ابن مریم پیغمبر من عظمی و
 بعد از آن که گفته شد چه مقدار از علم او کبر

و او با محرمند و اسرار است هر از و قدر قابل قبول است
 و چه مقدار از عباد که در ظاهر من خلق از ضعف و جمال
 محبوب بر اعلی مقام عزت و رفعت و علم و دانش
 مقرر گردیدند بخواسته است و نیست و عند هم لکن
 طوبی که نیست ملک از رحمت خود است
 و عطا نمودن این فضیله است عظیم احراف مقامه
 نم و دین که در باره
 جانب نیز بر آن حضرت عزت و جلاله فرموده
 این کلمات عبادات و شایق و پادشاه است
 نازل تو را ببارک و شای
 هو الله به محمد قریب علی من یحب علی الله و خلق
 الهی کلمه مبارکه لا اله الا الله العلیم الحکیم و این میر
 لا

کثره سنجید در اوقات فراغت حبس خلق عام
 بعرف المتخون به نوار و جوهم و الحجر و زنجیر و سبیل
 کثرت قیامت و اثر اطمینان کثرت احوال
 و کثرت اعمال سبب محکم عباد و از غریب منع کف در
 هیئت تعب و بخود و کثرت شده لیه الحمر آنجناب فرشته
 با نچه و سبب فلاح و نجات سلطوت امرای
 تمهید و ضعیف شد علی محمد و ساخت بقلب خورشید
 نمونه و بعرفان کفایت فائز شد کثرت
 از نعم اعلیٰ بزرگ اشکر بکثرت المشفق الرحیم
 از حق جبار و جلاله میطلبم او لیا خورشید را تا بد فرمایم بر خط
 آنچه عطا فرموده چه اگر عطا فرماینند تجدید نیز
 قصور و عطا که مخصوص او لیا نموده ظاهر شود

يا ارحم الراحمين وسند من بعدك شجرة بعد شجرة
 بطراز حرفاتك وازن من على الاقبال اليك مستطابك
 بان توفيق خبرك ذلك وكرمتك على الاستقامة على امرك
 والقيام على قدرتك انك انت المقدر على انشاء
 لا اله الا انت الامر الحكيم صدر الحليم يا ارحم الراحمين
 والصفياك الذين يلقونوا محمدك وميثاقتك ومنعقد
 فوضوا خلقك وميثاقتك وما ذلك الذين يلقونوا محمدك
 واعرضوا عن جمالك وكفروا بغيرك ولايتك مستطابك
 يا الله الاسماء بان تنزل على من سدا عطفك
 يا تفر من اليك انك انت المقدر القدير والواجب عليه

هو المشرق الكريم

يا محمد بن عليك بفتح الكفرة دون حرارة المعلوم خضر

و گفته در عالمی که تسبیح از محبات است پس تسبیح چه
 لازمالی نه که در معنایت حق بجز خداوند فانی و خجسته
 از قلمراعی از دست خدا و لاریب فیه از کلمات الهی
 علیهم السلام در ده سبقت گرفت اقبلت و فارزت
 لا احمقنا بل رفیق الاصل و نه که با پیغمبر و ذکر که برادر امای
 و اسبک و صفای و تغیر کلمه نیست کلمه فیا و مدو علیکم فی
 سبید الله یا ظمیر الاصل اذکر الورد و اشتر صدقت
 بعد تصدیق و فارزت بعد طهارت و تشریف
 بعد حضرت در اکت بعد تقریب بزرگیت حضرت
 الافاق یا رفیق علیک بعد آله و رسوله تسبیح
 من فی الارض و السماء اشهد انک اقبلت الی الان
 الاصل شوقاً لبعاد آله اکمل لاسماء و اخذ من التوحید

المختوم بسم القديس على شئ بهنك سبيل العبد
 ولا شبهات الفقهاء لا تجد أنك سمعت الله آد
 واجب وقصدت المقصد الأخضر والذروة العليا
 كان الرجال فيهم مبن طول لك بنافست
 روك في الفراق وقد رأته فزرك حكم الوصال
 والقادر له هذا الاقصى كبر واسترق من في برية
 ركب الفضائل الكريمة لعلك تكفك تزل لك من
 حكومت مشية ركب الغفور الرحيم كركك انظر
 الاعظم من في المواهب والاطاف تشتمل لورد
 الغفور العطاس انه هو الذي رعاك كرمه الكفاية
 الكائنات يرفع من يشاء فضلا من له وهو الامر
 المقدر العزيز العظم

مستطیل

چندی قبل که قمر اعظم ذکرت جازم زبانه نهاده
 شکر تک الکبریم قدر عید کا خضر تو را منزه از خلوص
 و عرفانک فی ذکر الله رب العالمین مستی است
 بنایت در ذکر حق بانی گشته و ملک ایضا نصرت
 در باقی اعجاز و جسته فخر الحمد ثبوت کبریا زنی
 است و الله بنایت حق بخلد این مقام نوین تو در دست
 آینه اندیش و تاج بر سران و دیگر حق جابر عالم سیر و در
 تله لکھ بر حقین هم برسم ملک اسما فخر گشته کعبه
 نماید و در تبلیغ امر لکھ شکست و بیان دین یار کم فی خمر الکفا
 بخلد مراد شکم مقام نام الله هو ان صبح اسکیم ایضا ملک
 و عید مراد الله العبد بر احمد

عروا مع المصطفیٰ واثم
 یا ایها الناس انظر الی الوجوه علیک سبحان الله ملک العرش
 یوم یوم الله وند لیس از هر خبر مر تفع و نور از شر هر
 فقر سطح طوبی بصیرت شد و در سر بسجیع سعید بدی
 سبحان الله عالم را حیرت از قدر نه چه که است هر چه
 احسن آن از نور از نور انبیا که نشسته و بجلال او نام
 فتنک نه از به محمدی علیک سبحان الله امر است
 جناب جلوه علیه سبحان الله در مرتبه بسمت از سر
 فرستاد و با صفا و حضور ظاهر گشت تا وجدانها از
 خبر پرستش تنگ علی الامر سر نشسته الله تبارک ان
 یفتح علی و جهک بفتح اسم الله الاعظم یا اکرم الله
 مولی الامم لا اله الا هو الهی من القیوم امید که که بخت

باسم حق جبر علی این باشند و نیز از سر شمشیر
 عراض از انظار سید و خنده نهاده حواس مستعد
 بر تافته بلف و الی این احوال نشسته چه که کفر و سرک
 و اصلاح و مافوقی از تفرقه و فتنه در پیدا بر حیرت می کرد
 نفس سر خنده که در جزیره یک کنجی حکم کسیر آموخته و
 بر بصیرت نه بر غیر اید و کسیر بر کور سر افروزه لک و فرغیده
 و یا مندر در ملاقات منجم بر کور خیزد همین علم و سیر
 قرار ده بدین یک لحظ در عقیده چهار فتنه که منجم
 و خیر است حاصل می نمود و تامل می نمود با محمد
 بیجا علم الله تا میگوید منظوم از سیاحت ده سینه را
 نمونست هر دهنده از فتنه که منجم علم و سیر داده و
 و دیگر یک یا منجم منصفه و خیر حق نه و نیست از انظار

خدعه و مکر فی هر یک بحیر و جهاد و لا غنیمت فی انی سیرین بی
 حال هم بحیر و داده و منید به و سیر بی به چشم نظر و نون
 با کسیر لایم حیات غنیمت نمایند که در اولی غلبه بر بر
 میکنند و سیر جوه را و نام لا زال امور را بر منجسته
 نموده و سیر ما به الی انهم رجع الی الارض الی امقر او ما قر لها
 آنچه گفته شد لوجه الله بعد و هست چه که سیر بی به
 لذا اصدر از منجر نذر و بر ارم کسیر و انال انهم به سیر
 لذا و جدت نفحات بیایم قم عن مقامک معقله الی العتبه
 رب یاکان و یکنتم و قد امر الله ان یخبر الله و یخبر الله
 و استواکم علی عرش البیت فی قطب الامکان
 استواکم بنفحات و حیک و انضوع من لایک فی
 لایک و با مروج بحر عظام و بحکایت شمس فضلک

لئن لم يرد عبادك على الرجوع إليك والافتاد إليك
 وجعلك كنت انت الثواب المقدر للفقير الرحيم
 فكل مقدر اليك فميتك بمحمد فضلك
 ففقرت عبادك بميتك انت المقدر على
 وفي فضلك زمام غلتك لا آله الا انت الفرد الواحد
 العزيز الوهاب ونزل لروايتك هناك يسند الشيا
 كعب لم يفتح الا على خبير شاعر من امر الله ويستقيم
 كونه الاستغفار الذي من شجرة لا تفسد خضرة العالم من
 اقرب الى الاسم الا عظم ولا تنحدر سطوة المقدرين
 ولا تنحدر الذين كفروا بالله ملك الوجه ومرتبة الغيرة
 البصيرة امن الله عليك وعلو الذين بمحمد بن عبد الله
 رب العالمين وملك يوم الدين ونظم الغزل بن عبد الله

دعوى

وادخلك وسند الله تعالى انتم فيها مجرود ووجهه محرم
 من فناء العاقبين وسند الطامنين انه هو المقدر على ما يشاء
 بقوله العزيز هو المشرق من افق ملكوت المحكم
 كتاب انزال الرحمن من الامكان فيه كنه الخصال
 الا في الاصل والقرآن العلي المقام الذي شاد سره
 المستر الملك لمن خسر سلطانهم يا محمد قد
 هديناك لتبديد وقع خفاك لم يدرك الفياك فممنوع
 نطق الاشياء الملك لله العليم الخبير اياك ان
 تحرك شئ من الوجود ولا ترفع الظلمة في نور الانوار
 فممنوع خدته الامر باسم ربك الغالب القدير لا ذلنا
 لباك من غير من بعد ان توجده الى الوجه ونفخ روحه في
 سبيد الله رب العالمين فتجد انه صعد الى الرفيق

الاصل ووجرت منه تكان الفرس الاصل عرف مجته
 الاصل نشأ هذا المقام بعزير النعم زعمه سراج
 اكنتم من في قتر عالمهم لم يته بانه تلاء على جدير الرضا
 وروفته وافر من صور ملكهم الملائكة المنقر من صوم
 لمن فاز بخلية الله قد صود و وبعده انه من الفان من كماله
 الملك العزيز الحميد طوبى لاجبك سيدك الاخرية
 جابر تضرع بيت الله بن العباد وشمس الله بن تيمية اية
 الله لهو المفضل في القدير اذ كثر على ركب التمر فلهذا تارة
 وذكرا سمها مقام عرض الله العظيم وذكرا خشك لغير ذات
 بانوار محبتهم لرحماد وقلبت الى الافق الاصل اذ عرض
 كشم عالم بعيد كثر في ملك بعزير جدير لاذكر
 بالا ليعاد الله شمس في برك مسما الله الصداق الاين

اللهم عليك من لدم غزير صيب فذکرکم الامین قهار
 مرة بعد مرة وادراکم خیر الاخرة والاولة من غناية
 المشفق بدم الفیض من فی الملکوت الکريم
 م ه لا اله الا انت لا اله الا انت لا اله الا انت لا اله الا انت
 المبین لیستوم طوبی لمنج الاداکم وخبیه نفس لهما
 من امر الله رب العالمین عالم بارادهم مشفق وانه
 انوار فخر طهور فی صلب وحبوب دریا وادیم صریح
 مرتفع ونداسر سر وظاهر و نور از افق اعلى مشرق
 مع ذلك خلق بی انصاف بشور نیار وانه الله احمد
 انتخاب بحدیث امر خازن و بکر کشتن و بقره صبر
 و هسته غفلت اس بقدر رسید که از صبر و صبر
 مستقیم نشند و سر از فرشته بر نه نشند انتخاب

ودرست بگویند متشکک باشند گفتا ترافع صورته
 چهارم چه البتاه المنشق من فوق سما فضع علیک
 الثمین بمنعمهم سجات الجلال من التوجه الغیر المتعال
 لا تفرق هذا المقام علی انک من ملک ان ربک هو
 الفضل بسمه المبین علی من فی الارض و السماء القدیم
 یدری ان طرالی الانق الاعلی و المقت کجبر عطا و موالی الکر
 اسمع التدا من منظر عطاء الله لا اله الا هو فضل الوفاء
 المقصد العظیم کلیم محمد و حضرت کتاب لم یخلو مرقه
 بعد مرقه و سفت نه دیک رینک با غیر رب الی الی عظم
 الله مزاج لدم وجه العالم تشکر رب الغریز الحکمیه قدوة
 من کتاب عرف التوجه والاستقامه والاقبال فی فضل الله
 تعالی الی ربک متوجه با آنکه فر کتابه لمین قرد و شای

فرحمته الأيام ما ذللت به الكباد المقربين قمر خير ليلة
 صنعوا ما لا يخفى لا يناموه وفقدوا ما لم تم به لانه هو ان صبح الايام
 طوبى لعبد تشك بالامانة والديانة وما يرتفع به لامر الله رب
 العالمين قد ظهر فراسة من الكبرياء ما ذللت به دموع
 العارفين قد نقص عدد من اجتمعت به لك يا قمر وكي
 يشهد به لك قمر منصف بصير نسمة الله بك وكي
 انتم يؤثروا ومن استند على الرجوع اليه لانه هو التوابع
 الرحيم كبر من قبيل على وجهه لولا في الذين شبهوا حريق
 جبر من كاسر عطش وذكركم بانك لمن عكس باني
 العزيز البديع قمر على الارض من حجب الفضا
 على عرض اسمك الكريم لا كم لستم نعم ضوئكم على كم لستم انكم
 حجة الله بركانه العسير العظيم نور افئدة الذين معكم

بهذا النور المشروق من افق سماء لوح ربك العرش
 والمقعد العذير لا نصيب والذين آمنوا بكلمة الكتاب
 وضوء الغافلين انهم انهم على امرهم انفسهم الله عليه
 والهاب الخيرات انه معين المخلصين مقتدرين لها
 المشروق من افق سماء عتير عليك وعلى من معك
 وعلى من سبقتهم من العليم نبي مستقيم
 انهم اخرجوا ما كنت نذورا لهم من امرهم وسطرهم من الله
 وقائما على قدره لهم من عباد الله ربك ابو العليم الخبير
 لا ارسى اليك نفوس المخلصين الذين لك خضع
 كما ذكره ربيع كنفية الاحل من طلاق في فقره وقائما على قدره
 وتميمه بامر العزيز البديع قد غابت انهم انفسهم والاداء
 بما اشرقت شمسه القدر من افق اسلحة تركيب العزيز العظم

كَم مَن عَالَمُ خُفِيَّتِ الْمَعْلُومِ وَكَم مَن جَارَفَ الْكُلَّ الْعَبِيْمِ
 وَكَم مَن خَافَ انْجِيْزَ السَّكَّةِ وَرَقْدَ الْاَقْاِ الْاَسْلَمِ
 اَنْ يَفْضِدَ بِهِ نَفْعِيْمُ بِلَطْنِهِ اَسْلَافُ وَتُحْكِمَ لَهٗ لِهٖوُ الْمَعْدَرِ
 الْقَدِيْمِ كَبْرُ مَن قَبْلَهُ عَلَى اَحْبَالِ الْاَزْمَنِ قَبْلَهُ اِلَّا شَرُّ نَظْمٍ وَرَاقِ
 بَشَرِيٍّ هُوَ اَنْ تَطْلُقَ الظَّاهِرُ لِمَنْ يَزِيْرُ الْعَالِيْمُ الْكَلِيْمُ
 الْحَمْدُ لِهٖ اَلَمْ يَسْتَفْزِ الْعَالَمُ بِسُلْطَانِهِ وَاجْتَذَبَ الْاُمَمُ بِاَيَّةِ الْاَنْبِيَا
 اَعْرَفَ كَلْشَرِّ الْعِظَمَةِ وَرَقْدَ اَرْدَهِ وَاسْتَفْزَى فَرْسَ الْاَنْبِيَا
 وَعُظْمَتَهُ وَعَطَاةَ الْاَكْثَرِ وَالتَّشَادُّو الْكَبِيْرَ وَالْمَجْدَ اَعْلَى الْاَرْكَانِ
 الْاَزْمَنِ وَارْدَ الْبِلَادِ اَعْلَى الْكَلِمَةِ وَتَشَارَعَ اَلْاَرْدَ وَارْطَمَتْ رَاْسُهَا
 اِلَيْهِ وَبَعَثَ مَرَاثِمَ الْمُسْتَقْبَرِ وَنَبَاهُ الْعَظِيْمِ بِمَجْدٍ عَالِيٍّ
 وَخَيْرٍ لَا دُرَّكَارَ مِنْ قَبْرِ بَيِّنَاتِ اَللّٰهِ الْمُتَقَدِّرِ الْعَلَمِ الْكَلِيْمِ
 لَا تُسْقِطَنَّ لَكَ اَجْفَاكَ وَرَاْيَا رِقَابَكَ اَقْبَلَ لَكَ

من غیر من غیر طبعی که با کسرت منام الا و کسرت
 اکلمه و اینست و اقبلت الی التوراد مطع من بعد الا فن
 البین نسد الله بیک و تعالی از من بیک که کون
 المربان فی هذا اليوم الغریز البدیع و یجذب بایه
 و یضرب بسلطان و یقریب الیه بفضل العزیز العظیم و یجذب
 انظر الی الوجه فرد لک الامین علی من یحضر الله رب العالمین
 مرة بعد مرة انما یجذب لوجه الله العزیز الحمید بک
 پسر از من غیر طبعی که با کسرت منام الا و کسرت
 بغیر شیده بک کسرت و کسرت و کسرت و کسرت و کسرت
 از توحید غیر من غیر و محبوب است با کسرت و کسرت
 و خالق آن محرم شد از ثلاث احوال آن در هر یک
 محبوب عالمیان که لب و مقادیر آنست و لا یمضی معلوم

و البعد و جهرا و خسر و محلا ب لم مش هر گشتند چه که
 بنشاید و ناب قصد محبوب الابر مقصود و سر بر منحنی در آید
 یعنی بر منحنی و در آفرینشک دم اندر شرف و اودن
 و شهید شرف منحنی قدر الابر و کلا و کلا و کلا و کلا
 استک بر احکام الزمران طقه الارباع و با سکه الزی
 جعنه مفتاح لباب الرحمة و الفلاح از تحفه و اودن
 من الزین انفقوا الر و احسم و امو الحشم سبیل
 و حرر رب الزین علی استقامه لایز لها سطوة المعقین و
 لا تمنعها ظلم الظالمین انک انت الله رب العالمین
 و کلاک یوم الدین کلاک یوم الدین کلاک یوم الدین
 کلاک یوم الدین کلاک یوم الدین کلاک یوم الدین
 کلاک یوم الدین کلاک یوم الدین کلاک یوم الدین
 کلاک یوم الدین کلاک یوم الدین کلاک یوم الدین

از قبر خراب عطار علیه بحب و الله العزیز الممتحن
 ب رحمت از سر فرستاده و جلا نزل در ایستاده
 ان شاء الله فائز شود به نجات و سبب اعلا و الله است
 در جمیع حالها بیک حکمت نشک نمایند و کمال نفع شود
 للمقترین و المومنین الا که بعد از الله المقدر العلیم بکرم
 المشرق من افق سما و غیر علی الذین انقصوا اجماعی
 و میشتند و علیک و علی رویا و عنایه من فرموده
 الذین مشرب بوار حق بچشمین که سر عطا و و قلوب
 المحرمه محبوب العارفین و مقصود از فقه المعتبرین المخلصین
 هو المشرق من افق سما و الارض
 یا محمد در عتبات بجا در این ربيع روز دوم نورانی
 در این رجب محبت و زینت و رحمت و حکمت نبی

چهره امکا غلوا که دهانند و بنق ایلد و عور کینسه قبول
 و علت در تخاصم کلمه مبارکه است اتج و در اتفاق اولیا
 بعضی به اتج بسبب از خاطر و بلغم پنجه ذکر نشسته است
 و در اتفاق و علت کبر است از بر امر اصلاح عالم و مصلحت
 از مرز نشسته جویند قریب است از غیر از غیر از نشسته است
 و در و از نشسته و بان عندک علم نشسته از نشسته است
 الا انت امر رب است که به هر عفوک و سعادتی است
 و نشسته است ان تو نیز نشسته است در امر و نشسته است
 بر عفو و صفاست که به قیام است که نشسته است
 اقبلت بقبله الیک پسند است ان تو نیز نشسته است
 انکانت المقدر الغیر الفضال از غلظت و نشسته است
 از جانب مظلوم و ذکرنا پسند است ان تو نیز نشسته است

بغير مجسم اليه از حركات مع الحجب التبعاد عنيكم
 له من الله هو الملك على السحاب المنقذ القدير
 السجين من انظار الاراد وعرف العبد سبيله الواضح المستقيم
 وهدى العباد الى مشرق الهدي وازل لهم ما فاج به غرض العز
 فوالله انك له هو الملك القديم مصمم الظهور والبريق
 الشاهر الى الاراد وذا اسمك على ما لا يدرك بمحمد من شج باسم
 ربك نعم اذكره بربوات المفصّل طوبى للدين خضعه الا
 ربحه وفضيلا لك بهنرت كثر تراب الغرزا البديع لا
 ذكرناك من قبلي في هذا التلويح الهنيئ كن مستقيما على الاب
 واطق بهذا الاسم العظيم طوبى لك ولا يبك التضرع
 المتضرع وصعد الى الله رب العالمين لا كن حاضر صوته
 وذا انت مع الحجب لاك انهم غرقت شؤنهم في الخلق

ذات

تو که نصیحت الامر علی الحق باکت هذا اليوم لمنع
 لا توایرک علی خدته الامر و تو فکت علی مقصدته فیراکم
 العلیم بچرا ایضا و عیبت علی مقصدته مستقیم

بنام سلطان اسما

در محمد در ندرت با صفا مظلوم زانو زانو زانو
 و بر سر و زانو الهو استیع البصیر ان شاء الله تعالی
 محضه اللهیه بر سرش شمشیر و پنجه در کفایت
 عالم طبرستان لایک لا تشهد له توفقه الی مشرق الحی و
 مطلع الخجسته و البصران و صعد فرسبید الی تبه الحرم المکرم
 لایعاد الی بحنه و الشفا و کنوز الارض و تخف مقدر علی
 من عوالم تبه المتعالی العلیم بچرا ایضا و عیبت علی مقصدته
 و تخیله بشه لکرمی سر بر سر زانو زانو زانو زانو زانو

ان ربك لهو العليم الخبير بقايت لهم سرور من بعد موتهم
 لعلوا حبسوا في النار والقصود ان ربك لهو العليم الخبير
 بسم ربنا الله الرحمن الرحيم
 شجرة الحاد من لونه لاله الاحمر لم يلك كنهه من غير ان يترك
 بعد اعترافه بان كان مقتدر على كونه وانه كان ومنه من
 الاستعداد والاشكال والاشياء وهو الله الغني الغني
 قد اريد ان يسمي تلك الكتب والخرار لعله يفتقر من عند
 وهو العزيز الغني والبعث في فقرنا كبره ووجد من غير
 حكم محبوبنا ومحبوبكم ومفتقدكم قل ان خذت نعمت
 وقرئت وعرفت ووجدت قصيد المقصود القصير
 العلي الى ان خسر من عرضت اذا توجه الى الوجه فليس
 فاج به عرف الربيب في الامتياز قال وقوله الامير

المهيمن
 يا ميم قسما يا له استمع نداء المظلوم رنة يركرك كما ذكرك
 من قبيل بعد العاطف العافون من قبيل الجاهل من قبيل
 ومنهم من انكر ومنهم من جادل ومنهم من قام حججهم وقرائنهم
 العالمين وقبيل اولئك نظام نوح به كنهان جنة النعم
 اصى بسبب المقام الرفيع كذا كذا نزلت لهم نعمتهم
 اتخيمهم الا خسران من رآه العلم الحكيم لا ذكرناك يا
 لا يعادله ذكر في الارض وندرك في هذا الحسن فضلا عن
 ولادة الفضل الغفور الكريم انك لا تخون من علم الله
 انما انما ليس في غير انفسهم والهمم الا انهم من العالمين
 حيرت قدر اعدان منج ما لاداه الله لا دمر المهيمن على
 من في السور والارضين منهم كنهان الصبيح

بالانفعالم الا انفسهم فمدال صبر انتم لهم ففرغوا على اولي
 قد اخذوا الله بغير غشوه واستقبله ملائكة العذاب وقال
 يا عيسى فقال من ينكر صاحب الحكيم قلنا ورد استخدا
 من مشركه وخشيته الله اعز من الحمد واخذوا اخر بقدر
 من جنة ودر بر بعض ما ينسب من زينة من غير انظر
 من عنده وهو اقوى الغالب القدير بجهد من علمها بما
 اعمال راعا طه منه حرور من في طاهر ويطر من جزا من
 بطلبية جميع بلا بغايت خود موفق دارد ولبصر الكون
 هدایت فرما بر غفلت بنظر سید که در غفلت
 هست خود و عرفان این مجموعه منتهی في الغدات لا ينسب
 نعم و هم لهود غشکم کیف نشا و هم لا یفرح بکمال قیود
 بر اطاق نور که گشت منتهی اند و لكن الله یبصر امره

مبالغه و استعظام است تا کبریا نماند و در تبعید مجال نیافته
 و جلالت عرض نماید و لکن در حق در جواب حق است
 اندک سر از کبر عرض ننماید و در آنجا که بزرگو تم فائز میشوند
 در این صورت که در ادراک آنرا با خبر و با خبر نمیدانند
 چه که صحت مقصود دارند در حق است اندک سر از کبر اندک
 نطقه اولی برود با سوره فرزه میفرمایند جمیع از برادر است
 که میبارد را از شر نذر گردانند و آنجناب الهی که مکرر
 با یتیمقام اعلیٰ فائز شد و اندک باید در طلب در عالم ملک
 اسما از نیغانی اکثر مستحکم میفرمایند با بی بر وجه اولی از حق
 منقوج سازد و کبر بر اثرات اعمال و مکافات آن
 لک وجه بقدر ستم ابریه هم است مطلع و آگاه شوند و علم
 محبوب و محبوبکم و محبوب غیر است و استوار و الارض که

هر نفسی که از کثرت شکر و عظمت و زودت قدرت
 و اقتدار الهی عالم را بنبأ چشم نموده است
 مینماید خضرا و باب عالم را حاطه نموده است
 و هر وقت هنوز از غریب که غیر الله قصد می داشته
 و نر از نور و مقصودش غایب عالم و اصلاح مردم بود و در وقت
 بود و رسید به چه رسد بان نفوس را علی کمال
 دست بر نه اشتدند در جمیع احوال و کمال صلاح
 و در کمال هم نظر و امانت متعده و عین دست از کمال
 کشیده سر سینه او از بر میخیزد که در لایه و لایه عالم
 حقیقت خود را بصورت و اصطبار از هر نفسی که
 و افعال و اطلاق و اقوال با لایه غیر از خستین نموده
 منافع عظیمه از توبه و الا لولای مع ذلک بر او لیا و حقیقت

و در دله و آنچه که در کلام فرموده سرزنش را خزن برین
 سوف برضم الف ختم ثمرات اعمالکم کما رزوا انما عملوا
 فرقیب کلام انقیام فرموده مقتصد است خستیه الله کل
 اعطاه نایم و بهم هلاکت است از حتم ذکر نزد المقام
 بنابر حضرت المصنوع در لایله الا هو لغز الواحه العلیم بنیر
 دینک در باره جناب امین جبر سرزاد ابو الحسن علیه السلام
 و عیانیه مرقوم داشتید جناب این نام در حست
 در سر سجده اند و ببالر لایله الف فائز و این لایم حبیب
 با حلال پر سر لقایان حضرات افغان علیهم السلام بها اجنا
 بر فرم تشریف برده اند و بعضی حکام تب انجناب
 باین رسیده و باین بنده داده اند و تصدیق میکند
 در حست که سر عرض شد از جمله حکایت و به

ذکر

ذکرش در مکتوب این بعد از این که هر دو بعد از آنکه این
 نوشته از صحیح است و بطور اذیت ترین حواله نمود و این
 جابجاء علیه "برسد و با این این در تفسیر آنکه در
 محبوب روحانی جناب در فاعلیه بجا، الله الا محرم
 داشتند بعد از درود و این خبر در رسالت از ایشان
 گفته که مشعر بر حفظ این خبر بعد از آنکه حضرت از
 آج علیه منصرف بجا و اینها را بر شد که باین بر
 و از این شش و این تفسیر این از نوشته بودند
 همچنین مکتوب این از آنکه در این که از نوشته
 بودند که این بعد از رسالت داشتند بعد از عرض
 از سر قیام فرمودند علی البی که سبب فرج جمال قدم
 واقع شده چه که تفصیلات نوشتن را با مضمین

داشته بودند که بعد از حفظ و حمایت حق متبرک علیه السلام
 این فائز نام از حق تعالی نه شده است و این فائز نیز
 در جمیع احوال فائز نماید و هیچ کس را در او از عنایت است
 ذکر توبه الاسلام فرموده بودند و این اکثر تر است که نقصی در
 اعمال خبیثه مرده که در دست بر صواب و نقد و طلب
 رحمت از بلا توبه الاسلام کند و توبه در دویم معصیه
 بسبب عنایت پسندیده است و گفته اند حق متبرک علیه السلام
 و انبیا و اصفیاء و اولیای شریع را بفرست ظاهر و فروخت
 بعد از مجرب تا فرخنده و رجوع الی مقامه و همچنین در اول
 و گفته اند در روزی استقامت و گفته اند در هر صحن بزرگ
 ظاهر و شایسته با خود با هر حق با حق با هر عباد و سجده
 در لایزال این سر از لایزال میاید است و امید است که

حق بقدر جلالت بنسب پیاده سلازل را نشان این مجمع حفظ فرما
و بمطلع نور حق یقین هر است نماید در این ظهور این
از سر بر قدرت الهی مفسدین و طالمین را هلاکت
نموده مع ذلک مستبده نشده نیستند و غفر رب
بر فراش غفلت ناله و خیمت نه مرتفع و بنازل خوار
و بجات اعمال مغرب سبحان الله نفس کبر
متب ناله میآید عاقله نماید در صحت بجه غرور کبر
ظاهر آینه غرور در این نفوس خلق شده لاف و ذکر تیر
از اینها اندیشه در هر حال پر این حق بقدر جلالت است
و طلب خط منو الله هو الغفور الکریم و هو الشحیح
و اینکه در باره محبوب معظم حضرت غیب جلیل علیه
نوشته بودید ذکر شان در رحمت امنع از سر شده

و نیز چه که در مطار رحمت در کفر صین نازل انصهر لکنه
 محجبات ضلال و سبب من جلال غرق شود و آفتاب
 عدل در افق سعاد انصاف اشتراق فرماید که هر کجیل
 روح در یگانگی و سکون و الهیست نه خود را فریخته در ضیئه
 مشاهده نماید و اصنام حقیقه چاهیت را در سبب
 و علت فساد عالم و اتم است با هم ملک فرست کنند
 تا جمیع اضراب از فرات رحمت رب الارباب
 در یوم آفتاب بیات آیند و آفاق بنور اتفاق منور شود
 در انصورت مرض عالم رفع گردد و کفر و کجیست لبریزان شود
 که لک زنیان سعاد السیاسه بنیر العرفان طلوع
 بسیم و علم بر عالم بر سر آمد که هر کس که در حق تعالی
 فانی از کثرت لایق نه سرور شد بهجت صید گشت

و حرف محبت از او داشته‌ام چه که عزیزین بود بزرگوار
 غایب این لکجه بطاهر است از خطاب این غایب بود
 و لکن هر حرف عرف ذکر مقصود بود مقصود فرستادن
 و الارض از آن منقوع از حق جلاله سرحد این نزل
 تأیید فرماید بر آنچه ذکر شد در دام ملک ملکوت باقی بود
 بهر که جانب این فانی خدمت ایشان سلام و تبریک
 مکتوبی است کرم جناب آقا خلیفه علیه بحواله الله بحجاب
 آقا محمد حسین علیه و دو نوشته بود در ایشان بود فانی
 ارسال داشتند و بعد از اطلاق در ساحت منع
 از سر عرض شد ایشان در اسرار نگه داشته شد مکتوب
 ایشان هر یک بزرگوار الله بفرستاده فانی شد به ایشان
 ذکر لویقر علی کجه لجه بر سر شد و انجمن از او و غیره کجه

بخضع لاسم الله ولو على الاشياء ثم فرج الحين
 ان تصنع انما دم فلان افان زلزال المقصود فرم قبل الاسماء
 این باشد دست اعظم را آنجسب بکرم بایشان برسانند
 و در جمیع احوال و بیکر یک است نظر باشند همگی
 البتة شکر ذکر شود مخصوص بود و مظهر ذکر از سواد خدمت
 رحمانی بنظر شده و میجو و کن و است بر هر خطه
 نمایند و حکمت را از دست ندارند بر میفرستند
 از دعا محبت نماید و مقصود شراط و دعا محبت
 و حق هم ستر میفرود چه که تمام لایق میفرستد و بگوید
 و گفته است بر میفرود از الله باشند و نظر و بکارند
 و جبر و خطه نمایند بکشند از قدرت عظمت
 بیکلمات عینا بطن و این عید مکرر ذکر شود و در دعا

لا تقصدوا كثر ثائنت ولا تطعموا امرئكم ولو ادى الى اخرته
 بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته
 دارند دستخط حضرت محبوب معظم جناب فیضیه
 علیه بجا آله الامیر سید فرید الدین عارف از سمرقند
 و خلوص ان الاله و لیس است هر دو کورده و پسر اراده عزت حق آ
 هست در این مکتوب به مختصرا ذکر شده حب الامیر
 بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته بآرامته
 که فانی میخواند و خود جمال قدم روح با سوره فراده در عراق بجا
 تشریف میروند از روز جمیع به یکگیست منت شک باشند و
 بهر قسید می در عراق معاشرت نمیکردند و بهر روح
 در میان معاشرت نشاندند که من هجرت به سر کنوج است
 و حبه میخواندند و بعد از نظر بعد مکتوب دارند و شد آنچه

والله

و در دهنه و حال در شهر بعضی از نفوس تمام حیات
 و بنشیند چنانچه در عرض م بقدر سیصد هزار یکایمین
 و آخرین با وجود فساد و مگر کذب بقدر در فرج
 در دست است که بعضی از نوبه نمودن از قرار مذکور بود
 متفرق گشته اند و در نفس مکار که قاعد یک بعضی از
 خانه بی از اجبار معروف رفته و اظهار ایمان نموده اند
 که هم چاره و یکمال صدق و صفایم و خیریت را در دست
 ضایقت کامیاب و بعضی از دست نلام حشر که
 تا جمع شده به خیال آنکه در حشر خیر باشد و مقصود باشد
 از اجبار الحشر کرده اند اما جمیع بریدن نفسین شده و بعد
 از اطلاق بر نفوس متبدل بقدر سواد ما را خبر دادند
 و اطراف اصحاب حق را اطلاع نمودند و جمیع سلافت

گفته در در این ایام احتفال میرود در جای دیگر
 بهین جشنها و مکرر در صدد اطلاع بر آئین و رقص
 تصدیق نمایند و از هر دایره در مطهر نشوند تا به پنج
 قطب ظاهر شود آن از من الرحمن و العبد المذنب
 بنای و مبراهیم معلوم شود هر چه در اوضاع
 از خوش متاز است این فقرات عرض شد و در ستا
 که با پیشنه لکچر به مجمع آسمان و زمین لکچر شوند البته
 تا در بر اطفال نور و اخلاص و نارسد روز پنجشنبه و کل
 خصوله و آخرت هر که کنند و کن در ستا بار و جن
 جبر حلاله حرکت نمایند و از جمله امور مهمه حفظ آفات الهی
 بهر دست رسی است مع آنکه بقرات این فقرات نوشته شده
 و با طرف راست گشت مع ذلک در ارض ظاهر شود

و اندر آنکه منع از دست نیابت بجهت کواکب و خف و زلزله
 المانع حق و لا محض تسلیم می باشد و نه بر کف حفظ و واجب
 و لازم است صده هزار را فرستادن و بجهت عالم است
 سارقین و فانیان فساد و انشاء الله لعل حق در آن روز
 موافق شود و بر حفظ از سریت اسلک با سنگ الاظم و
 با قضا که علی العالم بان بخت از او یک بقدر است و
 از هر هم علی حفظ از زلزله نه تمام شش است از آنکه انبیا
 علی انشاء الله الا هو العسر و العسیر حکیم خدمت
 هر یک از آنکه است که از هر عرض فدا نیست بر سلام
 و بپیر بر سر نم از آنکه هر موافق شود بر آنچه واجب
 و علت اصلاح هر عالم است عباد که بغیر حق و بجهت
 نموده اند و در لایه و لایم مقصود جز اصلاح عالم و راست

از منم داشته اند این فلاسف و نسبت داده اند و
 هم میدانند که آنم نفس مستعد به برتری اند از آنکه گفتند
 و میکنند و گفتند اینکلیات بجان و دست از زیر است
 از کلام از خود و غایت و افاضال آنم آلافتان
 علی القوم الثقلین الذین ظلموا فی الارض فقتلوا
 و امرهم ان یتکلم فی مکتوبات الله رب العالمین و آنچه از
 مرقوم داشته اند در ساحت ارض الله عرض شد
 بهر انطق به قال عزاسمه و غرض آنست که مکتوبات العلم
 آنچه در عالم رویه از کلام او گفته شده مکتوبات است بر
 استقامت و برانست بر قدرت انشا الله در
 جمیع اوانم بجز است از محبوب امر که نه فائز باشند
 و همچنین دلیر است بر تسلیم در رضا و شهادت در نوم

سبب حیوة مجدوت لم یکن ولا کلام بحیث یخبر
 و بهشتک از به خطه فضل من عند و کتب از خیر از نزد
 کتابه البسین

بشارت ایضا از آنکه جناب محبوبی امین البسین اعظمی
 عاجز میزد ابو الحسن علیه السلام و الله الا بجز شرف حضور
 فائز و از آنجناب و اولیای آن ارض در محراب
 ذکر نمودند آنچه بدو سبب فرج قیام ایضا شد
 و همچنین ذکر نمودند و الله و آخر و آخرت علیهم السلام
 نمودند مخصوص آنجناب و او را در سماء عذات نازل
 ذکر در قیامت ان شاء الله بآیه فائز شوند و همچنین
 آنجناب مرقوم داشتند جمیع در ساحت نه لایزال
 غم غم نه غم در عرض شد و از انظار بدست نه البسین

آنکه انفاق نمایند، بکلمه نازشوند حال انقیاد است نظیر
 عدم استعداد و عالم مستور است و کس نظیر با آنست
 لایق کثرت و قریب در هر حال تکلیف ظاهر بشود و بود
 متعجب هر نفس را این برانید و طعن مشوریه چه که بین
 امنا فائز است هر شیوه و باطن اصدافا کاذب است
 محبت رحمن و از البصار فائز است مستور و در دراز
 سر قان محفوظ و الکسیر کم المعلوم اند که الامران فی
 المشفق الغفور الکریم

فی الحقیقه مشک شکست لازم و واجب است چه که
 در اکثر الواح انیم حکم نهاده است مجتهدا عرض این
 خدمت آید و این در دست است آنکه الواح در نوشتن
 بسیار مستور دارند و کوشش در مجر و جازیه با بر و محله

گنونه مستور و خفا نشود و احد سر از او خفاست و خارج مبر
 مطلق نشود هر نفس مختلف است بر خزان انبیه خود
 انجذاب و جمیع و شش و طبع و مقتضای و مقتضای و از انبیه
 اعظم اصلاح عالم بحدیست و جز آنست که نبی
 عظیم مع ذلک بشر فانی و مضطرب بین انبیه
 چه که همین را خد و نب و غارت و لید بر خور عالمین
 و آخرین است و کس حق را خد و داند در عدل عالم را
 احاطه نماید عرف عالم بسیار کوه است بلیت القوم
 غیر غرض و معلوم و یقین است البقاء الطاهر اللامع المشرق
 منافی عنایه بریا علی خاتم و علی من معکم علی و کبار است
 فیضناک

فی ۲۴ شهر رمضان المبارک ۱۲۸۱

بسم الله الرحمن الرحيم
 والاصحابه حباً
 انت عاقل منور و قد نزلت عليهم بغيرهم
 فادفدك ثم نزل عليهم بغيرهم
 من علق انت انت المقدس المتعالي العزيز
 الحكيم

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد ملک جود و سلطان جود و لایق و عزت و کبریا
 عالم را بنور ظهور تو فرستاده و از این عالم را با صفات
 الرحمن عزیز داشت طوبی از کمال نفس یکدیگر دارند
 منقرض شد راه یافت یاربنا المذکور که در انظار کرم
 از کمال یک در اول یوم ظهور از این عظمت جابر فرست
 از ملائکه و ملک منجبر و حافظ و ناصر و معبر و تکریم
 و آن کلمه کلمه مبارکه نصیب یافت و سبب نزل
 آن اینکه همه مقید خود را باین کلمه عبد الله بن محمد و نام
 خط نماید حق را محبت در دلند بقصر مع اقرار باین کلمه
 ذکر نموده آنچه بلکه سبب حزن و اندیشه است بولع
 بر خود رحم نمایند در آنچه ظاهر شده نظر کنید و با توفیق

نایب شرف و مبارک آراش و جود طوبی
 بقا نرین یار و یار کسک و بیان خلق و لایحه و طوبی
 المهر و کاس و شوی و لکن آنچه لازم و مقدم است بطریق و جود
 بگویند نصاب از فی و تعلق و ضمیمه و بخت و حق و جود
 و چنین فرمود و باین حکم که طوبی و طوبی و طوبی
 و طوبی و طوبی و طوبی و طوبی و طوبی
 کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله
 الی الله و الی الله و الی الله و الی الله
 و کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله
 و کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله
 و کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله
 و کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله و کتاب الله

لم یکن فی لیل هذا السال دوید تخت غافر مرتب
 از دافرت جو مرد دل و جبک نظر الله رب امر و ناک
 و قتلک الهی با حقیر تا دگر تو را دگشت صدمت عمر دگر
 و هر غیر را دگشت غافل از غم مرا ملک و تقیضت را دگشت
 و لقا استسک با ملک الوجوه و سلطان الغیث و
 بان تقدیر لعل که هر که خیر از زلزله قرن یکم
 زینده به قصه بر طراز الایمانه و التقریر و فی غیر لایا یک یوم
 الودود و رب العرش و التکرر لا اله الا انت المقدر

بسم الصادق الامین

به صادق انکته می باشد که جمیع عالم با خلق شده و
 ظاهر و باطن الارض و باطن جاذبه و باطن غیره
 یک و لایم قلم بر حرکت چه در بیت چه در محله چه در لای

و حال بر جبهه جاسر و منج و کمال شفقت بنیاد است
طبعه در کمال انقباض و در اشیر و مشید و عذمت و آنچه که
در کتاب تصویر نازل شده از حق مطلب آنرا و در حق
از حق استقامت نبوت نازل شده الهام مقتدر العزیز

بسم الله الرحمن الرحيم
 سبحانك يا قيوم الاسماء والصفات العشر
 اشك بك يا عظيم الامن والسر والافعال
 لست تعلم فيك يا كبري وعظماء فيك يا كبري
 مستقيم منقذ العباد والاضواء والهدى والبر
 القابض المكرم وفرقتك زمام في السموات والارض
 هو الله عظيم القدر العظيم

هذه النسخة من المخطوط المسمى في التبريد التي توجدها الى الان في الامم المتحدة

کونوا العرفان من الایمان علی در تهم الغفور الکریم قرآن
 مرتباً با نور القدم و کتب التفسیر و التزکات من العاقین قر
 منعتهم الا و نام غفران الله و مشرق و حسیه الا انفسهم
 من التفسیرین طوبی اعارف عرف المعروف و لک
 فتکت المطلوب لای یزنی الله لا اله الا هو المستزید بحمد
 لکم التزکات من الکثر الی الله و جعله مسجوداً فخره و المحسن
 المستسین به من یسر و ذکر شیخنا کبیر بمقتضی دلائل منزهة
 از عرقا و علما که شب و روز بزرگوار کمال استغفار و توبه و
 غفران و رزاق سعادتمندیست لهم سعادتی و انهم
 متوفی بمتنجب من هر شکره الا من یزکی بکبر
 در سعادتی و ایوم بیکمال روح و ریحان بزرگ محبوب
 عالمیان مستغفرین و زیاده و توفیق و توفیق و توفیق

بطراز قبس مزین شود و ذکر نور الهیه پاست میباشم
 از برادر امر و زلفش شده و ذکر از برادر احمد از برادر مطهر
 عنایت اهل موجود گشته از امر حق در حقین نفعت
 طبع لادن سمعت و لوجو بر حجت و لاس انوار
 اعترفت با شهادت اله المقدر العلیم حکیم کتابت شد
 شد و ندرایت استماع گشت لاف و الله در قدر و
 بقدر ضاعت نامتناهی الهیه فخر با شرف با حق انعام و
 جمیع در گشت از برادر حق و از برادر حق و از برادر حق
 با حق انعام و از برادر حق و از برادر حق و از برادر حق
 فخر از برادر حق و از برادر حق و از برادر حق و از برادر حق
 چندی در برادر حق و از برادر حق و از برادر حق و از برادر حق
 بان بوقت علی ذکر و شاکه و نوبت علی و نوبت علی

لهو المقدر المتعالي عبدك الخبير

بسم الله الرحمن الرحيم

قد حضر من برئائنا بك واطلعت بما فيه ورجينا لك بهذا
 المنيع نسند الله بان يوفقك على حبه ورضاه ويظهر
 في كل حين الى احوالنا تسرع فيه تسرع من عند الاعلى
 لله ربك العزيز الحميد طوبى لك بما عرفت ربك
 وسمعت نداءه كنت من المقبلين نوحا على الله ثم ا
 غامره اذ مع عباده المتوكلين انه اذ كره فخر الانام
 وذكوره تستر افضة الموقدين لا تخزن من شره قد قدر
 في الكتاب مقام فريغ قد سبى لك الخبير
 اسلك بقدرتك التزاد طلت من في جبروت الار
 واخلق وعلوت السموات والارض ثم بكلم الا عظم

العظيم بان ترفق بقرنته لا صفياك ثم اخفض من
 بلادكم وروايت انت المقدر القدير لمررت لاني
 عن فوضات المخلصين التي نزلتها عليهم من محبتك
 ولا تبعد عنك على عز القديس ثم جعل لي المقدر
 صدق عندك ثم اخفض بعبادك المخلصين لمررت لاني
 تمسكت بك الكريم ورايت انت المعطر بالذوق العطر
 الرحيم فالتب لي من قلم الاعلى بخطك عن التوجه الى غيرك
 ورايت انت المقدر على ان اردك لا اله الا انت
 ارحمنا والعليةم اكلمنا وانهدت الملك المعطر القديس العظيم
 بسم الله الامنع الا نسر الا بحبر
 لانه فيسرج افرح بفرح الله وانه قد جاءك بعبته
 الوجه من الفرح مبعث وانه فرجه لاني لم يفرحنا

الزوا

المتعالي الهة ز العزير بفتح فسبح ففصب بفتح
 ولله لا عظم عند ربك عن كثرت السموات والارضين
 فربك على نصره امر الله ثم اعرض عن وجهه لمن
 ومن كان ففصب بفتح الله تالله بغير وجهه بفتح غيرة
 العقيم ففصب بفتح انقروا و انزل عليكم من قبل الله
 و ففصب بفتح ففصب بفتح انزلوا ففصب بفتح انزلوا
 من اربعة خلقت السموات والارض و كبره اخرى
 يرجعون الى عدم بسيط وانك ففصب بفتح الله باقرت ففصب
 و ففصب بفتح كثر الايقان من لا ففصب بفتح و ففصب بفتح من الفان
 استقم على الامر بغير الله و ففصب بفتح ففصب بفتح ففصب بفتح
 بفتحك عن العالمين والروح عليك من امر الله
 و ففصب بفتح الله بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح بفتح

جنبش ج هو الما در من لوق المشر لا علیه تعالی
 امر و در قدرت کائنات بعین شغلند چه در محبت
 لا اله الا الله کشف محاب فرموده و در انجمن عالم
 ظهور و بروز ظاهر و هویدا یک تجلی از بقا شریف
 پروا کند که یک است برین فائز و بطور شریف متوجه
 نماید برین فائز نوید آنچه سبب فکر فرموده و قیام
 از حق سعادتمند نفس الیوم فائز بر وفای رفتاد
 در عذاب و اندوه و اندر حسرت استمندان
 و نشسته از حق جبر حلاله طلب فضل نمایند و در
 محروم و عالم بخت فائز شوند بعید جوارب و در کف
 و علیه از کجاست بایست سرانجام کائنات فرموده الهام
 من انی ساد مرتضی و علی من سمع الله لعل الله

من المستشرقين والباحثين بخصوس
بما يشهد من الحق البرهان

كتاب لفظ المظلوم لم يكن باله الهيم يتوهم لجمدة
نزلت وذكر كرا الى مكتوبة ويقرب الى مقام فيه نصب ملكية
لله لا اله الا هو هو الحق علام الغيوب طوبى لمجربيه
للاعراض حزن ذكر الله لك الوجه وطوبى لمخيليه
للاسر انظم وللمحاج مبه خذ الاسم لمهيم على كل شيء
ومشهور لعمر الله انتم انفس تادس والقوم هم لا يغفر
والسما تطلق والقوم هم لا يسعون قد منعهم الاوام
وهم لا يشعرون انظر ثم ذكر ذكره في مبشر برزكيات
الامر والالهام اعرض عن من على العصر وما عراضهم
اعرض العباد الامر يستد الله رب ما كان وما كان

منهم من كانوا منهم من اعرض عنهم فممن عطف عليهم
 به احد المكرات كذا لك في صبح النور كذا في فضل
 من عنده عجب انه اقبل اليك من غير سجن الا عظم
 لك ولا تامله الخزان والكنوز قد حضر العبد كافر
 كتابك وقرئه له من المطر يوم حينذاك هذا التوحي المفوظ
 الذي كان في حوزة محراب الغيب ولاحت من انقصة
 شمس غدا تترك الغزير الواحد قد وجدها من كتابك
 عرف تحت الزمير سحر الاصفاء الى شرف الفدا في
 سجد اليك برك هذا اليوم الموعود عود اليك
 بانطق بجنتي في يوم ربك انك بياهر من شانه
 الغزير المحبوب نسد قاي الزمير يترك على قدره كثر
 ويرتك بخنوده ويطفئ قنانه ويضرك بسنة المهيمن على

الانسان

الا شهادته هو المقدر على ما يشاء بقوله الفاعل
 كبرك انزلن عليك من سماء الحكمة والبرهان امطار
 رحمة ربك الرحمن لشكركم وتقوم على قدرته الامر بقاء
 لا يفتيه القعود البقاء المشرك من افق ملكوتك عليكم
 وعلى الذين يفتقهم شهاب العالم عن الاسم اعظم
 واهجبتهم حجاب كبرك عالم محبوب
 بنام مخصص عالمين

عالم السجود له على ان حضرت معلوم محرم منه
 چنانچه آنجناب آگاه شدند و در يوم ظهورش اعظم از
 افق عالم هرگز استوار نگشتند و بر هر صاحب کبر
 و ارفع و بر هر کس نیست در قرصه و ادعای بزرگوارش
 مشغول و با بسم مبارکش بطراز عزت کبر برترین

و در می سر می نه بکلیه نوحیه باطن و از طول
 مشاف و مخزن و چرخ صبح ظهور مید و از حقیقت
 از رفیق عالم باشد اقیانوس کبریت و شعر غفر
 از کیهان شریک بمقدار کفایت غنیمت و در بالا غنیمت
 بر قفس سید عالم و از دهن بار بر او با است قفس
 و علت این خطا و اکبر باشد حال مجبور و بیچاره
 بهمان قدر می شنود و بگویند در سر فغان و زاری
 قبل تفکر نماند است بر متنبه شود و بطلان
 او نام مل با هم و اکبر نام بر جبهه در قفس
 اعلی العالم میباید و لکن در بوم امتحان و سیر
 جمیع مذمت هر گشتند از حق میطلوبند و بخت
 فرایر بر استقامت کبر است و گویند و الی الله و عودت

نایبش بر همه کس عالم از غبار غمزه و لود نام طاهر
 و بطور از اطمینان و یقین فرزند گنج او لیا دان از غبار
 کثیر برسانند و با کافیه علم اعلیٰ متذکر در بر و
 مجتهد سبیل گزین باز نشو و هر چه در مرجع را بیاورد
 و بحق و حده ناظر باشند انیت در مبرم ظاهر
 امید هست که در هر آنم و ما عرف نام در میانند
 و منقطع هر یک را جمع شوند قدر آنکه هر آنکه از حق
 اقبلت الیک و منکبت بعد و فضلك استند
 فیما یم الیک و نفحات و حیک و الامیدار
 اکثر کانت نمونه فر علیک و به فیتنه تم جعلتها
 لاهل البهائم و منکبت بانم توتیه علی القیام علی
 امرک در مرتبت لا تنظر الی انفس و عند رب الی

بحر فضلك وسماء جودك بنشر كرمك الهل تهر لجه
عرف ظهورك من ليلتك الالاعل واريد القيام لك
بابك والخصور امام عرشك لار من خلعت العيون
لرؤيتك واسمع نودت الاذان لاصفائه اوب
لجاء لغير من يفت لم ارجع لثانك وغيبر لفضلك وحمولك
لكن انت لدمم الراحمين لا اله الا انت العليم الحكيم
بسم المظلوم الغريب

قرناح بهر جبروتها وده على لوتك التين برك فرشته
فر الغداة والعشراء السلوة والا اصلاح الامم في العالم
نشهد بركك كك القدر في مقام في ليلته شرف في شمس
الفضل وشهدت التسلوت لانه لا اله الا هو المهيمن العليم
طوبى لك يا اقبلت الى الوجه اذا عرض عن جلاله

والارض الا تخسما لا يفتخرون قد انما في سماءهم كمن
 ولكن القوم هم لا يشعرون وقد نقصوا من قهرهم ونسبوا
 عظمهم الى انهم كفروا بالآية التي انزلوا فيها الا عصا
 والعرش قد بينا في الارض قد خسر من كان يرجوا
 في كتب الله انقوا الرحمن ولا تتعدوا ما قد مضى
 اشكروا لله بالتي اركب وتعرفك ولما تكلم به ربك
 ففتح على من في الارض اسماء ان ربك لهم شفيع
 العطاوت وضع لرواها ان سر وتمتلك يا ذا الجنت
 كنه لك يدرك من شفيذ فكره الاحياء الله لا اله الا
 هو العزيز ذو الجلال انما ثبت على الامر واذكر ربك
 في الايام ههنا هو ايسع والبكور
 يا عبيد الله اظلموا لربكم انهم يركبوا يا عبيد الله انهم

الاعلى وتعرفك ، احجب عنه مطالع الاسماء الا
 ارسل الله رب العالمين قدوس منزه
 ومقصود قبح ملك بمولج بحر بايت وزود من فضلك
 بان توتير على فرق استحيات الترحال في منكب
 وشعير من التوجه الى زود له وجهك وعن الجود من شاك
 بحر جهك ارسيت زود مقبلا اليك ورجلا بخفة
 ورسلك بان لا تخبر عما قدرته من العظم الاعلى لعدو
 الاصغار الذين ليسوا واصنام الطغتم الاولاد لم تقدر
 وقوتك ائت انت المقدر على ما تشاء وقدرتك
 ملكوت الالف ولا الا الا انت المقدر القدير

بسم ربنا اقدس الاعظم الاعلى
 فانه كجانب زود عليه بحمد الله شبا وشبهه بجزيرة

دهر

در کتب و سوره پنجم ماه مبارک رمضان عشاء و عشرین
 عرض شد هندی، تکرار نماز و سجده در این ماه
 المبدء و المآب قوله جبر حلاله یا محمد حسین
 حمد کن مقصود عالمی است که تو غایت فرمود آنچه در
 در علی و اودا و عرفا و ائمه از او محمد و مندا الا من است
 لکن تفسیر طائیفین در این نیست که بر او هر چه عظمی و شریف
 تفسیر آخر فرمود غیر تفسیر بلکه الحمد بآله و اهل بیت
 از حق بطلبید که در این مقام است خود نگاه فرمایید و یا
 در بصره را نور عرفان متوجه نماید و بتایید است
 و در آنجا فرمود علیهم السلام ذکر بعضی از جمله است
 آنچه که هر که از این سرور و وحید بپسیند و در آن
 صین کی طاعت بجز یک متوجه علی از بر این است

و در تمام آنکه بر کرم قلم اعلیٰ فائز شده اند و از کمال سر غرض
 است میدهند و از اینکه تراد و کید نموده بر باریت فائز
 خیر و نیق و بطور از تعبیر فائز و فخر از کرم قلم اعلیٰ
 در استقامت کرم در در وقت که کرم از توبه فائز و با کرم
 فائز شود در باره میرزا علی است و فائز است و اله
 و از کرم فائز که فائز به اعلیٰ المشرقین جابج
 قبل فائز فائز حق جبر علی فائز شده که از کرم
 بالیره و عارفه فائز به فائز البیدع حسن کرم
 عظمای بغایت حق فائز که از کرم فائز فائز فائز
 بعضی علی بعضی امر امر حسن فائز و فائز فائز فائز
 الا فائز فائز فائز فائز فائز فائز فائز فائز
 که از فائز فائز فائز فائز فائز فائز فائز فائز

وللارضين والسموات رب العالمين انشأت
 لنور آفتاب غایت حق قبل احواله از ان حق کلمات
 محکمات ظاهر و لایح و هویرا طبع از برادرش کوسید
 در این برنج غرائب بفیوضات حضرت عیسی و از
 گشتند و از در بر جنت شراش میدهند این غنچه را
 جمیع جنس است آنرا در حق تبارک و تعالی
 میطلبند که در آن توفیق فرماید بر آنچه سبب هدایت خلق
 طوبی لمن عمل به فی کتاب من امر الله العزیز
 الوهاب الباعث علیهم علی الدین آمنوا بالفرد الخیر
 و الله له المقصد العزیز العبد

بسم الله الرحمن الرحیم
 هدایت من فی الله فی سبیل حق و الله یؤتی الاوصیاء

والعدل وهدى من سببها الى التذوق والعلية العلية
لنمرجه من قبل الان طوبى لمن سمع نداء في وجود عرف
يبلغ لعمري الله من انفس الذين فكرت في الحسين فمكت
كتاب الله وتمامه في من لم ينه عالم ضمير لم ينه
لما دلت في من الاعصار انما ليس وفي هذا العصر فمكت
الطهر من تفسير واعضدوا من واقعه فظننا جرح بالروح انما
طوبى لمن سمعت بجهنم به الله ونعمنا لمن فاز بحجة الام
السديد ان الطهر الانامرو دعونا اعتر الى الصراط المستقيم
الاستقيم من انفس من قبل ومنهم من اعرضه الذي
اعرض الله من اصحاب التفسير انك تشك بجهنم الام
ونشيت بغيره من كمال
جانب هذا اليوم العظيم ميرزا محمد خان

علیه
 نام خداوند یکتا
 سبحان الله
 که احد عالم بعد از کشف حجاب جمیع باطنی است
 لایزال باشد و در هر مرتبه نشیند و در هر مرتبه
 در آئینیم و در هر مرتبه در هر مرتبه در هر مرتبه
 ظاهر فرمودیم آنچه خود ساخته مجرب شد و هر چه
 با صفا فائز مقصود از جمیع آنچه ظاهر شد که
 که کشف مستعد شود از کلام اصغر یک کلمه علیاً
 اینست یا علی الارض لا تجعلوا دینی الله سبیلاً
 اگر این کلمه در عالم محترمانه نایب که حضور افراشته
 من هدهد نمایند بر کعبه الله عز و جل و در هر مرتبه
 اتحاد و اتفاق کرده اند از کلام اختلاف و اتفاق
 یقیناً بر آنست که کتاب و القوم هم لا یسمعون

ولها ما يشق من انفسها مكنون عليك من
خبرها الا انهم ستمتلكين في نور اليقين

هو المقدر على ايات

لنا انهم الامم وزلت الآيات ودعوا انهم الى الله
المجتمعين ايوم من انهم من شك بالهوى معوضا
عن الله مولا الوبر ومنهم من يذبحه ولا يذبحه
من الله ما لك الوجه لا ذكر بالدين آمنوا او
بما يفسر اسما نعم بسلام الملك والمكوت كركك
نطق بان العظمة لو كان من ابراهيم غفورا
عن الله ما لك الوجه البهاار طمهم البهاار والذين
شربوا بهما الرحمن المحموم

وذكرنا بالخير والحق عليه بجا الله فرمحه

فما

بعد از عرض در ساحت الهی پس این کلام بنیات
مخصوص این نازل قوله عز بر آنه و جبرئیل است

هو المبین علی الاسماء

یا محمد از حق میطلبیم که آیا سید فرما میر بر استقامت بر حق
بنا شده در این دار فانی کس مقام جز نبی و درین
ایستادگی عالم بنا چیست منتقد بنی آدم و مقبلین
قادر بر کس مقدر الایمان تغییر از او موقوف و مکتوب
فاز او ممنوع از حق میطلبیم آنچه را که در جمیع
احوال توتیر نماید و آنچه را که در همه موفقی فرماید
دوست قادر بر شئون عالم و در مضع نماید و
ضمیمه دایم از مشتیش باز ندارد

بسم الغنی الباقی

یا علی ما کان کزشت و گنجینه از بدو میآید یا در این صحن
 غنیمت بشمار و بهای غیر شکست است از در زینت و خورشید
 ذکر است و هر در در بر است قسم با حق است
 کز دین و داعیه از جمیع دنیا و از دین ملک است
 مولا از در اصفای نماید در مشرق خانه و از در
 از غرب میآید و در غرب بر سر بریان میسوزد
 و از مشرق نه از مشرق از حق میطلعت اولی از خورشید
 و در غرب و از مشرق است از در زینت و خورشید
 نماید دوست بخشنده و دوست عطا کننده و هو
 الکرم بنام یکانه کائن الفیض
 نفحات و حرمتی که لطف و محبت و عرف فیض
 فرا گرفت و گنجینه از در و خورشید و از در هر چه

بادام رؤس من خورشید نشسته اند بگو در روز کرب
 الهی بوم الله نایده شده قدرش را بداند و با قوت
 بفرخنده روز قیامت این بوم مبارک بی بهره و بی نصیب
 نهائید هیچکس نسیده اند زلال بمثل غرافه در دست
 بیست امید و از هر جن منم و قسمت برید زنده ام و مقلد
 المعطر بسم الله الرحمن الرحیم منم و مقلد العطر العطر
 زنده مقلد المیت عالم را منقلب فرمودم زنده ام
 من سلطان الامر الله آنچه در این ظهور عظیم ظاهر شد
 سبب بزرگست از بلا و اصلاح عالم و تهنیت نفس
 دم یا خرب الله بسبب شک نایده اند بفرمود
 ای الله از هر کجرا الامر الایسب یا خرب الله ظلم
 ظالمین شمارا محو فرماید امر الله عالم را در احاطه

ز قوت دست که سلوت تقدیس لعل بر نهاد با بسم شاد
 نصب شود رسید که هر مژغی خفته بنیات کفایت
 یافت در افشده و قلوب رفته و تیرا دیار و یوسف هم
 بر نعمت فرید و درین عجب ده لاله علی کلستر و قریه
 هو الی و درین استوار است الدرع

در غرب الله در امتنع در ظاهر از مشرق رحمت طور
 بمکمل ترین و مشهور خشن علیم بر جذب بیام خفته الامضا
 از غم فحشه آثار قلم الله جمیع جهات ظاهر از حق عظیم
 که از کبر و لیا در از منفردات بعضی خط فراموش در غم
 یافت و در کار عالم منفرد و جد است قدرش کور
 الله لا اعظم ولا یغزو من اینا نلین است است
 باین قدر لعل لعل که هر جا خفته بر استوار است

وخرق منقوش لا یت و مطلع چنانک هسند محبت
 التمسیت الکائنات و نور وجهک التزمی انرفت
 انک من انکنت لی بالقرین الیک و یطعن غایت
 لک انت الفضل الکریم البهاء المشرق الملاح
 من ان سائر البهائم علیک و علی الذین قبلوا
 قالوا لک الهیة مولی الامکان و لک التکلیف
 من السعرات والارضین انک لک الاله العالمین

هو انشا هم دستور

ذکر من انک سمع التذاد و لرب رب التدریس
 البصیر علوی العزیز قام علی خدته الامر و دیر العزیز
 و ضعفه قوه الاقویاد و شکوه الامر آراء الذین نبذوا الی الس
 عن در انکم و قالوا مانع به لهم الفخر و سر الاشی

نیر منم ابرو عجبم فم البکور والاصیر ^{از آنکه از نهم}
 شرفات الخلق استمع نرادر یک آینه یاد یک
 منظر آینه بنداد انجرب به لافقه العار من فند
 کتابی بسم ابرو آفر خند ^{ولا الا امر القديم} ^{بکلمتی}
 استوار است بهر ستر العرش ^{نیز در المعام} العزیز
 البیع که کتب نطق اسان ^{نمظنوم} که کان بین لری
 انصافین البهار منله ^{علیک} ^{و کلمه} ^{عزیز} ^{بسم} ^{بسم}
 هو المن و مرین الارض ^{استعنا}

یا ابرو الانش ^{از نر که کم} ^{مولی} ^{الاسماء} ^{فرید} ^{الشجر} ^{الری}
 استقر فیر عرش ربک العظیم ^{آینه} ^{قرانه} ^{کلمه} ^{السم}
 ودعا الحکم الی البحر الا عظم طوبی ^{للقب} ^{قبر} ^{وفان}
 دویم ^{للمسکین} ^{یا علی} ^{الارض} ^{دعوا} ^{بسم} ^{المقوم} ^{لیته}

یا علی

لا تفتعلم اليوم بشيعة ویر الالهة الا اسم الله
 جعله الله مطلع اسمائه وظهر صفاته وشرق لوه
 المبرم المنير لك فلق لك في مكنون جلا انك
 انك فزت ثم وقر لك المحرم محرم العارفين
 لك فزت مكان مستر ولا وفت مكان
 مخزون وفتحت باهر انسر الى صراط الله المستقيم
 اليك المشرق من افق ساد بجاني عليك وعلى آلائك
 تمسكوا بحبل الاستقامة على هذا الامر الذي نزلت
 لقرآن هو النفا هر المبين العارفين
 در این صین در لوه مخفی بود لایس هر در جمیع ذکر نایم آن
 عرف آیات از چشمه جاریه از خروغات در
 نبوشنده و فایز شوند در محبت اولیای و تفرقه هم پیر الله

[illegible]

فرمایند که ذکر اسماء و شمار از سر نفس و خط محروم نیست
 یا در هر روز در ده گزشتها برتر از یک نجات قیام نمایند
 تا آنچه در آن روز از غم غلیمین برستید عالم و دوزخ
 عدل و استریدید و غیر اعمال مجرب به بسبب
 تا یک قبر کرد و از آن یکم هو القضا الکریم و در دنیا
 بخیر است در مشغولیت بعضی از عقیقین در اطراف
 در اضمحلال خلق چهاره جمیع مبدول داشته اند
 در ضرب قبر نفس که نمایند و بهترین عالم پیدا
 و در یوم ظهور از خیرین اعراب امامت پر گشته
 لعن الله بر حضرت فاطمه از آن ضرب ظلم و در کمال از ذکر
 عاقل و دل نه از در حصار قاهر بیانها میر و حضرت
 نقطه اولی لاجل که هر عباد و نازل فرموده بان نمیشد

و قد است کنسید بامر در مکتوبه عارف شویید بعمر الله بنی

هو الحق ربنا بعد الا الضلال

یا ربنا یا الله فی صیانتهم غیر که علم بر علم الرحمن فی صیانتهم الله بعد
 قر خیزتم بعرفان الله و لا اله الا کم که علم الله خفیه عن
 الله الغریز الحسید فخذوا کتاب الله بقدره و علمه
 و قوه فیه لانه تدریخکم و غیر علم و برکت و کم الی الخ
 المستطیع المبین جناب امین علیه السلام و غیر غیر ذکر شماره
 فیه طوبی له و کم و کم شک بحمد الله المنین یا ربنا
 فی صیانتهم راسعوا امر الله و لا یخونوا امر الله
 لانه ذکره انکم الکریم استقامه ترفعه بفرانص الغنیم
 لانکم لکریم المعلوم من ذکر و بعد استید قدره و کرم
 من قیاس فاحص به نعمات الوصو و الله عنایت بر علم

المنفق الكريم نسئد الله تبارك وتعالى ان يوفقكم لخير الله
 من بركاته الله ولي المحسنين قد ذكركم من درو عليكم ذكركم
 بهذا الكتاب العظيم لفرحوا بقدر الله ورحمة غم ذكره
 في السكرو والاصير

يفيد قد حذر فرات البشير وبلغ نور البرهان
 لنام الوجه والقوم اكثرهم لا شعورهم قد عا طمت للذات
 مرشح للدرض طولي لمن سمع وراهم دود يكفر في محراب
 لا ذكرناك في الولد مشتم وراهم لك ما يقرب العبد
 الى العزيز المحبوب قد ورتفع النفاق في المذلة والذلة
 هذا ما اخبرناكم فيه قد امرنا منكم انكم الوجوه قد فرغ
 قد لا تر اليوم وظهر من خانكم كنوا مخزون في غل الدار العزيز
 قم على الامر يستقامه لا تمنك مشبهات الذين انكروا

قَوْلَ اللَّهِ وَبَرَّانَهُ وَكَرَّهَ الْوَجْهَ قَرْنَهُ كَأَنَّ الْقَبْلَ
 وَرَأَيْتُمْ وَأَخَذُوا أَمْرًا بِمِطْلَعِ الْفَتْحِ قَدَرِ قَوْمِ خَافُوا
 وَلَا تَشْبُهُوا كَقَبْرٍ جَاهِدُوا هَذَا يَوْمَ فَيْسَلَةَ مِنْ كَانَتْ
 مَرَقًا مِنْ قَسَمِ اللَّهِ رَبِّ مَا كَانَتْ وَبِخَيْرٍ كَبَرَتْ قَبْلَ رَوِي فِي
 الَّذِينَ يَنْتَقِمُ ظِلْمَ الْعَالَمِ وَلَا أَعْرَاضُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِ
 وَالْمَشْهُودِ كَيْفَ سَيَقُومُ عَلَى الْأَمْرِ كَيْفَ لَا تَنْعَكُ مَظَاهِرُ
 الْأَعْرَاضِ الَّذِينَ يَتَقَوَّرُ الْمَيْتَانِ وَالْمَعْمُودِ قَدَرِ الْمَعْمُودِ
 كَلَّمَ الْجَهْدَ تَابِعًا نَزَلَ بِكَ وَنَهَضَتْ لِي مَا كَانَ سَوَاءً
 عَنِ الْعَيْنِ كَحَرِّهِ تَلَا فِي مَقْبَلِ الْكَيْتِ وَنَهَضَتْ عَنِ
 اسْتَكْبَاحِ بَعْدَ تَكْثِيرِ غَلَبَتِ الْأَشْيَاءُ وَبِذَلِكَ
 لَمْ تَرَ حَالَهُ مَا كَانَتْ وَبِخَيْرٍ لَنْ تَوَدَّ نِيَّ عَلَى خَدِّهِ لَمْ يَكُنْ كَيْفَ
 لَا تَخْوَفُ مَسْطُورَةَ الَّذِينَ اسْتَمَرُوا بِكَ الْمَعْمُودِ كَحَرِّهِ

عیدک و درین عیدک قرقری، بفرستد، سبک من خفت
 ازنت المقدر علی مات و فرقتک زمانم بعلمم
 از دانه خردا بحسن لغت من که در دستم بر سر صانع عالم
 کوثر بیابان الرحمن و خیریه الیه که در حق عالم لغوب
 قریب قوم استعوا نداء الله ولا تسبوا الذین کفروا
 بالله الغزیرا المحبوب قرقر که من خیر من ذلک که فی هذا
 المقام المحمود و تشکر است من لربک علی الاقبال لک
 منع حسن قل مشرک مبعوض تشبه الله انتم تقدیرک
 بفرستد و نزل علیک من سحاب الکرم، انتم من
 القلوب یا رحیم قرقر که الترحمة من سحاب عطا کرد
 الغزیرا الغفور طوبی لعلی قبر الیه و دیر لغت من
 تشبه الله انتم فی حق علی و جهک باب فضله و تقی که

وبقا من لا یسجد و العباد لله من آله الا بغير عیب
 و من امن بالله و هو المقدر المبین الغفریر العظیم و شہد الله
 انہ یوترک علی قدرہ لمرء و یقریب الیہ انہ هو المقدر
 الغفریر القدر بابل العظمیٰ لذلک منہ تم تعالیٰ
 الذی یقضیٰ لک و یشاہدک و شہد بما شہد الله
 انہ لا آله الا هو الغفریر الخیر قدیر علی السیاق ہر روزم
 بہ انبیاء و اصفیاء بقولہ یوم تقوم السمر لرب العالمین
 لآلک انہ منک ضررنا المفسرین عن التدریب العالمین
 قدیر قوم الخیر ترکتم قوم کفر و ابیہ الغفریر الخیر
 انہ لا یخون فی سلوکہم و لا یغفر لک منہ یک لوج الله
 و الغفریر الخیر ہر روزم فیہ الطوفان و المشرق
 الطوفان و یاءد کوم الله قدر انہ یقضیٰ بطلانہم ہر

نمرد

شهدت الاشياء بما شهد الله قبره فنزلت السموات
والارضين لله لا اله الا هو المقتدر العليم المجيد
عليك بهائم وخائبر لا ذكرنا لباك التضرع الى القريب
الا شيع بما انجذبت به لخدمة الدين نبذوا الامام
مقبس الى لافق الايمان قد حضرت لك ليل العرش
ولنزل لك يا عجز عن احصائه المحمود طوبى لك
ولمن نبذ ما حسد القوم رذيله نزل من لدن الله الوحي
الغفار قد كنت مذكورا في المخطوم شهيد لك
ربك المهيم العتيق لا ادرى انتم تذكرون ذكره في نزل
الا يتم بذكره شرف به الارض والسماء ولا العرش
الفضائل يا غير قبيل يا غير عليك بهائم وخائبر
لا ذكرناك مرة بعد مرة بآيات انجذبت بها فتن

الذين قبلوا بوجوه نور الله الى مشرق الانوار كبروا في
 قلوبهم وذكرهم بالقياس بحجم الى مطلع النور الذي من نور الله
 الملك لله العزيز القياض ونذكرهم بنعمه سبحانه الذي
 اقبل الى فقير من نور خورشيد برزق الله الابرار البهائم الذين
 عليك وعلى من ستر نعمته الله في هذا البحر الذي من نور الله
 في طهر من الربيب الغرة والعظمة لله ما كنت يوم لمعاد
 ونذكر لك انك لا تعلم في هذا البحر الذي من نور الله في القبر الى العبد
 ويعلم لك انك في هذا البحر الذي من نور الله في القبر الى العبد
 قبر من عليك البهائم الابرار في هذا البحر الذي من نور الله
 العالم وظهر القلوب كثر من ربيات الغيرة الوهاب لا
 ذكرناك وذكرك لك نامة العرفان والنعمة التي من نور الله

من نور الله ربيات الغيرة الوهاب

علم على الاول بالله ولا صفاء الذين يستكبروا بحجب الشيعين
بكلية لهم لنزول باخر الكتاب

هو الله سر الاعظم الله المحجور
يا قاسم انما استمع مراد المظلوم انما نيا دمت في ذكرك
لقوم على خدمته امر ركب الغرير اكليم انفس الله بكلية
لست لا يرتفع ضرر الله من اعرضوا اقر قبور وجع القدم بوجه
ميسر ثم اعلم انهم القصور تنبع الامر والاستقامة
ما امرت به من انهم في تقرير انك انهم منعك شتمهم انهم
عن الله اني بحق سبط عظمي قمر الله في رجب الامم
الامم الى الله العزير بحميد لا اكبر من هذا المقام على
وجوهه لو لكان الذين نبذوا الضمير والادب ما يقبلون الى
افق ايقين وكبر على الله اقبل الى الافق الاعلى والوفا

فَيَكُونُ لِلَّهِ سَمَاءٌ وَ عَلَى الثَّرِينِ فَانْزِلْهُ فِي الْأَرْضِ فَنَنْزِلْهُ
 فِي الْأَرْضِ فَنَنْزِلْهُ فِي الْأَرْضِ فَنَنْزِلْهُ فِي الْأَرْضِ
 فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَخْلًا لَّيْسَ فِيهَا مِنْ الْأَرْضِ وَمِنْ الْجِبَالِ
 فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ إِذَا سَمِعُوا نَجْعًا مِنْهُ لَمْ يَأْتُوا
 فِي الْحَقِّ عَلَيْهِمْ ذِكْرُكَ يَا فَاحِشَ عَرَفَ الْبَيْتِ الْكَبِيرِ
 لَهُوَ الْغُفُورُ الْكَرِيمُ تَسَعَّفَ ذِكْرُكَ وَجَنَابُكَ بِحُجَّةِ الْكَفَّ
 لَكَ تَعَرُّفُ الْعِبَادِ لَهُ عَلَى الْأَرْضِ فَنَزَّلْنَاكَ فِي الْأَرْضِ
 الْعَالِيَةِ مِنَ الْبَعْدِ وَ عَلَى مِنْ نَفَقَ بِحَقِّ فَرْسَدِ
 أَتَبْنَا بِسُلْطَانِهِ عَلَى الْأَسْبَاحِ الْعَظِيمِ
 فَأَنْزَلْنَا مِنْهُ وَجْهَ عَرَفَ الْوَصَالِ فِي الْمَالِ لَوْ أَنَّ شَرَفَ
 مَطْلَعِ الْبَيْتِ بِأَنْوَارِ جَمَالِ رَتَبَةِ الْفَتْحِ الْمُنْعَدِ طَوِيلُ الْمَقَامِ
 عَلَى الْأَمْرِ فَتَحَ مَرَادُكَ الْفَتْحُ بِفَتْحِ اسْمِ رَجَبِ

العزيز المختار لا تترك من ينظر لتجنيبهم على ذكره من
 العباد كمن على شان لا ينظر كمن يشاء من العزيم
 ولا تخوفك مطوعة من شرك جبار تستغفر له الآ
 ومطوعة الامراء وبيوت الملوك له ذلك الايجاد لهم الرجا
 توجه الى مطلع البقاء له من له الامم من الدنيا اطلع
 الا الله ربنا الامنع الا تسر الاعظم الله باب
 ذكر من له من الله ولا له يقرب الى البحر الا عظم
 نور افق العالم قمر اسمه المهيمن على من في السموات والارضين
 طوبى للغرب يقرب الى الوطن الاعظم ولا كره فيك
 بذكر ربك الحكيم من التسريع كان ينظر ايام الله وقته
 ولذا ظهر اعرض واتبع سنن ابايهم ومنهم من سب
 العالم مقبلا الى التوراء مشرق من جهرا الاق المنير

طوبی لک باو جرت عرف الرحمن و اقبلت الی الله
 رب العالمین استقم علی الامر ثم ذکر ان تسر بخدا
 احتسابا لا لشریه ثم اذلت لک فیه المستکرین

مر ان عن فی کون البیت
 قد نزلن الآیات و انزلنا البیتات و کتبنا القوم فضله
 مبیین الا ان یزین انقطعوا عن الامام و توجهوا الی الله و لم
 انخلصین قد نزلنا سجاد العزیزان بخصایج التوجه و لیس
 طوبی لک باو جرت عرف الرحمن و اقبلت الی الله
 بطوبی لک القدم و کتبنا القوم انهم هم المعرفین طوبی
 لک باو جرت باو جرت عرف الرحمن و اقبلت الی الله
 فرحنا الفجر المنیر لایا من فضله و کتبنا القوم
 فیفسر لک الیوم انهم هم المعرفین بطلانهم عظیم

تزلزل لك ما تقر عينيك وعيون الذين يقفون الى المحر
الكبير اذكر يا سمعت ورايت من آيات ربك
لعلنا نسر نحو جن الى الله رب العالمين

هو الا قدم الا عظم

فانزلهم من حيث لا يحتسبون واذكر من الله عز وجل
لنولين تو جهوا الى انفسهم من الذين هم تو جهوا الى امورهم امن
بالله الغفر والخير كونوا الغفر كما كنتم لانفسكم له لك
يا مكرم رب العالمين استجدوا فرار الله وحبه
ولا تخشوا فرار من الامور له لك يعلم الله فضل امره
له هو الغفر الكريم يا مكرم رب العالمين بين لعب
و يستقامت تستقيم رجب المضطر من توكلوا على الله
ثم انصرفوا بالذلة واليسان بعرضه بين الذين يروا

فرصاد الادمام وكانوا من الغافلين

بما المستدر على الاراد

فم توجده وجه القدر من سجنه الاعظم الى الذين شبهوا
 ربح حق الجمل فيهم ولك الاديان التي تخطى في الامكان
 ان لا آله الا الله الحق في المختار ليس حق المقبولان ^{بالفرض}
 الاعظم ويستحقون ^{النفقة} على شان لا يخدمهم امر الله
 ولا اعترضوا على تخطى الاديان منهم على الاديان
 بالحكمة والسياسة ويزكزن الناس بهذه الموعود التي
 ظهر طلقة المقصود واخذت الافاق افرجوا اليه
 رعا الله ينكسر الوجود والوجود الى السدان ^{شكك}
 بانزل لك هذه الذكر التمرية لا ريت القصد وقدرت ^{الاصح}
 بنام خدا ودمه

در مجمع احیان حق قبر و عز و اعتبار خود را ذکر نموده و بپای
 دین در فضلها برتر که دست چه که الیوم هر کلمه در از
 فم مشیت ربانی طاهر و از قلم اعلا ثبت شد و فی دوا
 خود عهد نه افسر حواله بغایه الله و فضل الله له و انفسر
 الکرم و بفرست لازم و در واجب است در با خلاق و دعا
 مزین و دعا شود که سبب توبه و تقرب بنسب
 کعبه و تفسیر از او عزت خلوص است تمام نماید و یا
 فانی و آنچه از برادر حق مقدس گشته قبر و در ارم خلق
 که نیک القصدان که ذکر اناس با نزل است به مشیت
 برکتنا علی المقدر الیه القیوم
 هو ان طری فی ملکوت القدریس
 قد نزل الجبال خاشعة متصدقة من خشية الله و ذکر اناس

يفرحهم باجدهم ولا يكون من اثامهم نفسا
 الله تعالى عن ذلهم وذلهم وذلهم وذلهم
 الغافلين يتقرب اليهم الموت فيحضر الاحياء وهرق
 غفلة عنه الا انهم من الهالكين طوبى لك يا فرقت
 بعرفان الله هذا من فضل عليك انهم ربهم
 الفضل الكريم ورحمة الناس ورحمةهم ورحمة
 من ربهم عظيم الله انهم فرقت من الله نفسا وذلهم
 لهم من الله تعالى انهم من الله تعالى وذلهم
 بحسب الله من هذا من فضل الله لهو المقدر القدير

بسم الله الرحمن الرحيم

انهم من الله تعالى وذلهم وذلهم وذلهم
 مكان الارض وذلهم وذلهم وذلهم

لَمْ يَهْتَمِصْ قَرِيبًا مَرَّةً إِلَى اللَّهِ وَالْقَاصِدِينَ بَوَّاهًا
 الْمُنْظَرِ الْمُنِيرِ لَمْ يَهْتَمِصْ قَرِيبًا مَرَّةً إِلَى اللَّهِ وَالْقَاصِدِينَ بَوَّاهًا
 عَنْهُ الْأَمَمُ وَيَصْلَحُ عَلَيْهِ مِنْ هَذَا الْمَقَامِ الْبَدِيعُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ يَجْعَلُ لَيْلَ رَأْسِ الْأَرْبَعِينَ كَقِسْمِ دَائِلَةٍ لَوْ تَمَنَّكَ
 حَيَاتِ الْمُتَوَقِّفِينَ لَأَتَيْنَ مِنْهَا عَنِ كَوْنِ الْخَوَاصِرِ مَا تَبَوَّاهَا
 كَمَنْ تَجِدُ بَعِيدًا لَا تَقْرَنُ بِهِ نَوْمٌ وَلَا تَقْرَنُ بِهِ الْغُرُ وَالْخَبِيرُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 كِتَابُ مَنْ لَمْ يَهْتَمِصْ قَرِيبًا مَرَّةً إِلَى اللَّهِ وَالْقَاصِدِينَ بَوَّاهًا
 الْمُنْظَرِ الْمُنِيرِ وَلَا يَهْتَمِصْ قَرِيبًا مَرَّةً إِلَى اللَّهِ وَالْقَاصِدِينَ بَوَّاهًا
 مُشْرِكًا وَلَا يَهْتَمِصْ قَرِيبًا مَرَّةً إِلَى اللَّهِ وَالْقَاصِدِينَ بَوَّاهًا
 بِالْأَفْزَادِ الْكَثْرَةِ الْعِبَادَةِ وَتَقَبَّلَتْ إِلَى وَجْهِكَ لَوْ تَمَنَّكَ
 عَنْهُ مَنْ تَجِدُ بَعِيدًا أَفْسَحَ مَا كُنْتَ تَهْتَمِصُ بِهِ لَوْ تَمَنَّكَ

[illegible]

قریب لاک از منعت روام انفس عزانت کن
 ذاکرا از کریمت و ناطق بخدا الاصله القديم زنا بجا
 علیک و علی امت از سمعنا و از حیننا و از هر
 کتاب البیدیع که بر من قید علی و مجتهدانم بشتر باشد اگر کسی
 هرات در انجیر

فرقت جاب علی الحبر خضر العبدای خضر به سماء و حق
 و تزلزل کعبه و از منعم جسد الله که ترا بحیال الله احد الاخوان
 و سراج الامر لاهم الا و بنی طایفه بصیرت و اعطیت
 مشرب به سیمه القیوم به عبد الباع بزرگ مولی العالم علی
 هذا بحمد الاغظم اشکروا و علیکم السلام و انکم الغنی
 و التثود استشهدت لکم و انتم و انتم و انتم
 کثر عدوت هم که در ضریح و نطق و حیرت و تخرک

کثر سطح و انجذب خورشید فیروز الیوم الموح
 لوح الله بقدره غنم غنمه و تشک باری تعالی
 عند الله ملک الموح الله یسمع و یرى و هو الحق علام الغیوب
 بنام و است کینا

از عز و جلال و در انظار عظیم انبیا مبرک که صفات
 عالم محبت و دوداد الله و بغض و غنا و خراب ایا
 از در محبت بشوید و در مشفق کینا و جبهه نماید و نور
 عالم و نور سازد و آفاق ملائکین اختلاف در سطح
 و احصاء سبب تر غرض و ذلت بجهت و محرم بشود
 از سطوت انوار او عرض علی باقی اعلا و غریمت و جلال
 حق مظهر البشیر و استخفا و در اشراف و اوقات انوار
 آفتاب عزت و لا قدر و محروم سازد زود است

هرستقیم مقام خود را منت هر غایب و هر متقی به باز آید
 مقدس شده و گناه و گنجه از قلم اعلیٰ جا بر شده آنکه گناه
 او را از خود نماید طوبی از بر او نویسد بحکم استقامت میکند
 و بر بد عیادت منت شست آنکه اهدا الهی و قدر ذکر است
 است آنکه هم از قلم الاعلیٰ فرستاده آنکه طوبی است
 و بدی لغت فنیست آنکه علیک من بعد الله رب العالمین
 بنام محبوب علیان

عبد حاضر حق مظلوم حاضر مع کبر و در دست و تر
 بزرگوار حق جبر جلاله طوبی از بر او نویسد که فارغ
 بر او طوبی و طوبی کفر و تر حق فرزند است آنکه
 حق در حق اعلیٰ و اقرب نزد حق فرزند عبد علی
 را شنیدیم الحمد لله بحکم استقامت او را فرستاده و بدی مظلوم

انما نؤمن بهذا المقام عليه وعلى احبائه الله فمضناك على
 كنه عبادت مستقيم وجميعين نراهم تو جعفر مكاله
 فائز انت الله مؤثر خير بر وجهه كرايم لمر الله مقبول
 انفسهم بعد ايم كذا كذا هم درس حسن كذا كذا بعد قد اين من
 اعلى را بر ايم و بسم حق تبارك و تعالی كذا كذا
 و سبحان فافين و معوضين شمار لا در صراط مستقيم
 فغفر الله و وضع ثماره و ذكر احسن سبل التبرين قبلوا الا لا
 الا على اولئك فائزوا بكلمة الله الهيم بعيتوم جميع
 العرش و كونه و در صفحه حرار از قلم اعلى مسطور
 على من كتب كتابك و عليك عليم و على كذا كذا
 بزم الله المقدر بسير التبرين و تبارك الله
 و كرم الله و تبارك بجلاله لا ياله الا في الامم تبارك الرحمن

الحمد

دستة فق، الوجه لادوكم المعلوم على جبر سبع
 لعمر الله لا يعاد ان يشهد ويرى بكم من الله انتم
 تعرفون تشكره من الراسخين كم من عبد كرسى
 الموهوم برعمة غلبوا به رأيا له كصاع حبيبته كن حجة
 المعلوم المستين لا نوصيك بجمع بالمرء العباد كرسى
 انتم بكم هو المشفق الكرم تشكركم بالحق
 من الاحكام كرسى بكم من الاعلى فهذه المقام
 الرضيع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شهد الله لنفسه قبل خلق الاشياء انه لا اله الا هو
الوهاب من صنع الله اذا لم يكن الخبير والله امر
الذين هم الضلال فعيا لا يقر احد من كتاب بعد من
عنده وارتقت ما نزل الرحمن في الزبور والالواح
شك بما ذكرت له من امره سر وحقه كلك العالم الاعيان
ملك الاسماء سبحان من لا يدرك الاشياء كذا كذا
وذكر كذا مجيذا الفرح التمر زفت فهاضه شمس كذا

الحفظ المرم

لستم تعلم الاصله لذكر من توجه الى الانبياء الجبروتات السماويه
 سلطان غلب من غير استوار و الاطمين ثابته نعمت
 الايات على شانه ترفع الكائنات عن وروده مقبلا الى الله
 رب العالمين يا وليا الطائفة المحلة الايعان استمع
 محبوب الامكان من هذا النعمه التي ترفعهم عن الوجود
 و تخرج الروح الامين لا تخزن من غير في الامم كبر الله في
 ذكر من التزم من نعمته لست ادرت العا من هذا الذكر
 الحكيم لانه انك مقبلا الى الجبروتات لك هذا النعمه من غير
 رحمه باذكريت لمر العرش و توجه اليك وجه القدم من هذا
 المنظر القويم لست التزم منعموا اليوم من غير كبر في كبريت
 التزم من في لوح حفيظ فعيا لك بما قبلت الى المقصود

و حق لهم فانه من كاسر لطاف ربك الرحمن و كنت من
الفاكرين و نصيبك بالاستقامة اكبر لان الشيطان
عنه و قد اكرم الرحمن به و هو الذي كفروا به فمر ان لا
تكون بينك من عند علمه شريك في ميعاد الله
عليك و على الذين اتوا بعدك الى الابد اظهر من عند الانبياء

المعتمد بالله

[illegible]

أكثر الخلق يسلكون في تقصير عن خدمتك وتجعل من اثنين

هو الآخر سراً لا يخفى إلا بحجب

وذكر من لم يلمس طار بجنته إلا يناله الله الفرد الواحد العزيز
الحكيم لئلا يخذله جذب الشدايد ويغشيه به الله رب العالمين
أنا من ذكر ربك فيقر عليه ما طارت به أفدة العارفين
أعرف قدر هذا الفضل ثم يشكر ربك المقدر القدير
نطقاً باسم ربك وذكر أذكرك بحميدك كما كنت عليك
قلد الآتي ما يفتك في الآخرة والاولى إذا فرغت يدك
الحمد يا محبوب هو المستودع على العرش العزير
قد رزقك الجنيب ذلك الامكان بما يدر من العالم
يرجع الامم الى صراطها المستقيم بذلك اعترض عليه السلام
منهم من قرأ عليه ومنهم من جادل في آيات الله المهيمن الحكيم

قمر يا قوم لا تفتكروا عندكم وعودا الا واما من يتجهن الى الله
 الا انكم كلك يا محمد علم عند الله سبحانه فداكم الله
 والله شر من ذلك يا فتكروا في الاخرة والاولى انتم من
 الاخيرين استدل الله بحجة القدر الاكبر ثم اذكره من عباده
 الغافلين لتدبركم في عرف المقصد وتيسر اليه انتم والآخر
 هو الله تعالى مثانه اعظم ولا يبرأ

فترى الله والاسماء واما من عرف الله استدار
 بالاسماء التي خفيت الاسماء وسميت سفيضة العتاة
 على بحر الكبرياء وانه طهرت له ارجح من خلقك
 وادركته من انفق له وادركه انتم من الذين
 بنعهم فوضوا العباد على التوحيد اليك يا الله يا ذا الجلال
 رب قوم اضعف التوحيديك بحمد قدرتك ومنع

الله

ليدور الرحمة الى سماء جحوك بفضلك ^{الرحمة}
 عن نفحات لايت وبقدرته لا منامك الذين قاموا على
 ونظروا بذكرك وبنامك لا انت المقدر على ما
 وباسمك نصب قلم بغير ريب لا اله الا انت الغفور الكريم
 بسم الله الرحمن الرحيم

يا على فرغ من بذكر من قبلك لا تترك من قبلك
 من خلق قبلك وبرز من قام على خدمته انتم ربك المسمع
 البصير كم من قوم اعرض عن الحق وكم من غاشية
 على الله العليم الحكيم يا على الارض استمعوا ليخلق بلك
 القدر فخر المنظر الاكبر انه لا اله الا انت المقدر القدير معبر
 البشر انما اضرقتا الحجاب الاكبر انه لهو ان لم اترى ذلك الله
 عن دسائره ولتبع حربه اذ اتى الله بسلطان من لا يهتد

بجبر الاستقامه و قد كتب اليكم بتقصي العباد

هو الانوسر الاعظم اعلى العباد

و ذكرتم في المخطويع الى الذين طاروا في حوزة حجة الرحمن في ذلك

المنه و في مكنون البشير و قد لاله ان هو ليس في الواحدة

البصير لا يشبه الذين اقبلوا الى الوجه بذكر الله و ثباتهم

لغير الله ذكره خبير فان في الارض شيعه بك من غفل عنه

لا انما هو العزير في الحميد طوبى لكم بما قبلتم الى الافق

الاعظم و شتمتم كونكم الاكبر من جلاله و فيكم اعظم الكبريم لا

فكم تقيمتم الله و ما يرتفع به امره الله ابوكم انتم ان

لا ذكره بالروح و التي تانف لينفرب بر احمد الامكان

الذين انعمهم سكر ابوهم على شانه منو اعزهم رط الله انهم

انهم انهم و اذ لا يفر من الله و حرسه اذ انزل الله الرضين و

الحق

الحفیظ فیکوایتب الله و منزل فیہ زینتکم فی کل
 من عوالمکم لم یفتد القدر که لک هر زینت لاجا و جلا
 قمر الاعلی نعتی نفس غارت و لعین برات و لا دن است
 خدا و الله رب العالمین الهی علیکم و علی من تبع من بعدکم
 و شرب کونر بسم آقا بر حقیقت البقیس
 در حقیقت اورد زینت غنیمت احمد عالم ربان رب منیر
 آنچه منزه بود از هر فرجه صراط مستقیم تا هر منزه شود
 که همه و صحرایا و بحر کایه گریز ربان رب منیر بظهور
 اسم منزه کونر غنیمت بپسند برادر الله بشفاعتیکه
 سبب استقامت ابرار عالم شود سبب الحاد و لا کلام
 و در طهارت و مجرب منیر مبذول شده حال است احمد منزه
 تقصیر منزه هر بر ملک اسما قیام منزه اند و در صد و بیست

امر الله برآوردند از من طلبید این شهر را هدایت فرمود
 و از تو این عظم عظیم پدید آورد از دست تو در دست
 تو ای دست مبین است و لا ذکر است از من عظم خود
 و این لوح امضی است از من فرستاد این خدا که فرج بینا الرحمن
 و یحیی بک من المشرقین و جمیع الملکوتین العظم
 بشر و بیست و هفت کبر و شصت و یک چک و دوازده کبر و شصت
 مرتبه شدند البهار علیک و علی الدین فانه و اعظم الا
 الا انحر هو الملك فر المملکة العظمی العظیم
 یا علی فادرات که بفرستاد علی اوصال شهر و حجت
 مظلوم فاضرو باصفای از از دوازده ام که کو و بعد از
 یا علی او بیاید در هر مین بر حرارت محبت المشرقین
 حرارت از محبت ظاهر و محبت از تو به محبت

افزون

الحسرت قد شلت ، قد تدمرت لاصفياك ثم اكتب لي يا
الملك ووثيق خزانة خزانة الملكات المقدسة
عاش ولا اله الا انت الغفور الكريم وحضر لوط
والنساء الملك احمد عليه السلام والنساء العبد المذنب
الضعيف والذليل لا تقبل ولا تقبل الارض ولا تقبل العباد
يا احمد لا تسفنا فانيت به الله رب العرش العظيم
ودعنا منك عرف محمد الله مقبول العارفين
الشرع بك بمحمد النبي ووثيق خزانة خزانة
بين عباد الله هو الفضل المقدر العليم الحكيم قد كنت
يا محمد العطاء ولك الشكر يا فضل العباد
لا تخشع من قد تدمرت لاصفياك وفقر خزانة خزانة
توكل ثم اكتب لي يا محمد خزانة خزانة خزانة

عبدولک انکانت المقتدر الفیاض العنبر العظیم

هو ان طعن فی سحر العظیم

یا طاع چند من غیر مختصص من ادب اراض تا نالفتند
 آنچه که باجم عرف عنایت کدر سلالاته منحه که منشی که
 بحجبر لغزینت کند و نیز فیخت منشتت حال مجرود
 توبحت که سر فائز از حق محبط کلام را سید فریاد
 تا نه از سر تفعله از سر طور سلواصفه تا نیند و جعفر خرم
 لا امر قیام کنند ذکر آفتاب قرآنی الوهاب بهر دگر
 اشیاء قرآنی بالک الاسماء طوبی از سر سید
 باصفه تا نرشد و بر خد مت قیام منحه و و یلین اگر

و کان من المضرین

یا جیح بخش که انجیر بخش بالک خجیر تا نرشد مجمع

خزان عالم آنچه حق عطا فرمده معادله نماید تو به نام و اجابت
 و عرفان هر یک جائه عنایت حق جبر جلال است
 برین بدین است آفرین خلقه و منع علم به پرغم عباده اند
 المقصد القدر قدر این جائه مبارک را بدین و قلب را در
 طرازه اندر مردم نهادند اندر تو تیرک و تیر که کج بود
 اندر هو المقصد الغریبه انوار

بقدر قیاس و اندر در واقع و عالم اندر ظرف ظهور
 معطر بسج منور و الاصفاء و بر سر من در دل و دل است
 اندر اول ظهور که بجز عنایت مولا جند خود اندر برده باشند
 و من غیر شتر و حباب با حرکت شتر طوبی بعین را در اندر
 سمعت نسند اندر تو تیرک علی الاستفاده الکثیر
 اندر حروف طراستار و ملک حکومت الاسماء

بقیه سر قید حق حدیث طهور راجع و اسرار آنست که
 سوره مبارکه نطق ظهور در این چنین است یک
 یا رب العالمین تحکم از آنست و عقوبت مقام ظهور آنست و حمد
 منزه ترین جبرین یا هر چه شود گوشت بشنو را از نظر
 و از حق بطلب تلاطم فرمایید بر آنکه معرفت با آن
 مستقیم و نور رضا از آنست طبع آنست یک عفو فاضل
 الطالین هو المقدر المصور الخیر

یا ایس رب انفس میگوید یوم یوم است
 قادر است در آن هر چه میفکرت با قید و عنایت
 و با نه سسائید و نیست بر میده مجدنا و از حق بطلب
 قادر و در آن هر چه میفکرت و علم را معدوم و مقهور
 کثر بعد تعرف من در آن هر چه میفکرت قدر الله ان یمن

انتم بعد انکم سبب از این وقت که ذکر و دعا
 و تقرب کردید و هر انکه از حق را حرم با حقیر
 سفت کردید و دنیا که من شکر انکه کردید و لا اله الا
 ما که الانشاید و در نظر الارض و استعدا و فرج با
 و بعد انکه وجه الله و ذکر کردید با حقیر و در مکتوبه انفریز
 انیس طوبی از این سبب و بعد که انکه با حقیر و
 من حمد و لا رفا که گفت که سبب غیب ظاهر است
 شکر از جمیع اشیا که است از این ظهور انکه با حقیر
 و هیچ نباشد در عالم این است که معاد انیس
 شکر انکه انکه از حقیر با حقیر با حقیر با حقیر
 و بعد از این طعم انکه با حقیر با حقیر با حقیر
 در این درم او که با حقیر با حقیر با حقیر

انکه

ادرضبت انت انت المنة القدير
 يا عبد الله بن فخر كواحد واده و میده بر خاسته دنیا مع
 بشا فی بان متمسکه که خارج از احضار محض است
 خضعت کمر را محمد دم فخره و از بر جرعت کمر منع کرده
 طوبی ز کلام دار لایق تویت که بسم حق پر دایر لایق
 و باقی ظهور فخر کشت قدر کمال زین و احباب
 علی التوجه الیک . القیرم علی فخر کشت انت انت القیر
 الکرم ادر رب تر ارجی هر قصه بر ملک و الحق بگوین
 عطا کت است کت از کشتین فخر کشت انت انت
 المنة القدير يا عبد الله طبر عر شکر کشت بر این ظلم
 مستحق ادر دیر کشت فی حق اعطای طبر باشند و از شکر
 فخر و از داد کت و طبع مع خلق دلا از دلا لام پسندید

[illegible]

نه کور بجهت نه بسته لایسته فرزند را بحسن از بیک از نطق
 بقا مولود مرقه بعد مرقه نه از بشر در شنیدیم و آنچه از
 لسان در مدح مخصوص عالمیان ظاهر شد بشرف قصیده
 حاضر طوبی لسان نطق بقا مولود و نقش امام و حدیث
 شد نفوس حاضر و همچنین طائفین حشر شنیدیم و در
 در باره اشتر که فرزند آنچه را که سبب نماید و علت
 توفیق است فتنه پس نیز سواد قدر مظلوم کبیر رب
 و تجلیات از نور آفتاب بیان مقصود عالمیان فرزند
 داور تخم العنبر فی هذا المقام بذكر الاسمين الذين كانا
 من قبضته من له ولا الفضائل الملهمة اشفق اعلمکم بحکم
 و بصر فرزند آخر کتاب اولیاء و اخبر بالامانة والوفاة
 والصدق والحق الامور و ناصر لمراد فلاح مرضیه

و اعمال خیریه بجهت راست طوبی للعالمین جنباً للعالمین
 جناب ائمه علیهم السلام و الله رب العالمین و الله
 مجرب و مبتدیان و سرافراز و ذکر او بی سران درین عالم
 کفر و معروض داشته فرقی نیست معین بود و انتخاب
 و است در عریش رسد ذکر و شسته اطراف را
 از قبیل و بعد از خود و سینه خیز خواهد عالم و انجم بجهت
 نشسته اند و بویژه حضرت الامام علیهم السلام اندر اندر و بویژه
 اکبریم انور و الهی و علیکم یا رسول الله و الله و الله
 نسک و بویژه کم علی بحیث و بر سر لاله آله الهی
 الافق الا علی و الله هر چه است الهی

بر اثر حسن از حسین
 از این عالم من ناز و نیک اخترت افروزه انور من

ايجرك بكت عيتم زهر من البقاء وشفتن جوتن جوتن
 القدر سر فر الغزات العظيمة وصاح روح القدس
 ونج مطلع السماء المحسن فر الجنة الاخرة تترقت اسمن
 والمخلصين يا علي من زفر ركت وشرقت الاجحاب
 وشرقت لركان البسيت وصاح روح الامين تبه
 ضين اتمر توجنت الى المحرم الاقدس سر من سر ركت المقدس
 البقية العظيم سافر معك زهر الخوايا على وطافوا في
 حركت الى زهر ظمير لود مدنية الترفيع جس مجرب
 العالمين تاته فر تتر وطاة قصتين عليك ابر الملك
 والذين استقر واخر من الاسماء من زهر ركت
 المسقية والقدير وفاقبك روح الاعظم من اسما
 والارض زهر باطل طوبى لك بانقرمت الى التمر الكه

بطریق فی حواله منظر الامر من المستبین والمرسلین ^{لک}
 بما استغفرت راجحه ربک الرحمن الرحیم واوردت
 لقاء التمرات فحسرت من العظیم ^{باعت} انت الذی
 سقیم فی الملک الاعلی سلطان الزمان ^{منظیک} بالک
 فی ذلک احد فی العباد وشیخه ذلک کثیر الاشیا بما
 شخه ربک لک الاسماء واما طر الارض استعا وحبذا
 لهذا المقام الذی فارب احد الارض شاد ربک الغیر
 الحکیم انت الذی فی خضیک حق قلب العالم وکن
 صریحک فی الاستباق فی محبک فی الفراق کنت بین
 العظمه علی منظر الذی انقطع عنه ذکر العالمین طوبی لک
 فزت بالجمع الا عظم فی حال المظلم الذی یخطف من استقام
 والارضین بان الما تشر لک وکن من منقره

شوق الى وجهك والحق من غير حرقانك والى شوق
 لا تبيت به من لمر الله الغفور الكريم يا الله هذا من لحي
 الا عظم قد قرنت حينها ك بالنظر اليه ومنه شيب عرف
 الوصال ورايها الله اشكر ربك ثم اسجد وقد انزل
 له رب العالمين هاتم خلقه ليل العرش فليس العرش
 ومغرب رحمت الآيات من فم ارادة ربك كذا
 والصفات ولا فقه سكر من ركب عرش رب
 لا تصفق فلما قال انت انت لمر الله الغفور الكريم
 والارضين وقصد من قبله كغيره كشف له من غير حرق
 من الف الف جواب قال لك الحمد يا الله يا الله
 الامم والخلق سمعتم من الفانين انهم يا الله لان معك في
 كل الامم والخلق وكن يا فخر اليك فم احضرك بنا

الفراق وابتعدت بك الى فناء الارض طين حفر فترانه ثاب
 لا اله الا هو الملك المتعال العليم الحكيم ربه على نفسه
 بمقصود العالم وتوجهك الى الكعبة البقا غير محسوس
 الذين طافوا حرم العتيق قد قدركم بالتحصية احد
 الا ربك المحيى العليم قدس جاك العظم الجبر ومجرب
 قبح من فضلك لست اركب الحمد يا فتقر بقرب الى مقام
 الله من غير استغفار لا نور وجهك ولا حشر من حشر
 لرب رب لم ادر بترحمه شمس من هذا المقام الله عز وجل
 مقصد اصفيك ورجع لوليائك ولك الحمد
 يا محرم يا سبب في جميع مشتاق من الفراق وهرت الى الفتر
 القرب والقر والواصل لربك لا تحرم من ذلك
 من القرب الى ستر اركب ولا تفردهم من غير الله عز وجل

نور

مشرق عنایت در سرب زمره افراق قلمبرستان
 فخری که در خطراب رفته آلا می فرزانک از
 فخر هم خمر الوصال بیدار جنگ و از زخم سبب القرب
 و التعلق نفسک و احسانت است انت المعتمد
 علی ما انت الاله الا انت العزیز البسیتم حمد محبوب
 عالمی فلک کج اعظم خورشید در بحسب کبریا
 از اشتیاق آتجناب باقی همه لهر در این
 در چنین احراق و از حق جدا کس به مشیت خود
 که آتجناب را بقدر اظهر و منظر اکبر شرف فراید قسم
 بجمال قدم خورشید نفسیک شب نداشتند محزون
 مباشر که از حضرت آثار خرم در طلقه قدم ظاهر بشوند
 نذر آتسر در رافق لدا ده پروردگار عالم و خلق میکند

اسما و در کمال سکون و در طینت مطلق و در زمین و در هیچ خود
 تعجید لازم نه از آنکه بحسب الصابریه
 هو الله تعالی است نه انفس و العطا
 یا علی علیه السلام لا ذکر لک من غیر بیات است
 منافی که در صورت منها منزه است از رب العالمین
 لیس الله بهیض که در کلک من کلمات ربک بحر احتیاج است
 و لکن العزم فریضه بین آثار و در فرزند الحین فریق
 مرده آخر من بکلیه عنایه ربک و هیچکس بطور استیفا
 الکبر فرزند استیفا العظیم قد استیفا صید بهیض
 ذکر که عطاء الکم مشروط به غیر ضیاء اقبیل الکبر و ازین
 لک من از آن کتاب خدا الکتاب البیضاء و در هر
 دارد و علیک فرزند حک من در این و در و در فرزند

جميعاً الله مشرق الآيات المهيمنة على من في السموات
 استمدت لك المنفعة على وجهك باب جود ورحمة الله
 هو الفضل هو الشايع البصير الكريم
 يا احمد قراتي يوم القيام والنفوس في نوم عيب قد حضر
 استراحتهم الموضع فيهم وحسبهم قد ارتفع صوت
 الغدليب والانس والكرهم من الغافلين يا ابراهيم
 العظيمة وكفن القوم الكرم من السائمين طوبى لك ولا
 ولمن فاز بعرفان الله المقتدر العبد

هو الشفيق الكريم

يا محمد قبر حسين مبارك بشه وقبال شهاد مبارك بشه
 درود شهادتيا لك يا شربت رحمت الرحمن عطا
 دكيت ومرتيا لك يا فزت بآية البشير في رزق الله

نه سعاد العزائم و لكن زنده مرا آید عزائم را و بقدرت
 و آید آخر استقامت برادر و در این استقامت و
 نه در شرف غلبه است از حق بطلب ترا فائز فرما در جنگ
 اسباب عالم منع کند و از توبه باز ندارد از هر یک
 بهر آن منع الجیب قدر الحزم در این استقامت
 ذاب از شک و مطهر هر شک از حقست ^{مطهر} من
 القیام استیک منجم البیاد من جز است البیاد
 و حافظه من جز الا حلا و انجم من یسیر علی امرک منجم
 بحکمک در استقامت امرت ثبات امرت بحکمک
 منجمک امک الوجوه انجمک زنده امرت منجمک منجمک
 که استقامت المعطر العسیر

انجمک

هو الشاهد

ہوا کا ہر خیر

حق بابر جلالة مشرق است و مفتح دلا تا لاهل ارض بفرست
فرج و مسدود فریق بگشاید و بکمال ارباب قصد است
حق تائید و کسب خیر از عباد و با هم شغور از اوصاف
یقین محروم نماند و اندک و این بزرگ و پنج شش سبب از این است
چرا که قسب بغیر شغور و اگر از این بکمال اعدا است تا اوس
سبحان الله فراموش شیرین را هم در جود جاری و نیز اعظم
از اهل افق عالم مشرق مع ذلک خلق قاصر
در هر حال بابر از حق بابر جلالة مشرق فرج و جود
محروم نفرمایید همه کس مقصود عالمیان را که بابر شتر
جان عطف فرمود و تورا بر توجیه و اقبال و عرفان بایستد
نهاده به انضال الکریم لا اله الا هو المقدر العدل حکیم

بنام تو مطلقا

یا محمد بن حسین که منزه است از هر کمالاتی که در لوح محفوظ منقوش
 بود و در کبریا آن ظاهر و در کرمه منزه که در دنیا هر چه
 بسین انوار منزه می شود و با علی اله آفاق و کون
 جی با هر که منزه است از هر چه در عالم است و در هر چه
 اعظم منزه است از هر چه در عالم است و در هر چه
 حق منزه است از هر چه در عالم است و در هر چه
 در انوار حق منزه است از هر چه در عالم است

الفرق الا عظم و هذا الكتاب المبين الحمد لله رب العالمين
 و ذکر جناب جعفر بن محمد بن حسین که منزه است از هر کمالاتی که در لوح محفوظ
 منقوش بود و در کبریا آن ظاهر و در کرمه منزه که در دنیا هر چه
 بسین انوار منزه می شود و با علی اله آفاق و کون
 جی با هر که منزه است از هر چه در عالم است و در هر چه
 اعظم منزه است از هر چه در عالم است و در هر چه
 حق منزه است از هر چه در عالم است و در هر چه
 در انوار حق منزه است از هر چه در عالم است

نور و جبر

بسر المظلوم

یا خرب الله علیکم بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم
 یا خرب الله علیه بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم
 یا خرب الله علیه بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم
 یا خرب الله علیه بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم
 یا خرب الله علیه بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم
 یا خرب الله علیه بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم
 یا خرب الله علیه بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم
 یا خرب الله علیه بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم
 یا خرب الله علیه بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم
 یا خرب الله علیه بحسب الله و عنایته قدر که گم است و گم

عالم نظم و محاربت کشن یوم اود یومین مجید و است عیناً
 کانه دانه با قیاد و غیره بنده که نام تا فرست قهر نفس بر
 در خدمت ادر صرف نمایند لغزانه است که طری
 نصیحتی سزاوار است و بیایم اتم اینست بنام زینت بر این
 علیکم و علی من اتبعکم و هر کس که در غایت و اسعکم و علی من اتبعکم
 رحمتی الاستقامه من در خطا در بهتم الکرم الله
 که فرستند و بغایت حق جنت جلاله مغفور و زین
 از حق مطلق از هر یک غمزه حایر نماید و با بساطت
 بد و فرماید اگر چه اولی حق در این مقام بنفوق آنچه که در
 خاتمه هم بهر که گفته اند و هم به این شعر استقام بسیار
 حق جلاله هو الله مع العجب شاهزاده
 یسیر المظلوم بر توبان یوتیر لولیان فی ذکر و تامل و خدمت

لعمري المبرم العسيز المنيع سعادتك في كل ذل
 فشكرت بكتبت المقدر العليم الحكيم لك اذا سمعت الله
 من الافاق الا على قدر قدرتك في كل شيء في كل وقت
 وحكيك وخرق فضلك القديم ودرشده في جوارك المبرم
 اسئلك بمولج بحر عذابت ويلات عفتك وبياتك
 ورسلك الذين بنعمهم سطوة اجبره عن التفرس اليك
 ولا ظلم الفراعنة من التوجه ايا انوار وجهك في كل وقت
 على امرك مستقيما على حبك وحررت في قدره من نور
 ودرين من كل بحر من النور ودر امر جليل الا خلق لك
 الحكم في يوم الميثاق ومنتور الا ان ثم قدر على غير الاخرة
 والاولى لا اله الا انت المحقده

والله اعلم

بیا هم در آید محسن

دانش آید که نمی‌تواند از این محسن مطلع امر الهی و شوق محسن
 منت شک بشیر دنیا و دنیا داران در زمین در زوال است
 بفرود آمدن سلام بجز ایمان کن و عمر آنجا که فرمود است
 جبهه تا بر سر راه امر مستقیم بشیر و از راه آنکه خارج و از راه
 اکثری از راه بسیر و سوار شایسته از آن تو حید مردم فانی
 نایع هوادار خجسته هستند و آنچه همان می‌نمایند که حق را بخت
 میکنند زحمت که بجز از سر خود نیستند با یکدیگر
 فسرع و سرور بزرگوار که ظهور شد بشیر البهائم و خلق
 استقامت و ایستادگی و متبوا امر الله اکمل التمسین

هوای سرالاحسن

نعم الله الله لا اله الا هو لم یزل کان منت منت من

و بزرگ

والبيمان ومنزعا عن الوصف والوصف قد قرأنا
 بالبحر عن الصعود الى سماء عرفانه وانخلصون عن البصر الى
 ادراك كنه ذاته لم يترك ان مرتد ذاته ذاته وصف
 نفسه نفسه لان سورة قد خلق بقوله تعالى كيف يقدر ان
 يعرف من لا يعرف بكونه وكيف من لا يوصف بما ورد
 تعالى سلطانا وتعالى اقداره فلما استقر على عرشه
 الرحمن وصف نفسه بايات وخصات وعلات ملكا
 وادراكا اعتبارا بصفوه باجر من قبه الاعلى وجهه منزه
 وناظم فصل من عند ذاته لهو المهيمن المقتدر العليم الحكيم
 لمن استقام على حبه وشرب رحيق الايمان من حذر البحر
 القدر نطق كثر خطره من ربه لا اله الا الله انا الله انا الله
 اعرف قدر الايام وتوجه كثر الاحكام الى الله رب العالمين

که کف نطق لسان الهمی نموده یک لایت ربیب العزیز الهامیه

هو الله العزیز العظیم

بایر زنده است لیس العزیز که کرده و مالک است
 بین کلمات بریده نسبی که هر یک مفاهیمند برادر
 و زان که ترود کوسنایر حمدنا در این صبح العزیز العظیم
 بحر وحید فخر العزیز العظیم العزیز العظیم
 در غزوات در حقیقت دودیه منور من نور نیست که
 بقوله معترزم چه که غزوات مع غزوات مع غزوات
 بنور خود که در کسب هم غزوات غزوات است دانه به مقام
 در تبه علینا که غزوات غزوات غزوات غزوات

هو الله العزیز العظیم

قد کف الحمد بمنزل این است در مالک العزیز العظیم

بعد فتر منظر لبرک و بحر و خیدک استکسبت الکرام
 الا قدم بان ثقب لی ابر من فاضلک و تقریب الیک
 بؤمک انت انت المقدر المتعال العلیم الکلیم

هو العطر الکرم

فلم انت جسر اعظم بکراته طلق و شعلت انت اینه
 فتر سیکد کذا کثر اریان و شیده اند و افق حرم باطن
 بکمال استقامت بکرم و شعله شند انت کذا طلم کذا
 این ترا از صراط محرب علیان منع خایر البها صید

هو العبد الکبر

قد سبکک ملک العالم و ملک الامم استکسبت
 الذریه و فعت الیسماء و نصبت الیجبال و فعت العندلیب
 علی الافق و انت انت قدره لا صفیاک فی غیر لوجوک و مسما

حکایت از سرین فرشتت الایمانیانی و بیک
و غیر از او قدر که فاضل در این است و شهادت است

بسم الله الرحمن الرحیم

قریب است به سلطان و صاحب و ملک الغیب و شهود
است که با اسم الله عز و جل قدرت است و شهادت
کثر از من بعد از اینست جلال الاله و امیر ملکوت الاله
بن تفتیح علی وجه احسان و در این کتاب و غایت است
ازت المقتدر به و بعد از این فصل
بدرقا اعلم ثم اعرف لا اصفینیک که در هر روز و غایت است
فصل در حق و سقیم که کوثر جانیه منزه از حق و سقیم
خانی و میراث و در هر کتاب با هر روز من و غایت است
خانی و در هر کتاب با هر روز من و غایت است

قد سمعت الله يا ارحم الراحمين
بالله الذي لا اله الا انت

هو البصير
يا مروح الله قد اقبل اليك الروح الاعظم من طهارته وذكرك
بالايمان عرفت به وولم اكن من ربي ارحم من ربي
وعرفت قد اقبل اليك العطاء ولك الشكر يا ارحم
ويعتبر في ربي ارحم من ربي وانا ارحم من ربي

هو الافر من اعظم النعم العظمى

كنت اذ ارحم من ربي ارحم من ربي
ارحم من ربي ورحم من ربي
ارحم من ربي ورحم من ربي
ارحم من ربي ورحم من ربي
ارحم من ربي ورحم من ربي
ارحم من ربي ورحم من ربي
ارحم من ربي ورحم من ربي
ارحم من ربي ورحم من ربي

الغضب كبري انت اذ لم ترحمت الى الابد وقلت ورحمتك قد
 داس بعد انرا خلقك انتم بكم الهوت مبا بعير نكله فندره عطا
 وده ايه صك خداته الاطه وداك منزه الاجبر وداك من كوفرا ففوق
 بيد عطاه انه لوه الغضه الكريم احمد رب فرشتا الى والايه ثم كذا
 من عباده الذين قبلوا الى الله المنير كبر من قبل عليهم
 جحدرا كذا سب ان منظر بلجن من اسماء من والار من ان الله
 قد اتى منظر الطوره ويدا من راي الله اذ كذا صير كبر وبع كبر الى
 انجسته العبد الله اذ منزه وصره صده المستمر الملك الله
 انجبر الاك انتم من كبر فتوات الدنيا كذا منظر الاامور على الله
 اذ من خلقك وداك وده لوه الفضل القديم سوف تلي صك
 من سدا صك انه في صرح به عليك كذا كبر من العليم ايه
 عليك وبع الذين بنده العالم من صير الله وداك كذا

المرزوق من هذا العلم البين

بوجه سر العظم القدي العجبر

فريقك الوجوه المستور على عشر الشهور استلكت باسم

المرزوقية على العليم في الظهور على الروح في بدو الظهور

تملك على وجهك في سبب جوك ساءا كرك لبيت

لا اله الا انت ملك محمد عظيم في شئت بغير حمت استلكت

بهم لاخر من عاقره في عين استشهد في سببك وموالاتها

فرضناك انت اله كرك في انتا وتغص في نريد لا تغيب

العالم ولا ضررنا الامم لا اله الا انت الغفر الكريم

بسر ان طي في مكرور البين

ذكر من ان لم يكن في نفسه في وجهه في قلب العالم في

به نفس به في العفة امك في رب المرزوق العظيم في

به اگر که فی جنان خصبه و ارتفاع منیر فرموده با کسب است ^{بسیار}
 لکن اینها من مفسر و اعلم لم قام علی العلم شیخه و بک قمر الله
 و نه بخیر که باورد علی ما الیوم من بعد استیکر ^{الشیخ} و فی غیره
 الفهر و فی الدایم اعلم عن الله رب الکونین و فی سبوح و معوذ
 لکن کتاب بیوع و الفلم الا علی سبیل و غیره و فی و تقوا الله و انکروا
 الذین انزل من السماء العذاب سلطان غلب من غیر استیست
 و الارضین لکن اذا سمعت النداء اقم و تکرر ^{بها}
 و علی الودع و ذکر تکرر ^{مکات} و کت ^{پس} ایام و فی غیره
 محمد ک و میثاق و کمره آیت ^{الکثر} و علی و فی غیره
 و الاخرین ^{الیه} و علیک ^{و علی} کت ^{و علی} و فی غیره

لقد سر الله ما لم تعلم

وذكر في هذه النسخة من تزيين بطرقة راجحة الرحمن وحب الله
 لذكره عرض عنه العباد لئلا يترتب في الآدمية وحب الله
 مطلع الايمان لانه من امر الله سر الله لئلا يترتب في
 يا احب الله لانه سر الله لانه سر الله لانه سر الله
 لذكره الله لانه سر الله لانه سر الله لانه سر الله
 ايجال لانه سر الله لانه سر الله لانه سر الله
 شأنه لانه سر الله لانه سر الله لانه سر الله
 ما سرته قبح المعاني لذكره عرض عنه كل منكر مراب
 ثم على الله لانه سر الله لانه سر الله لانه سر الله
 وتوجهتم الى العسيرة الوهاب لانه سر الله لانه سر الله
 عرض من مطلع البرهان لانه سر الله لانه سر الله

فروا اسكاهم فكتف جبد الاعظم وكتفت زبد كشت
الانام قتر كسر كت زبد كشت الاستقامة على
لومرك والرجوع اليك فركش الاعظم

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا الْعَالَمِينَ اسْمَعُوا مَا يَرْفَعُ مِنَ الْأَرْضِ الْقَوْلُ إِنَّ إِلَهًا لَكُمْ الْغَلُّقُ
الْأَعْظَمُ يَأْتِي مِنَ الْأَمَمِ وَيُفْقِعُ فَإِنَّ اللَّهَ وَطَعْنُكُمْ فَجَبَّ اللَّهُ
أَنْتُمْ خَيْرٌ مِنْكُمْ وَمِنْ رُوحِ الْعِبَادِ إِلَى الْفَتْحِ الْأَعْظَمِ فَتُجَدِّدُ
فِي جَعْدَةِ اللَّهِ مِنْهُ لِيُؤَلِّقَ الْبَصَارَ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ لَعْنَتَهُ
وَأَدْعِيكُمْ إِلَى اللَّهِ وَلَا تَدْرِي لَمْ يَكُنْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ فَتُطْلَقُ
وَيُفْقِعُكُمْ كَمَا خَفَا مِنْ زُلْزَلِ الْأَنْزَالِ خَافُوا اللَّهَ وَلَا تُشَبِّهُوا أَهْلَ الْأَمَمِ
وَلَا تُتَكَبَّرُوا بِمَنْجَعِ الْمَلِكِ الْأَعْلَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الرَّحْمَنَ وَلَا تَكُونُوا
الَّذِينَ ارْتَدَّوْا وَكَانَ فِيهِمْ الْغَشَقُ وَالْأَشْرَقُ

من لقي الشهود لنفسه وادابته رب الارباب انما
 المقصد الى الله انما استمع ما قيل له من انهم يدعون
 لا نفهم ولا نفهم من انهم يدعون فقلت علم الایام
 وعرفناك فقل ما ورد على الله لك التراب ^{عليه} البهائم
 وعلى اصحابك على الذين آمنوا بالله خالق الاصباح

يا محمد بن قيس

قد ذكر ذكرك في المظالم وقد ذكرك في الآيات لا يعلم
 ما كنزها وما كنزها ولا يعلمها من الخلق من الخلق والخلق
 لا في التبعين في ذكرك والذين آمنوا به الميسر يستدوم
 ربت ما خلف جلاله وازل لك ما فاجد عرف
 التمس في حالك الغيب والشهود في شهر الله على
 مستقينا على هذا الامر وقولنا باسمه الحق والقدير

العباد المستحقين من ان يقاد على الذين فانه انكره
 فاطر السعاده اعترفوا بانطق به ربهم القدم الله لا اله الا الله
 العزير الوحد وانه كرم من كان آخره وارده عليهم
 انهم ركب لهم الغرير الوهاب انه يحب عباده وانه كرمهم
 العشر الاشراف طوبى لفاصد قصده وان طعن نطقه
 و توبه بوجه اليسر ولقلب فانه نور العرفان لا انكر من
 المعام على الذين آمنوا بالانزال الآيات

بسم الله الرحمن الرحيم

يقتر ان الله ربك ثم ذكره جاز يشكره به كماله
 صراط المستقيم انهم اهلها من المؤمنين ثم ذكره
 ملك الود فرقتهم اليهم انهم فرقتهم من المؤمنين
 نفس محكم انهم انهم من المؤمنين ثم ذكره

الذكر

الورس يا اتيوا المحمدا انتم من الصالحين قم بالاستغفار
الكبير على ذكر الله مالك الآخرة والاولى اني اسمع
وهذا ان شاء الله تعالى

هو السليم المحمدي

قد حضر الامين لمر الوجود وذكرناك بهذا النوع المبين
اسمع الله اذن من شجر ربيت لك الاسماء لانه يقربك
الى مقام لا تر فيه الا انوار وجربك المبين العليم
قد ذكرناك من قبله وفردا يحسن لشكر ربيت الكريم اذا وبت
عرف ذكره في الاصل قد علم الله ان الله ربيت لك
مع رضاعك اعد لك الزين اعرضوا عنك وكفر وابتدأ
وجادوا بيمينك بعد لذة عموهم الامر لك مستقيم
وتباك لعنهم اسلمك جربا كنت وسميت بك

